

Scam

**การศึกษาความเข้าใจในเรื่องประกันชีวิต และความสัมพันธ์กับ
ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคม กรณีศึกษา
อำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง**

ดาบตำรวจ สมบัติ วงศ์ชมภู

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาเศรษฐศาสตร์ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
พ.ศ.2550

**A Study of Life Insurance Understanding and Its Relationship
with Socio-Economics Factors : A Case Study of
Nikom pattana District in Rayong Province**

Pol. Sen. Sgt. Maj. Sombat Wongchompoo

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for

the Degree of Master of Economics

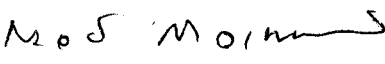
School of Economics

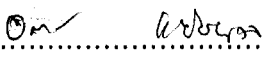
Sukhothai Thammathirat Open University

2007

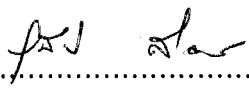
หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ การศึกษาความเข้าใจในเรื่องประกันชีวิต และความสัมพันธ์กับ
ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคม กรณีศึกษาอำเภอนิคมพัฒนา
จังหวัดระยอง
ชื่อและนามสกุล คาบตำรวจ สมบัติ วงศ์ขมภู
แขนงวิชา เศรษฐศาสตร์
สาขาวิชา เศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจณี กังวานพรศิริ

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระได้ให้ความเห็นชอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ
ฉบับนี้แล้ว

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจณี กังวานพรศิริ)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ อรรถนัยศณา เข้มนวนล)

คณะกรรมการบัณฑิตศึกษา ประจำสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ อนุมัติให้รับการศึกษา
ค้นคว้าอิสระฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาเศรษฐศาสตร์ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

.....
(รองศาสตราจารย์สุนีย์ ศิลพิพัฒน์)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์
วันที่ ...15... เดือน .....ตุลาคม..... พ.ศ. 2551

ชื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ การศึกษาความเข้าใจในเรื่องประกันชีวิต และความสัมพันธ์กับ
ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคมกรณีศึกษา อำเภอนิคมพัฒนา
จังหวัดระยอง

ผู้ศึกษา ดาบตำรวจ สมบัติ วงศ์ชมภู **ปริญญา** เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจน์ กังวานพรศิริ **ปีการศึกษา** 2550

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ทดสอบสมมติฐานที่ว่าประชากรในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง มีความรู้ความเข้าใจประกันชีวิตน้อยกว่าร้อยละ 40 (2) ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจในเรื่องประกันชีวิตของประชากรในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง กับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อปี สถานภาพ และการมีประกันชีวิต (3) เปรียบเทียบระดับความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจในเรื่องประกันชีวิตกับปัจจัยต่างๆ ดังกล่าว

การวิจัยในครั้งนี้ได้ศึกษากลุ่มประชากรที่อาศัยอยู่ในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง โดยแบ่งออกเป็น 4 ตำบล คือ ตำบลนิคมพัฒนา ตำบลมาบข่า ตำบลพนานิคม ตำบลมะขามคู่ กลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 104 ตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบใช้โควต้า แล้วนำข้อมูลมาประมวลผล เพื่อทดสอบค่าสัดส่วนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประกันชีวิต และคำนวณค่าสถิติเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจประกันชีวิตกับตัวแปรต่างๆ โดยใช้ค่าสถิติไคสแควร์ และเปรียบเทียบระดับความสัมพันธ์ของปัจจัยดังกล่าวที่มีความสัมพันธ์กัน โดยใช้วิธีการของแครมเมอร์และเพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า ประชากรในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง น้อยกว่าร้อยละ 40 ที่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องประกันชีวิต ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจประกันชีวิตกับปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม โดยใช้ค่าสถิติไคสแควร์ พบว่าความรู้ความเข้าใจในเรื่องประกันชีวิตมีความสัมพันธ์กับเพศ อาชีพ และการมีประกันชีวิต ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และใช้วิธีการของแครมเมอร์และวิธีการของเพียร์สัน พบว่าระดับความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจประกันชีวิตกับการมีประกันชีวิตสูงกว่าระดับความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจประกันชีวิตกับอาชีพ และเพศตามลำดับ ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

คำสำคัญ ความเข้าใจประกันชีวิต ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจประกันชีวิตกับปัจจัยต่างๆ และระดับความสัมพันธ์

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้ ประสบผลสำเร็จได้เป็นอย่างดีก็ด้วยความอนุเคราะห์อย่างดียิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจน์ กังวานพรศิริ อาจารย์ประจำสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ที่กรุณามอบความรู้ ทักษะ ตลอดจนคำแนะนำในการวิจัยครั้งนี้ จนมีความสมบูรณ์ในเนื้อหาสาระ เพื่อให้ได้ประโยชน์อย่างสูงสุดกับผู้ ที่สนใจจะได้ศึกษาต่อไป ผู้วิจัยขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูง

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ อรรถชัย คณา แยมนวล ที่อนุเคราะห์ให้คำแนะนำเพิ่มเติมในการวิจัยครั้งนี้ รวมทั้ง คณาจารย์สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช ที่ให้ความรู้วิชาการด้านเศรษฐศาสตร์ ให้กับผู้วิจัยอย่างดียิ่ง

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณประชากรในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม และผู้ที่มีส่วนช่วยเหลือในงานวิจัยครั้งนี้ ทุก ๆ ท่าน

สมบัติ วงศ์ชมภู

เมษายน 2551

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ฉ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	3
สมมติฐานการวิจัย.....	3
ขอบเขตการวิจัย.....	6
ข้อตกลงเบื้องต้น.....	7
ข้อจำกัดในการวิจัย.....	7
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	8
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	8
บทที่ 2 ประกันชีวิตและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	9
โครงสร้างของตลาดเงินในประเทศไทย.....	9
ความสำคัญของประกันชีวิต.....	10
บทบาทและหน้าที่ของบริษัทประกันชีวิต.....	11
หลักการประกันชีวิต.....	12
รูปแบบของการประกันชีวิตตามหลักสากลทั่วไป.....	16
ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประกันชีวิต.....	20
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	22
การกำหนดกลุ่มตัวอย่าง.....	22
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	24
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	26

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	28
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	39
ผลของการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น.....	39
ผลการทดสอบสมมติฐาน.....	42
ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร.....	44
การวัดระดับความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจประกันชีวิตกับเพศ และความเข้าใจประกันชีวิตกับการมีประกันชีวิต.....	55
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	57
สรุปผลการวิจัย.....	57
การอภิปรายผลงานวิจัย.....	66
ข้อเสนอแนะ.....	69
บรรณานุกรม.....	70
ภาคผนวก.....	72
ก แบบสอบถาม.....	72
ข ตารางข้อมูลประมวลผล.....	74
ค ผลการทดสอบสมมติฐาน.....	78
ประวัติผู้ศึกษา.....	84

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1 สถาบันการเงินในระบบและหน่วยงานที่ควบคุม.....	10
ตารางที่ 3.1 ผลรวมของอัตราส่วนระหว่างเพศและระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง.....	23
ตารางที่ 3.2 กลุ่มตัวอย่างแบ่งโควตาแต่ละตำบล.....	23
ตารางที่ 3.3 คู่มือรหัส.....	24
ตารางที่ 3.4 ตารางแบบ 2 ทางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจประกันชีวิต กับเพศ.....	29
ตารางที่ 3.5 ตารางแบบ 2 ทางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจประกันชีวิต กับอายุ.....	31
ตารางที่ 3.6 ตารางแบบ 2 ทางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจประกันชีวิต กับระดับการศึกษา.....	32
ตารางที่ 3.7 ตารางแบบ 2 ทางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจประกันชีวิต กับอาชีพ.....	33
ตารางที่ 3.8 ตารางแบบ 2 ทางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจประกันชีวิต กับรายได้ต่อปี.....	34
ตารางที่ 3.9 ตารางแบบ 2 ทางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจประกันชีวิต กับสถานภาพ.....	35
ตารางที่ 3.10 ตารางแบบ 2 ทางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจประกันชีวิต กับการมีประกันชีวิต.....	36
ตารางที่ 4.1 ข้อมูลทางเศรษฐกิจและสังคมของกลุ่มตัวอย่าง.....	39
ตารางที่ 4.2 ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจประกันชีวิตกับเพศ.....	44
ตารางที่ 4.3 ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจประกันชีวิตกับอายุ.....	46
ตารางที่ 4.4 ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจประกันชีวิตกับระดับการศึกษา.....	47
ตารางที่ 4.5 ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจประกันชีวิตกับอาชีพ.....	49
ตารางที่ 4.6 ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจประกันชีวิตกับรายได้ต่อปี.....	51
ตารางที่ 4.7 ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจประกันชีวิตกับสถานภาพ.....	52
ตารางที่ 4.8 ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจประกันชีวิตกับการมีประกันชีวิต.....	54

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 3.1 การกำหนดความเชื่อมั่น.....	28
ภาพที่ 4.1 การแสดงบริเวณวิกฤต.....	43
ภาพที่ 5.1 ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันชีวิตจำแนกตามเพศ.....	57
ภาพที่ 5.2 ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันชีวิตจำแนกตามอายุ.....	58
ภาพที่ 5.3 ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันชีวิตจำแนกตามระดับการศึกษา.....	59
ภาพที่ 5.4 ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันชีวิตจำแนกตามอาชีพ.....	60
ภาพที่ 5.5 ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันชีวิตจำแนกตามรายได้ต่อปี.....	61
ภาพที่ 5.6 ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันชีวิตจำแนกตามสถานภาพ.....	62
ภาพที่ 5.7 ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันชีวิตจำแนกตามการมีประกันชีวิต.....	63

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประชากรไทยในปัจจุบันมีความเสี่ยงอยู่ 2 ประการ คือ ประการที่หนึ่ง ความเสี่ยงต่อการสูญเสียชีวิต ประการที่สอง ความเสี่ยงต่อการสูญเสียทรัพย์สิน เนื่องจากปัจจุบันประชากรทั้งหลายมีการแข่งขันกันสูงในเรื่องต่างๆ เพื่อให้อยู่รอดในภาวะเศรษฐกิจยุคปัจจุบัน จนบางครั้งอาจมองได้ว่าเป็นการแก่งแย่งกันจนเกิดความขัดแย้ง มุ่งทำลายชีวิตและทรัพย์สิน เพียงเพื่อให้ตัวเองอยู่รอด

ผู้วิจัยได้ประสบกับหลายๆเหตุการณ์ทั้งดีและร้าย ที่เกิดขึ้นกับประชาชนทุกเพศทุกวัย เหตุการณ์ที่ทำให้ผู้วิจัยมีความรู้สึกสะเทือนใจเป็นอย่างมากคือ การสูญเสียจากอุบัติเหตุ ไม่ว่าจะเป็นการสูญเสียชีวิตหรือทรัพย์สินของประชาชนไทย ซึ่งเกิดจากการกระทำโดยประมาทของตัวเองหรือบุคคลอื่น และที่น่าสะเทือนใจมากที่สุดก็คือ ผู้สูญเสียเหล่านั้นล้วนมีฐานะที่ยากจน ไม่มีเงินที่จะเตรียมพร้อมไว้เพื่อชดเชยการสูญเสียดังกล่าว อาจจะเป็นเพราะว่าประชาชนไทยไม่เห็นคุณค่าของการออมทรัพย์เอาไว้ใช้ในยามฉุกเฉิน ถ้าตรงกันข้ามประชาชนไทยเห็นคุณค่าของการออมทรัพย์ ก็จะทำให้มีสิ่งที่จะชดเชยได้ในยามจำเป็น ไม่ว่าจะเป็นค่ารักษาพยาบาล ค่าใช้จ่ายในงานฌาปนกิจกรณีเสียชีวิต และที่สำคัญจะเป็นการออมทรัพย์ไว้ใช้ในระยะเวลา

จากเหตุการณ์ดังกล่าวเบื้องต้นทำให้ผู้วิจัยมีความสงสัยว่าทำไมประชาชนไทยไม่นิยมออมทรัพย์ด้วยวิธีประกันชีวิต ทั้งๆที่การทำประกันชีวิตมีประโยชน์อย่างมาก ให้ความคุ้มครองทั้งด้านชีวิตและทรัพย์สิน หรืออาจจะเป็นเพราะว่าประชาชนไทยไม่เข้าใจประกันชีวิต ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องทำการศึกษาเกี่ยวกับประกันชีวิต

บริษัทประกันชีวิต เป็นสถาบันการเงินสำหรับการออมทรัพย์ระยะยาว กล่าวคือเป็นการประกันความมั่นคงในด้านการเงิน สำหรับผู้เอาประกันหรือผู้รับผลประโยชน์ โดยบริษัทประกันชีวิตมีหน้าที่เก็บเบี้ยประกันและรับผิดชอบการจ่ายเงินผลประโยชน์ตามที่กรมธรรม์ระบุไว้ การประกันชีวิตเป็นการออมทรัพย์ระยะยาว และเงินสำรองประกันชีวิตของบริษัทเปรียบเสมือนทรัพย์ที่ผู้เอาประกันนำมาฝากไว้ บริษัทมีหน้าที่จะต้องจ่ายคืนในอนาคตเป็นเงินสดตามกรมธรรม์กิจการประกันชีวิตเริ่มขึ้นเมื่อปีพุทธศักราช 2471 โดยทางการมีการตราพระราชบัญญัติควบคุม

การค้าขาย พระราชบัญญัติฉบับนี้ กำหนดให้บริษัทประกันชีวิตและบริษัทประกันภัย จะก่อตั้งได้ ต้องได้รับอนุญาตจากรัฐบาล ในปีพุทธศักราช 2473 มีบริษัทจากต่างประเทศเข้ามาจัดตั้งในประเทศไทย จำนวน 4 บริษัท ส่วนบริษัทประกันชีวิตแห่งแรกของไทย คือ บริษัทไทยประกันชีวิต ซึ่งตั้งขึ้นในปีพุทธศักราช 2485

สถาบันการเงินโดยทั่วไป จะมีบทบาทหน้าที่แตกต่างกันออกไปตามวัตถุประสงค์ของการจัดตั้ง แต่ภาพรวมของสถาบันการเงินมักมีหน้าที่ดังนี้ ประการที่หนึ่ง ระดมเงินออมและจัดสรรเงินทุนให้หน่วยเศรษฐกิจ ซึ่งช่วยให้มีการกระจายความเสี่ยง โดยให้ครัวเรือนกู้ยืมหลายรูปแบบ มีการลงทุนเพิ่มขึ้นทำให้เศรษฐกิจของประเทศขยายตัว ประการที่สอง กวดขันให้หน่วยเศรษฐกิจที่กู้ยืมเงินจากระบบการเงิน ต้องควบคุมการใช้เงิน โดยการทำหน้าที่ติดตามการบริหารการจัดการของผู้ประกอบการ ดังนั้น สถาบันการเงินจึงมีประโยชน์และมีบทบาทในการพัฒนาประเทศเป็นอย่างมาก

ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาพฤติกรรมของประชากรไทยที่มีต่อการออมทรัพย์ในรูปแบบประกันชีวิต ปัจจัยที่คาดว่าจะมีผลต่อการทำประกันชีวิตของประชากรไทย ได้แก่ ผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับ อัตราดอกเบี้ย อัตราเงินเฟ้อ และปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและสังคม เช่น เพศ อายุ รายได้ รายจ่าย ทัศนคติ รสนิยม การศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการทำประกันชีวิตของประชากรไทย ซึ่งมีผู้ทำการศึกษาวิจัยไว้เป็นจำนวนมาก ทำให้ทราบว่าปัจจัยดังกล่าวแล้วข้างต้น ล้วนมีผลต่อการตัดสินใจทำประกันชีวิตทั้งสิ้น แต่มีข้อสังเกตในบางประเด็นที่ประกันชีวิตแตกต่างจากการออมทรัพย์ธรรมดา กล่าวคือ เมื่อปัจจัยที่คาดว่าจะมีผลต่อการออมทรัพย์ เกือหนุนต่อการออมทรัพย์ ประชากรไทยก็ไม่ตัดสินใจทำประกันชีวิตเพิ่มขึ้นหรือเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อย เมื่อเปรียบเทียบกับต่างประเทศ

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมุ่งศึกษาสาเหตุที่ประชากรไทยมีการทำประกันชีวิตกันน้อย อาจจะสืบเนื่องมาจากความไม่เข้าใจในเรื่องประกันชีวิต งานวิจัยครั้งนี้จึงมุ่งที่จะศึกษาว่า ประชากรไทยที่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องประกันชีวิตมีจำนวนร้อยละเท่าไร โดยใช้ประชากรที่อยู่อาศัยในอำเภอนิคมน้ำจืด จังหวัดระยอง เป็นกลุ่มตัวอย่าง และได้ตั้งสมมติฐานตามความเชื่อของประชากรที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ดังกล่าว ที่ว่าประชากรไทยมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องประกันชีวิต มีจำนวนน้อยกว่าร้อยละ 40 นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้ทดสอบสมมติฐานที่ว่า ประชากรไทยมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องประกันชีวิตน้อยกว่าร้อยละ 30, น้อยกว่าร้อยละ 20 และน้อยกว่าร้อยละ 10 ตามลำดับ เพื่อเปรียบเทียบให้เห็นผลการวิจัยว่าเป็นจริงตามสมมติฐาน

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.2.1 เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ว่าประชากรในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง มีความเข้าใจในเรื่องประกันชีวิตน้อยกว่าร้อยละ 40

1.2.2 เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ ระหว่างความเข้าใจการประกันชีวิตของประชากรในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง กับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อปี สถานภาพ และการมีประกันชีวิต

1.2.3 เพื่อเปรียบเทียบระดับความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจประกันชีวิตกับปัจจัยต่างๆที่มีความสัมพันธ์กัน

1.3 กรอบแนวคิดการวิจัย

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประกันชีวิต เป็นผลมาจากการที่ประชากรได้รับการศึกษา หรือการเรียนรู้อย่างถูกต้อง ปราศจากอคติ บทบาทของกรมการประกันภัย บริษัทประกันชีวิต ตัวแทนประกันชีวิตมีความสำคัญอย่างมากที่จะสนับสนุนความรู้ความเข้าใจประกันชีวิตแก่ ประชากร งานวิจัยครั้งนี้เป็นกรณีศึกษาประชากรในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง ซึ่งเหมาะสมที่จะเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ดีด้วยเหตุผล 2 ประการ คือ

1.3.1 อำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง มีประชากรที่มีหลากหลายอาชีพ เช่น เกษตรกร เจ้าของโรงงานอุตสาหกรรม ข้าราชการ พนักงานโรงงานอุตสาหกรรม ค้าขาย รับจ้าง และอื่นๆ

1.3.2 เป็นพื้นที่ที่มีโรงงานอุตสาหกรรมจำนวนมากที่ขยายตัวมาจากอุตสาหกรรม มาบตาพุด มีการย้ายแรงงานเข้ามาอาศัยอยู่ในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง

1.4 สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย สำหรับใช้ทดสอบสมมติฐานตามวัตถุประสงค์ ได้แบ่งออกเป็น ดังนี้

1.4.1 สมมติฐานการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อ 1 เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ว่า ประชากรในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง เข้าใจในเรื่องประกันชีวิตน้อยกว่าร้อยละ 40

H_0 : สัดส่วนของประชากรในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง เข้าใจประกันชีวิตมากกว่าหรือเท่ากับ 0.4

H_1 : สัดส่วนของประชากรในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง เข้าใจประกันชีวิตน้อยกว่า 0.4

หรือเขียนในรูปพารามิเตอร์ที่ใช้ทดสอบ คือ

$$H_0 : P \geq 0.4$$

$$H_1 : P < 0.4$$

1.4.2 สมมติฐานการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อ 2 เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจประกันชีวิต ในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง กับเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อปี สถานภาพ และการมีประกันชีวิต มีรายละเอียดดังนี้

1.4.2.1 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจประกันชีวิตของประชากรในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง กับเพศ มีสมมติฐานการทดสอบดังนี้

H_0 : ความเข้าใจประกันชีวิตของประชากรในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง ไม่มีความสัมพันธ์กับเพศ

H_1 : ความเข้าใจประกันชีวิตของประชากรในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง มีความสัมพันธ์กับเพศ

1.4.2.2 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจประกันชีวิตของประชากรในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง กับอายุ มีสมมติฐานการทดสอบดังนี้

H_0 : ความเข้าใจประกันชีวิตของประชากรในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับอายุ

H_1 : ความเข้าใจประกันชีวิตของประชากรในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง มีความสัมพันธ์กับระดับอายุ

1.4.2.3 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจประกันชีวิตกับระดับการศึกษา สมมติฐานคือ

H_0 : ความเข้าใจประกันชีวิตของประชากรในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษา

H_1 : ความเข้าใจประกันชีวิตของประชากรในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษา

1.4.2.4 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจประกันชีวิตกับอาชีพ
สมมติฐานคือ

H_0 : ความเข้าใจประกันชีวิตของประชากรในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง
ไม่มีความสัมพันธ์กับอาชีพ

H_1 : ความเข้าใจประกันชีวิตของประชากรในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง
มีความสัมพันธ์กับอาชีพ

1.4.2.5 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจประกันชีวิตกับรายได้ต่อปี
สมมติฐานคือ

H_0 : ความเข้าใจประกันชีวิตของประชากรในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง
ไม่มีความสัมพันธ์กับรายได้ต่อปี

H_1 : ความเข้าใจประกันชีวิตของประชากรในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง
มีความสัมพันธ์กับรายได้ต่อปี

1.4.2.6 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจประกันชีวิตกับสถานภาพ
สมมติฐานคือ

H_0 : ความเข้าใจประกันชีวิตของประชากรในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง
ไม่มีความสัมพันธ์กับสถานภาพ

H_1 : ความเข้าใจประกันชีวิตของประชากรในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง
มีความสัมพันธ์กับสถานภาพ

1.4.2.7 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจประกันชีวิตกับการมีประกันชีวิต สมมติฐานคือ

H_0 : ความเข้าใจประกันชีวิตของประชากรในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง
ไม่มีความสัมพันธ์กับการมีประกันชีวิต

H_1 : ความเข้าใจประกันชีวิตของประชากรในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง
มีความสัมพันธ์กับการมีประกันชีวิต

1.4.3 การเปรียบเทียบระดับความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจประกันชีวิตกับปัจจัย
ต่างๆ การวิจัยครั้งนี้ ใช้การวัดระดับความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจประกันชีวิตกับปัจจัยต่างๆที่
มีความสัมพันธ์กัน ตามวิธีการของแครมเมอร์และวิธีการของเพียร์สัน

1.5 ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีขอบเขตการศึกษาดังนี้

1.5.1 กลุ่มประชากร ที่อาศัยอยู่ในอำเภอนิคมน้ำจืด จังหวัดระยอง แบ่งออกเป็นเทศบาลตำบลนิคมพัฒนา เทศบาลตำบลมาบตา อองค์การบริหารส่วนตำบลพนานิคม และเทศบาลตำบลมะขามคู่ มีประชากรทั้งหมด จำนวนประมาณ 50,000 คน

1.5.2 การเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยการสุ่มแบบโควตา (quota sampling) ซึ่งเป็นวิธีการเลือกสิ่งตัวอย่างแบบไม่ทราบความน่าจะเป็น (non-probability sampling) และเป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวางในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชน หลักการสำคัญของการเลือกสิ่งตัวอย่างแบบโควตา ก็คือ การจำแนกประชากรออกเป็นประเภทต่างๆตามลักษณะสำคัญของประชากรอย่างคร่าวๆ ที่ผู้วิจัยคาดคะเนหรือตั้งข้อสมมติฐานไว้ว่าจะมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับสิ่งที่พึงประสงค์จะทราบ เช่น จำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพการสมรส อาชีพ ฯลฯ หรือจำแนกตามเขตบริหารการปกครอง เช่น อำเภอ ตำบล เขต เทศบาล ชุมชน จำนวนประชากรในแต่ละประเภทอาจหาได้จากงานสำมะโน หรือจากข้อมูลอื่นๆ หรือมีฉะนั้นก็ทำการประมาณขึ้น ดังนั้นสัดส่วนของประชากรแต่ละประเภทจึงสามารถคำนวณหาได้ จำนวนสิ่งตัวอย่างที่จะเลือกมาจากประชากรแต่ละประเภทที่จำแนกแล้วนี้จะไปตามสัดส่วนของประชากรในประเภทนั้นๆที่ได้กำหนดไว้แล้ว เช่น ถ้าเป็นที่ยอมรับกันว่าจำนวนวัยรุ่นที่เข้าไปเล่นในลานสเก็ตต่างๆในกรุงเทพมหานคร เป็นชายประมาณร้อยละ 60 เป็นหญิงร้อยละ 40 ในการสุ่มเลือกวัยรุ่นเหล่านั้นเพื่อการสัมภาษณ์ ก็จะต้องประกอบด้วยวัยรุ่นชายและหญิงตามร้อยละหรือสัดส่วนดังกล่าวนี้ด้วย

ประชากรที่อาศัยอยู่ในอำเภอนิคมน้ำจืด จังหวัดระยอง มีลักษณะแตกต่างกันตามพื้นที่แต่ละตำบล จึงทำให้การหากรอบของกลุ่มตัวอย่าง กระทำได้ยากมาก วิธีนี้จึงเป็นวิธีที่เหมาะสมที่สุดสำหรับงานวิจัยครั้งนี้

1.5.3 ช่วงเวลาที่ศึกษา คือ เดือนกุมภาพันธ์ – มีนาคม 2551 และเสนอผลงานวิจัยเดือนกรกฎาคม 2551

1.6 ข้อตกลงเบื้องต้น

ในการดำเนินการวิจัยมีข้อตกลงเบื้องต้น ดังนี้ คือ

1.6.1 การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบกำหนดโควตา ผู้วิจัยได้กำหนดลักษณะเพศและระดับการศึกษาเพื่อแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 6 กลุ่มคือ กลุ่มหนึ่ง เพศชายที่จบประถมศึกษา กลุ่มสอง เพศชายที่จบมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา กลุ่มสาม เพศชายที่จบอุดมศึกษา กลุ่มสี่ เพศหญิงที่จบประถมศึกษา กลุ่มห้า เพศหญิงที่จบมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา กลุ่มหก เพศหญิงที่จบอุดมศึกษา

1.6.2 อัตราส่วนที่ใช้ในการวิจัย ประชากรในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง มีจำนวน 49,810 คน แบ่งออกเป็นเพศชายจำนวน 24,090 คน เป็นเพศหญิงจำนวน 25,720 คน อัตราส่วนที่ใช้ในการวิจัยระหว่างเพศชายกับเพศหญิง เท่ากับ 1 : 1 จำนวนประชากรในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง ที่จบระดับประถมศึกษาประมาณ 29,687 คน ระดับมัธยมศึกษาประมาณ 14,844 คน ระดับอุดมศึกษาประมาณ 4,931 คน ทำให้อัตราส่วนของระดับการศึกษา เท่ากับ 5.96 : 2.98 : .99 ตามลำดับ ผู้วิจัยจึงปรับอัตราส่วนเพื่อใช้ในการวิจัยให้เป็นจำนวน 6 : 3 : 1 ตามลำดับ อัตราส่วนดังกล่าวได้มาจากข้อมูลสถิติของเทศบาลตำบลนิคมพัฒนา เทศบาลตำบลมาบจำ เทศบาลตำบลมะขามคู่ และองค์การบริหารส่วนตำบลพนานิคม

1.6.3 ประชากร ในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จำนวนประมาณ 50,000 คน

1.6.4 การเลือกกลุ่มตัวอย่าง งานวิจัยครั้งนี้ ได้กำหนดโควตาของตัวอย่าง แต่ละกลุ่มให้มีจำนวนเท่ากันใน 4 ตำบล ได้แก่เทศบาลตำบลนิคมพัฒนา เทศบาลตำบลมาบจำ ตำบลพนานิคม เทศบาลตำบลมะขามคู่ ซึ่งมีรายละเอียดตามตารางที่ 3.2

1.7 ข้อจำกัดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งที่จะทดสอบความเข้าใจของประชากร ในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง เกี่ยวกับประกันชีวิต โดยมีข้อจำกัดในการวิจัยคือ ประการที่หนึ่ง มุ่งทดสอบความเข้าใจเกี่ยวกับประกันชีวิตเท่านั้น ไม่รวมถึงประกันวินาศภัย ประการที่สอง การวิจัยครั้งนี้ใช้ปัจจัยที่คาดว่าจะมีความสัมพันธ์กับความเข้าใจประกันชีวิต เช่น เพศ อายุ การศึกษา รายได้ สถานภาพ และการมีประกันชีวิต โดยให้ปัจจัยอื่น ๆ คงที่ ประการที่สาม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการ

วิจัยใช้การกำหนดตัวอย่างตามวิธีของ Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่น 90% และที่ระดับความคลาดเคลื่อน $\pm 10\%$

1.8 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.8.1 การออมทรัพย์ในรูปแบบประกันชีวิต หมายถึง การทำประกันชีวิตทุกรูปแบบที่บริษัทประกันชีวิตเสนอขาย ไม่รวมการทำประกันวินาศภัย

1.8.2 ความเข้าใจประกันชีวิต หมายถึง มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันชีวิต และสามารถตอบแบบสอบถามของการวิจัยครั้งนี้ในส่วนที่ 2 ได้ถูกต้อง จำนวน 2 ข้อขึ้นไป

1.8.3 บริษัทประกันชีวิต หมายถึง นิติบุคคลที่ประกอบธุรกิจขายประกันชีวิตทุกบริษัทในประเทศไทย

1.8.4 ประชากร หมายถึง ประชากรที่อาศัยอยู่ในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง

1.9 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผู้ศึกษางานวิจัยจะได้รับความรู้เกี่ยวกับประกันชีวิตดังนี้

1.9.1 ผู้ศึกษาจะได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความสำคัญของประกันชีวิต บทบาทหน้าที่ของบริษัทประกันชีวิต หลักการประกันชีวิต รูปแบบของการประกันชีวิต และผลงานเกี่ยวกับประกันชีวิต ได้ดียิ่งขึ้น

1.9.2 ทำให้ทราบว่าความรู้ความเข้าใจในเรื่องประกันชีวิตประชากรในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง มีความสัมพันธ์กับเพศ อาชีพ และการมีประกันชีวิต

1.9.3 การนำผลการวิจัยครั้งนี้ไปใช้จะเกิดประโยชน์ในด้านส่งเสริม สนับสนุน ให้ประชากรมีความเข้าใจเกี่ยวกับธุรกิจประกันชีวิต โดยรัฐบาล บริษัทประกันชีวิต ตัวแทนประกันชีวิต หรือผู้มีความสนใจได้ทราบถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความเข้าใจเรื่องประกันชีวิตของประชากร และระดับความสัมพันธ์ของปัจจัยต่างๆ

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเพื่อทดสอบความเข้าใจของประชากรเกี่ยวกับประกันชีวิต จำเป็นต้องศึกษาถึงโครงสร้างของตลาดเงิน ความสำคัญของประกันชีวิต บทบาทหน้าที่ของบริษัทประกันชีวิต หลักการประกันชีวิต รูปแบบของการประกันชีวิต และผลงานวิจัยเกี่ยวกับประกันชีวิต ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

2.1 โครงสร้างของตลาดการเงินในประเทศไทย

ประเทศไทยเป็นประเทศกำลังพัฒนา เศรษฐกิจไทยในช่วงปีพุทธศักราช 2530-2538 มีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว ซึ่งมีผลมาจากการพัฒนาในภาคการผลิตและภาคบริการ การขยายตัวของเศรษฐกิจทำให้ตลาดการเงินของไทยได้รับการพัฒนาไปด้วย แต่ในช่วงปีพุทธศักราช 2540-2544 สถาบันการเงินไทยต้องปิดกิจการไปหลายแห่ง โดยเฉพาะบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ รวมทั้งธนาคารพาณิชย์ของไทยที่ได้รับผลกระทบมาจากภาวะหนี้เสีย ทำให้รัฐบาลเข้ามาควบคุมดำเนินการ มุ่งแก้ไขปัญหาพื้นฐานของระบบสถาบันการเงิน ให้เป็นที่เชื่อถือแก่ประชากรที่มีความต้องการออมทรัพย์หรือลงทุนกับสถาบันการเงิน ในปัจจุบันสถาบันการเงินในประเทศไทยที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับมีจำนวนทั้งสิ้น 13 สถาบัน ได้แก่ ธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุน บริษัทเครดิตฟองซิเอร์ ธนาคารออมสิน ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ธนาคารอาคารสงเคราะห์ ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย บรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย สหกรณ์การเกษตร สหกรณ์ออมทรัพย์ บริษัทประกันชีวิต และโรงรับจำนำ โดยสถาบันการเงินเหล่านี้อยู่ในความควบคุมของหน่วยงานทางราชการแตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 สถาบันการเงินในระบบและหน่วยงานที่ควบคุม

สถาบัน	ปีที่จัดตั้ง (พ.ศ.)	หน่วยงานที่ควบคุม
1. ธนาคารพาณิชย์	2431	ธนาคารแห่งประเทศไทย
2. บริษัทเงินทุนและหลักทรัพย์	2512	ธนาคารแห่งประเทศไทย
3. บริษัทเครดิตฟองซิเอร์	2521	ธนาคารแห่งประเทศไทย
4. ธนาคารออมสิน	2489	กระทรวงการคลัง
5. ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร	2509	กระทรวงการคลัง
6. ธนาคารอาคารสงเคราะห์	2496	กระทรวงการคลัง
7. บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	2502	กระทรวงการคลัง
8. ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม แห่งประเทศไทย	2546	กระทรวงการคลัง
9. สหกรณ์การเกษตร	2459	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
10. สหกรณ์ออมทรัพย์	2489	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
11. บริษัทประกันชีวิตและประกันภัย	2472	กระทรวงพาณิชย์
12. โรงรับจำนำ	2409	กระทรวงมหาดไทย
13. ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย	2537	กระทรวงการคลัง

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย 2546

2.2 ความสำคัญของประกันชีวิต

ประกันชีวิตเป็นการออมทรัพย์ประเภทหนึ่ง ที่มีผลประโยชน์แก่ผู้ทำประกันชีวิตแยกได้ 2 ด้าน คือ ด้านที่หนึ่ง คຸ້ມครองชีวิตของผู้เอาประกันคิดออกมาเป็นเงินสด จำนวนมากน้อยขึ้นอยู่กับทุนประกันชีวิตที่ผู้ทำต้องการ ด้านที่สอง เป็นเงินสะสมไว้แล้วบริษัทประกันชีวิตปันผลให้เมื่อครบระยะเวลาตามกรมธรรม์ ปัจจุบันบริษัทประกันชีวิตมีแบบประกันที่เสนอขายแก่ประชากรที่สนใจหลายแบบ ถ้าจัดเป็นกลุ่มแล้วจะได้ 4 กลุ่ม คือ กลุ่มที่หนึ่ง คຸ້ມครองรายได้ของผู้เอาประกันชีวิตไว้เป็นค่าใช้จ่าย ในครอบครัว ในยามที่ผู้เอาประกันเกิดเหตุการณ์ไม่คาดฝัน วัตถุประสงค์ให้ครอบครัวของผู้เอาประกันยังสามารถดำรงตนอยู่ได้ในสังคม ด้วยเงินสดจำนวนหนึ่ง กลุ่มที่สอง ประเภทคຸ້ມครองอุบัติเหตุผู้เอาประกันจะได้รับการรักษาพยาบาล เงินเลี้ยงดูกรณีทุพพลภาพอย่างสิ้นเชิงหรือทุพพลภาพอย่างถาวร กลุ่มที่สาม ทุนการศึกษาของบุตรหลาน โดยให้เด็ก

เป็นผู้ทำประกันชีวิต บิดาหรือมารดาเป็นผู้ส่งเบี้ยประกัน ถ้าบิดาหรือมารดาเกิดเหตุไม่คาดฝันเด็กก็
จะได้รับเงินสดจากบริษัทประกันชีวิตเพื่อศึกษาต่อให้สูงขึ้นตามเจตนารมณ์ของบิดามารดา กลุ่มที่
สี่ แบบเกษียณอายุเพื่อออมเงินไว้ใช้ในยามชรา ซึ่งช่วงเวลานั้นทำงานไม่ได้ แต่ต้องมีค่าใช้จ่าย
หรือเตรียมไว้ในกรณีที่ถูกลูกหลานทอดทิ้งจะได้ไม่ต้องลำบาก

2.3 บทบาทและหน้าที่ของบริษัทประกันชีวิต

การประกันชีวิตเป็นวิธีการออมทรัพย์อย่างหนึ่ง กล่าวคือ เป็นการประกันในด้าน
การเงินสำหรับผู้เอาประกันหรือผู้รับผลประโยชน์ โดยบริษัทประกันมีหน้าที่เก็บเบี้ยประกันและ
รับผิดชอบการจ่ายเงินผลประโยชน์ตามที่กรมธรรม์ระบุไว้ การประกันชีวิตเป็นสัญญาระยะยาว
และเงินสำรองประกันชีวิตของบริษัทเปรียบเสมือนทรัพย์ที่ผู้เอาประกันฝากไว้ บริษัทมีหน้าที่
จะต้องจ่ายคืนในอนาคตเป็นเงินสด กิจการประกันชีวิตเริ่มมาเมื่อปีพุทธศักราช 2471 ที่ได้มีการ
ตราพระราชบัญญัติควบคุมการค้าขาย อันมีผลกระทบต่อความปลอดภัยและความผาสุกแห่ง
สาธารณชน พระราชบัญญัติฉบับนี้ได้กำหนดไว้ว่าบริษัทประกันชีวิตและบริษัทประกันภัย
จะก่อตั้งได้ต้องได้รับอนุญาตจากรัฐบาล ในปีพุทธศักราช 2473 มีบริษัทประกันชีวิตจาก
ต่างประเทศ เข้ามาจัดตั้งในประเทศไทยจำนวน 4 บริษัท ส่วนบริษัทประกันชีวิตแห่งแรกของ
ไทย คือ บริษัทไทยประกันชีวิต ตั้งขึ้นในปีพุทธศักราช 2485

การทำประกันชีวิตเป็นการออมทรัพย์เพื่อคุ้มครองความเสี่ยงได้ 2 ด้านคือ ด้านที่หนึ่ง
คุ้มครองความเสี่ยงจากการเสียชีวิตของผู้เอาประกัน สาเหตุมาจากการเจ็บป่วยด้วยโรคภัยต่าง ๆ
และรวมทั้งการเกิดอุบัติเหตุแล้วเสียชีวิต บริษัทประกันชีวิตมีหน้าที่ชดเชยเป็นเงินสดตามจำนวน
ในสัญญากรมธรรม์ ด้านที่สอง คุ้มครองความเสี่ยงในเชิงธุรกิจ กล่าวคือ การฝากเงินไว้กับ
บริษัทประกันชีวิตมีความเสี่ยงน้อย เพราะบริษัทประกันจะต้องปฏิบัติตามกฎข้อบังคับ หรือ
พระราชบัญญัติประกันภัย และมีกรมการประกันภัย กระทรวงพาณิชย์ควบคุมอยู่ ประกอบกับ
บริษัทประกันชีวิตนำเงินเบี้ยประกันไปลงทุนในตราสารทุนที่ไม่มีความเสี่ยงมากนัก แต่ทั้งนี้ก็
ย่อมขึ้นอยู่กับนโยบายของแต่ละบริษัทประกันชีวิตเป็นสำคัญ

ความเสี่ยงกับตลาดประกันภัย การลดความเสี่ยงโดยการประกัน ไม่ว่าจะประกันชีวิต
ประกันทรัพย์สิน ประกันอุบัติเหตุ บริษัทที่ทำธุรกิจประกันภัยเองก็มีความเสี่ยง 2 ประการ คือ
ประการแรก อันตรายจากความประพฤติของผู้เอาประกันภัย (Moral hazard) ประการที่สอง
คือ ปัญหาการเลือกที่เบี่ยงเบน (Adverse Selection) หรือที่เป็นปรปักษ์ ปัญหาอันตรายจากความ

ประพศติ เช่น คนที่เอาประกันอาจจะไม่พยายามหลีกเลี่ยงจากสิ่งทีอาจก่อให้เกิดความสูญเสียนเหมือนปฤษนทัว ๆ ไปทีมิได้มีการประกัน อาจขับรดโดยไม่ใช้ความระมัดระวังเท่าทีควร ปัญหาทางเลือกทีเบียงเบน เช่น คนทีมีความเสี่ยงสูง อาจเลือกประกันมากกว่าคนทีมีความเสี่ยงต่ำ ซึ้งเลือกทีจะป้องกันและระมัดระวังตัวเอง บริษัทประกันพยายามทีจะมีมาตรการต่าง ๆ เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาดังกล่าว ด้วยการตรวจสอบประวัติของผู้อเอาประกัน ถ้าอยู่ในเกณฑ์ทีไม่เสี่ยงมาก บริษัทอาจจจะลดเบี่ยประกัน เช่น กรณีผู้อเอาประกันชีวิตประเภทค้คุมครองโรคมะเร็ง ถ้าผู้อเอาประกันไม่สูบบุหรืบริษัทจะลดเบี่ยให้จำนวนหนึ่ง ซึ้งก็จจะทำให้ผู้อเอาประกันพอใจทีจะเลิกสูบบุหรื ทำให้ความเสี่ยงน้อยลงไป

2.4 หลักการประกันชีวิต

ธุรกิจประกันชีวิตมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ช่วยให้เป็นหลักประกันความมั่นคงให้กับบุคคล ครอบครัวและสังคม แต่เนื่องจากธุรกิจประกันชีวิตเป็นธุรกิจพิเศษแตกต่างจากธุรกิจอื่นในการเสนอขายสินค้าแก่ประชาชน เพราะเป็นการขายความคุ้มครองหรือค้ำมั่นสัญญาทีปรากฏอยู่ในกรมธรรม์ประกันชีวิต เป็นสินค้าไม่มีตัวตน ภัยทีเสี่ยงอยู่นั้น ไม่แน่นอนว่าจะเกิดขึ้นหรือไม่ หรือจะเกิดขึ้นเมื่อใด ลักษณะพิเศษของธุรกิจประกันชีวิตดังกล่าว จำเป็นต้องใช้สื่อกลางทีใช้ในการติดต่อสื่อสารทีมีลักษณะพิเศษ ธุรกิจประกันชีวิต จำเป็นต้องมีคนกลางหรือตัวแทนประกันชีวิตทีมีคุณภาพและมีจรรยาบรรณ มีความรู้เกี่ยวกับประกันชีวิตเป็นอย่างดี สร้างความเชื่อถือความศรัทธาต่อธุรกิจประกันชีวิต เป็นผู้อธิบายสร้างความเข้าใจในเงื่อนไข ผลประโยชน์ สิทธิ หน้าที่ ตามกรมธรรม์ประกันชีวิตทีประชาชนจะ ได้รับ ดังนั้น การวิจัยครั้งนี้จึงมีความสำคัญต่อความเข้าใจเกี่ยวกับประกันชีวิตของประชาชนในเรื่องต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

2.4.1 พื้นฐานของประกันชีวิต

การประกันชีวิต หมายถึง วิธีการทีบุคคลกลุ่มหนึ่งรวมตัวกันเพื่อช่วยกันเฉลี่ยภัยอันเนื่องมาจากการเสียชีวิต และครอบคลุมไปถึงการสูญเสียอวัยวะ ทูพพลภาพ และการบาดเจ็บหรือเจ็บป่วยจนต้องเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล เมื่อบุคคลใดประสบภัยเหล่านั้น จะได้รับเงินส่วนเฉลี่ยช่วยเหลือเพื่อบรรเทาความเดือดร้อน บริษัทประกันชีวิตจะทำหน้าที่เป็นแกนกลางในการนำเงินส่วนเฉลี่ยไปจ่ายให้แก่ผูทีได้รับภัย การทำประกันชีวิตจึงเป็นการสร้างความมั่นคงให้แก่ผู้อเอาประกันชีวิตและครอบครัว หากเกิดการเสียชีวิต เจ็บป่วย หรือทูพพลภาพ จะได้รับเงินตามทีกำหนดไว้ในเงื่อนไขของสัญญา ซึ้งแล้วแต่แบบประกันชีวิตทีได้ทำประกันชีวิตไว้

2.4.2 ประโยชน์ของการประกันชีวิต อาจแยกได้เป็น 2 ส่วน คือ

2.4.2.1 การให้ความคุ้มครอง ได้แก่ เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของครอบครัว เมื่อหัวหน้าครอบครัวเสียชีวิต เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการศึกษาของบุตร เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล เพื่อสร้างหลักประกันเมื่อเกิดอุบัติเหตุ เพื่อเป็นเงินใช้หนี้ เพื่อเป็นเงินสำรองจ่ายยามฉุกเฉิน เพื่อคุ้มครองบุคคลสำคัญของธุรกิจ เพื่อคุ้มครองเจ้าหนี้และลูกหนี้

2.4.2.2 การออมทรัพย์ การประกันชีวิตเป็นการสร้างหลักประกันให้กับตนเองและครอบครัว โดยไม่จำเป็นว่าผู้รับประโยชน์จะได้รับเงินหลังจากผู้เอาประกันชีวิตเสียชีวิตเท่านั้น ผู้เอาประกันชีวิตสามารถเลือกทำประกันชีวิตเพื่อให้มีความมั่นคงทางการเงินของตนได้ โดยการประกันชีวิตบางแบบที่เป็นแบบสะสมทรัพย์ ถ้าผู้เอาประกันชีวิตยังมีชีวิตอยู่จนครบกำหนดสัญญา ก็จะได้รับจำนวนเงินเอาประกันชีวิตที่ทำไว้ หากผู้เอาประกันชีวิตเสียชีวิตในระหว่างสัญญามีผลบังคับ ผู้รับประโยชน์ก็จะได้รับจำนวนเงินเอาประกันชีวิต อาจกล่าวได้ว่า ตายก็ได้รับเงินเอาประกันชีวิต อยู่ก็ได้รับเงินเอาประกันชีวิต เป็นจำนวนเงินที่กำหนดไว้ในกรมธรรม์

2.4.3 หลักการเสี่ยงภัย การประกันชีวิตกับการเสี่ยงภัย กฎจำนวนมากและ ความเท่าเทียมกันในการเสี่ยงภัย ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 889 บัญญัติว่า “ในสัญญาประกันชีวิตนั้น การใช้จำนวนเงินย่อมอาศัยความทรงชีพหรือมรณะของบุคคลคนหนึ่ง” ซึ่งคำว่ามรณะ ในที่นี้ ไม่ได้กำหนดไว้ว่า จะต้องตายโดยธรรมชาติหรือโดยอุบัติเหตุ หรือตายด้วยเหตุใด ๆ ถึงแม้คนเราจะรู้ว่าเกิดมาจะต้องตายด้วยกันทุกคน แต่ในสัญญาประกันชีวิตนั้น ความไม่แน่นอนจะมีเงื่อนไขอยู่ตรงที่ว่า ทุก ๆ คนที่เกิดมาไม่มีใครรู้ได้ว่า ตนเองจะต้องตายเมื่อใด ดังนั้น หลักการที่ไม่รู้ว่าใครคนใดคนหนึ่งจะต้องตายลงเมื่อใด นี้เองที่เรียกว่า “หลักการเสี่ยงภัย”

นอกจากนี้ การทำประกันชีวิตโดยสมาชิกของกลุ่มมีจำนวนมากเท่าใด การกระจายความเสี่ยงภัยก็จะใกล้เคียงกับภัยที่เกิดขึ้นจริงเท่านั้น ซึ่งเรียกว่า กฎจำนวนมาก (Law of large numbers)

2.4.4 หลักพื้นฐานเกี่ยวกับการประกันชีวิต

2.4.4.1 หลักส่วนได้เสียในการขอเอาประกันชีวิต ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 863 บัญญัติไว้ว่า “อันสัญญาประกันภัยนั้น ถ้าผู้เอาประกันภัยมิได้มีส่วนได้เสียในเหตุที่เอาประกันภัยไว้ ท่านว่า ย่อมไม่ผูกพันคู่สัญญาแต่อย่างหนึ่งอย่างใด”

ส่วนได้เสียในการขอเอาประกันชีวิต หมายถึง การขอเอาประกันชีวิตของบุคคลซึ่งการเสียชีวิตของบุคคลผู้ถูกเอาประกันภัยจะนำความเสียหายทางการเงินอันประมาณมิได้หรือส่งผลกระทบทางจิตใจอย่างรุนแรงต่อผู้ขอเอาประกันภัย ซึ่งการประกันชีวิตเป็นเพียงการชดเชยความสูญเสียทางการเงินเหล่านั้นให้แก่ผู้ได้รับความเสียหาย อันหมายถึงผู้ขอเอาประกันภัยนั่นเอง ผู้ขอเอาประกันภัยจึงต้องมีส่วนได้เสียในชีวิตที่เอาประกันภัย

โดยบุคคลทั่วไปบุคคลย่อมมีส่วนได้เสียในชีวิตของตนเอง และค่าของชีวิต แต่ละบุคคลมีอาจระบุได้ว่าเป็นจำนวนเงินเท่าใด ผู้ขอเอาประกันภัยจึงมีสิทธิที่จะเอาประกันชีวิตของตนเองได้ตามกฎหมาย แต่มีข้อจำกัดในการพิจารณารับประกัน ซึ่งจะพิจารณารับประกันในจำนวนเงินที่เหมาะสมกับส่วนได้เสียที่ตีค่าเป็นมูลค่าทางเศรษฐกิจของชีวิตเขาเท่านั้น

ปัญหาเรื่องส่วนได้เสียในการขอเอาประกันชีวิต ส่วนใหญ่เป็นกรณีที่ผู้ขอเอาประกันภัยกับผู้เอาประกันภัยมิใช่บุคคลเดียวกัน กล่าวคือ ผู้ขอเอาประกันภัยขอเอาประกันชีวิตบุคคลอื่น โดยที่ตนเองเป็นผู้ชำระเบี้ยประกันภัย การพิจารณาส่วนได้เสียจึงเป็นเรื่องสำคัญที่ผู้พิจารณาต้องใช้ความรอบคอบและมีข้อมูลประกอบชัดเจนและพอเพียง การพิจารณาจะมุ่งประเด็นจุดประสงค์ในการขอเอาประกันภัย ความสัมพันธ์ของผู้ขอเอาประกันภัยกับผู้เอาประกันภัยว่า มีเจตนาอย่างไร เหตุใดจึงขอเอาประกันภัย มีความสัมพันธ์ที่ก่อให้เกิดส่วนได้เสียเพียงพอที่จะเป็นเหตุขอเอาประกันชีวิตหรือไม่ จำนวนเงินเอาประกันภัยเหมาะสมสอดคล้องกันหรือไม่ หรือเป็นเหตุเป็นผลที่ชัดเจนว่า การเสียชีวิตของผู้เอาประกันภัยจะนำความเสียหายอย่างใหญ่หลวงมาซึ่งผู้ขอเอาประกันภัยมากกว่าการที่เขาจะมีชีวิตอยู่

การขอเอาประกันชีวิตบุคคลอื่นมีหลายกรณี ได้แก่

บุคคลในครอบครัว

บุคคลในครอบครัวที่สามารถพิจารณาได้ว่า มีส่วนได้เสียในชีวิตซึ่งกันและกัน ควรเป็นผู้ที่สืบสายเลือดโดยตรง หรือมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ได้แก่ บิดา มารดากับบุตร หรือเป็นสามีและภรรยา ส่วนพี่น้อง ลุงป้า น้าอา หลาน อาจขอเอาประกันภัยให้แก่กันได้ แต่ต้องมีข้อมูลประกอบชัดเจนว่ามีการอุปการะซึ่งกันและกันอย่างใกล้ชิด โดยมีความเหมาะสมด้านอื่น ๆ ด้วย เนื่องจากมีความเสี่ยงภัยสูงที่จะเป็นการขอเอาประกันภัย เพื่อมุ่งหวังผลประโยชน์จากการเสียชีวิตของอีกฝ่ายหนึ่ง

เจ้าหนี้-ลูกหนี้

เจ้าหนี้อย่อมมีส่วนได้เสียในชีวิตของลูกหนี้เพราะหากลูกหนี้เสียชีวิตในระหว่างสัญญา เจ้าหนี้ก็หมดโอกาสที่จะติดตามการชำระหนี้ต่อไป แต่ต้องเป็นกรณีหนี้ที่ไม่มีหลักทรัพย์ ค้ำประกัน มีหลักฐานการกู้ยืมถูกต้องตามกฎหมาย จำนวนเงินที่ขอเอาประกันภัยไม่เกินมูลหนี้ และควรกำหนดผู้รับประโยชน์ร่วม กรณีที่มูลหนี้ลดลงเรื่อย ๆ ตามระยะเวลาที่ผ่านมา เพื่อความสะดวกหากมีการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน เว้นแต่จะเป็นแบบประกันภัยเฉพาะที่จำนวนเงินเอาประกันภัยจะลดลงตามมูลหนี้ที่ลดลงและสัญญาสิ้นสุดเมื่อมีการชำระหนี้ครบ ในทางกลับกัน ลูกหนี้ไม่มีส่วนได้เสียในชีวิตของเจ้าหนี้จึงไม่อาจขอเอาประกันภัยได้

นายจ้าง-ลูกจ้าง

นายจ้างมีส่วนได้เสียในชีวิตของลูกจ้าง ในกรณีที่มีการเสียชีวิตของลูกจ้างนำความเสียหายร้ายแรงในเชิงธุรกิจมาสู่นายจ้าง เช่น อาจทำให้งานหยุดชะงัก หรือผลสำเร็จของงานขึ้นอยู่กับ การทรงชีพของเขา เหตุผลอีกประการหนึ่งอาจเป็นการขอเอาประกันภัยเพื่อทดแทนความคุ้มครองตามกฎหมายแรงงานที่ฝ่ายนายจ้างต้องรับผิดชอบหากลูกจ้างเสียชีวิตในระหว่างการจ้างงาน ทั้งนี้ จำนวนเงินเอาประกันภัยต้องสอดคล้องเหมาะสมกับเหตุผลที่ขอเอาประกันภัยด้วย

หุ้นส่วน

ในการทำธุรกิจ หุ้นส่วนที่มีการจดทะเบียนถูกต้องตามกฎหมาย ย่อมมีส่วนได้เสียซึ่งกันและกัน เพราะหากหุ้นส่วนคนหนึ่งคนใดถึงแก่กรรมอาจทิ้งภาระรับผิดชอบให้กับหุ้นส่วนที่เหลือ การพิจารณารับประกันควรทราบชัดเจนในประเด็นที่ขอเอาประกัน มีหลักฐานการเป็นหุ้นส่วน และจำนวนเงินเอาประกันภัยต้องเหมาะสม

ในการพิจารณารับประกัน ให้ความสำคัญต่อการพิจารณาประเด็นผู้รับประ โยชน์ เนื่องจากกฎหมายมิได้ระบุว่าผู้รับประ โยชน์จะต้องเป็นผู้มีส่วนได้เสียด้วย ผู้รับประ โยชน์จึงเป็นใครก็ได้ตามความประสงค์ของผู้เอาประกันภัย ซึ่งอาจทำให้เกิดปัญหาการฟ้องร้องต่อชีวิตผู้เอาประกันภัยโดยหวังผลประ โยชน์ตามกรรมธรรม์ โดยทั่วไปผู้รับประ โยชน์จึงควรเป็นผู้มีส่วนได้เสียในชีวิตของผู้เอาประกันภัย เช่น เกี่ยวกับการขอเอาประกันชีวิตบุคคลอื่น กล่าวคือหากเป็นการขอเอาประกันชีวิตตนเอง ผู้รับประ โยชน์ควรเป็นทายาททางสายโลหิต หรือบุคคลในครอบครัวที่มีการอุปการะเลี้ยงดูอย่างใกล้ชิด เช่น บิดา มารดา บุตร สามี ภรรยา และหากเป็นการขอเอาประกันชีวิตบุคคลอื่น ผู้รับประ โยชน์มักจะเป็นตัวผู้ขอเอาประกันภัยซึ่งเป็นผู้ชำระเบี้ยประกันและเป็นผู้ได้รับผลกระทบโดยตรงจากการเสียชีวิตของผู้เอาประกันภัย เช่น บิดาขอเอาประกันชีวิตบุตร โดยบิดาเป็นผู้ชำระเบี้ยและเป็นผู้รับประ โยชน์

มีบางกรณีที่ผู้ขอเอาประกันภัย เอาประกันชีวิตตนเองและระบุตนเป็นผู้รับประ โยชน์ ผู้พิจารณาควรพิจารณาตรวจสอบโดยละเอียดว่า เหตุใดจึงไม่ยอมรับบุคคลอื่น ซึ่งเหมาะสมจะเป็นผู้รับประ โยชน์ได้ มีเบื้องหลังของการขอเอาประกันภัยหรือไม่ ใครเป็นผู้ขอเอาประกันภัยและชำระเบี้ยประกันภัยที่แท้จริง เพราะอาจเป็นการขอเอาประกันภัยที่มีเจตนาทุจริตแอบแฝง โดยหวังเพียงให้ผ่านการพิจารณารับประกันภัย และออกกรรมธรรม์ก่อนแล้วจึงจัดการขอเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มผู้รับประ โยชน์ในภายหลัง

ผู้รับประ โยชน์และความสัมพันธ์ที่ระบุไว้ในใบคำขอ ควรถูกต้องสอดคล้องกัน บางครั้งอาจต้องมีหลักฐานประกอบเพื่อยืนยันความสัมพันธ์นั้น เช่น หลักฐานทางราชการ บันทึกยืนยันจากผู้เอาประกันภัย หรือผู้บริหารฝ่ายขาย มีหลายกรณีที่ผู้พิจารณาไม่อาจผ่านปัญหาไปได้

จนกว่าจะมีการเปลี่ยนเป็นผู้รับประโยชน์ที่เหมาะสม หรืออาจจำเป็นต้องปฏิเสธการพิจารณา
รับประกันโดยสิ้นเชิง

2.4.4.2 หลักสุจริตอย่างยิ่ง สำหรับสัญญาประกันภัยต้องการความซื่อสัตย์สุจริต
ยิ่งกว่าสัญญาธรรมดา กล่าวคือ ผู้รับประกันต้องมีความเชื่อก่อนที่จะเข้าเลี้ยงภัยว่าผู้เอาประกันภัย
จะต้องให้ข้อมูลต่าง ๆ ตามความจริง หรือไม่ปกปิดข้อความจริงต่าง ๆ ที่ควรแจ้งให้ผู้รับประกันภัย
ทราบ เพราะสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ ผู้เอาประกันภัยเป็นฝ่ายรู้ฝ่ายเดียว ผู้รับประกันภัยไม่มีโอกาสทราบได้
เลย การตัดสินใจของผู้รับประกันภัยจะขึ้นอยู่กับข้อมูลหรือข้อความจริงเหล่านี้ที่ผู้เอาประกันภัย
แถลงให้ทราบ ส่วนผู้เอาประกันภัยก็มีความเชื่อและศรัทธาว่า เมื่อมีภัยเกิดขึ้นและตนได้รับความ
เสียหาย ก็จะได้รับค่าสินไหมทดแทนหรือใช้เงินให้ตามจำนวนที่กำหนดไว้ในสัญญา หากผู้เอา
ประกันภัยไม่เปิดเผยข้อความจริง ซึ่งอาจทำให้ผู้รับประกันภัยเรียกเก็บเบี้ยประกันภัยให้สูงขึ้น
หรือไม่รับทำประกันภัย หากบริษัทตรวจสอบพบว่า ผู้เอาประกันภัยไม่เปิดเผยข้อความจริงหรือ
แถลงข้อความเท็จซึ่งเป็นสาระสำคัญภายใน 1 ปี นับจากวันทำสัญญาหรือวันต่ออายุสัญญาครั้ง
สุดท้าย บริษัทสามารถบอกล้างสัญญาและคืนเบี้ยประกันภัยทั้งหมดให้แก่ผู้เอาประกันภัย ฉะนั้น
ในการทำสัญญาประกันภัยจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งสำหรับผู้เอาประกันภัยและผู้รับประกันภัย
จะต้องมีความซื่อสัตย์ต่อกันทั้งสองฝ่าย

2.5 รูปแบบของการประกันชีวิตตามหลักสากลทั่วไป

2.5.1 ประเภทของการประกันชีวิต

การประกันชีวิตแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ ประเภทสามัญ ประเภทอุตสาหกรรม
และประเภทกลุ่ม

2.5.1.1 การประกันชีวิตประเภทสามัญ เป็นการประกันชีวิตที่มีจำนวนเงินเอา
ประกันภัยค่อนข้างสูง โดยทั่วไปแต่ละกรมธรรม์จะมีจำนวนเงินเอาประกันภัย ตั้งแต่ 50,000 บาท
ขึ้นไป ถึงหลายล้านบาท การชำระเบี้ยประกันภัยเป็นรายปี ราย 6 เดือน 3 เดือน หรือรายเดือน
รวมทั้งอาจจะมีการตรวจสอบสุขภาพหรือ ไม่มีการตรวจสอบสุขภาพก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของบริษัท

2.5.1.2 การประกันชีวิตประเภทอุตสาหกรรม เป็นการประกันชีวิตประเภทหนึ่ง
ซึ่งมีจำนวนเงินเอาประกันภัยค่อนข้างต่ำ โดยทั่วไปแต่ละกรมธรรม์ จะมีจำนวนเงินเอาประกันภัย
ตั้งแต่ 10,000 บาท ขึ้นไป มีการชำระเบี้ยประกันภัยเป็นรายเดือน และไม่ตรวจสอบสุขภาพ จึงมีระยะ
เวลารอคอย 180 วัน หรือ 6 เดือน คือ ถ้าผู้เอาประกันภัยเสียชีวิตด้วยโรคร้ายไข้เจ็บ ในระยะนี้บริษัท

ไม่จ่ายจำนวนเงินเอาประกันภัยให้ แต่จะคืนเบี้ยประกันภัยที่ผู้เอาประกันภัยชำระมาแล้วทั้งหมดให้แก่ผู้รับประโยชน์มีระยะเวลาผ่อนผัน 60 วัน

2.5.1.3 การประกันชีวิตประเภทกลุ่ม การประกันชีวิตประเภทกลุ่ม มีลักษณะกรมธรรม์หนึ่งฉบับจะมีผู้เอาประกันภัยร่วมประกันในกรมธรรม์ฉบับเดียวกัน ตั้งแต่ 5 คนขึ้นไป ส่วนมากมักจะเป็นพนักงานของบริษัทหรือองค์กรเดียวกัน โดยบริษัทจะออกใบสำคัญในการประกันชีวิตให้สมาชิกทุกคนภายใต้กรมธรรม์หลัก

ก. การประกันชีวิตกลุ่ม บริษัทประกันชีวิตอาจกำหนดให้มีการตรวจสอบสุขภาพหรือไม่มีการตรวจสอบสุขภาพก็ได้

ข. ในกรณีที่นายจ้างเป็นผู้ชำระเบี้ยประกันภัยให้ลูกจ้างทั้งหมด ลูกจ้างหรือผู้ที่มีสิทธิทำประกันชีวิตได้จะต้องสมัครเข้าทำการประกันชีวิตทั้งหมด ฉะนั้น อาจกล่าวได้ว่าเป็นสวัสดิการซึ่งนายจ้างให้แก่ลูกจ้าง

ในกรณีที่นายจ้างและลูกจ้างช่วยกันชำระเบี้ยประกันภัย ลูกจ้างหรือผู้ที่มีสิทธิทำประกันชีวิตได้ต้องสมัครทำประกันชีวิตอย่างน้อย 75% ของลูกจ้าง ทั้งนี้เพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้มีแต่ลูกจ้างที่มีสุขภาพไม่ค่อยดีเท่านั้นที่จะมาทำประกันชีวิต

ค. อัตราเบี้ยประกันภัยกลุ่ม จะต่ำกว่าอัตราเบี้ยประกันภัยประเภทสามัญและประเภทอุตสาหกรรม

ง. เนื่องจากการประกันชีวิตกลุ่มแต่ละกรมธรรม์นั้นมีขนาดต่าง ๆ กัน ตั้งแต่กรมธรรม์ละ 5 คน จนถึงบางกรมธรรม์มากกว่า 1,000 คน จึงได้มีการให้ส่วนลดตามขนาดของจำนวนคนในกรมธรรม์หรือตามขนาดของจำนวนเบี้ยประกันภัย

จ. นายจ้างหรือผู้ถือกรมธรรม์ เป็นผู้มีหน้าที่เรียกร้องผลประโยชน์ตามสิทธิกรมธรรม์ประกันภัย จากบริษัทประกันภัย

2.5.2 ชนิดของการประกันชีวิต

2.5.2.1 ชนิดไม่มีเงินปันผล

2.5.2.2 ชนิดมีเงินปันผล กรมธรรม์ประกันภัยชนิดมีเงินปันผล มีเงื่อนไขกำหนดการจ่ายเงินปันผลไว้ เบี้ยประกันภัยจึงสูงกว่าชนิดไม่มีเงินปันผล

ที่มาของเงินปันผล

เงินปันผลได้มาจากกำไร หรือเงินส่วนเกินที่เกิดจากการดำเนินงานของบริษัท ดังนี้

ก. เงินที่จัดสรรจากผลกำไรที่เกิดจากการประกอบธุรกิจของบริษัท

ข. อัตราภาระที่เกิดขึ้นจริงจากการรับประกันชีวิตของบริษัทต่ำกว่าอัตราภาระที่ใช้ในการคำนวณอัตราเบี้ยประกันภัย

ค. อัตราผลตอบแทนจากการลงทุนสูงกว่าอัตราดอกเบี้ยคาดคะเนที่ใช้ในการคำนวณ
อัตราเบี้ยประกันภัย

ง. อัตราค่าใช้จ่ายที่ใช้คำนวณเบี้ยประกันภัย ต่ำกว่าอัตราค่าใช้จ่ายที่คาดการณ์ไว้
วิธีการจ่ายเงินปันผล

บริษัทจะจ่ายเงินปันผลให้เฉพาะกรรมธรรม์ชนิกมีเงินปันผลเท่านั้น ซึ่งผู้เอาประกันภัย
จะขอรับได้ 4 วิธี คือ

- ชื้อจำนวนเงินเอาประกันภัยเพิ่ม
- หักชำระเบี้ยประกันภัย
- รับเป็นเงินสด
- ผากสะสมไว้กับบริษัท โดยได้รับดอกเบี้ย

2.5.3 แบบของการประกันชีวิต

การประกันชีวิตมีแบบพื้นฐาน 4 แบบ คือ แบบตลอดชีพ แบบสะสมทรัพย์ แบบชั่ว
ระยะเวลา และแบบเงินได้ประจำ ในปัจจุบันบริษัทประกันชีวิตได้สร้างแบบการประกันชีวิตแบบ
ต่าง ๆ ขึ้นมากมาย ด้วยการนำลักษณะของการคุ้มครองผลประโยชน์ของ 4 แบบ มาผสมกัน ซึ่งใน
ที่นี่จะกล่าวถึงหลักการเลือกซื้อกรรมธรรม์พื้นฐาน 4 แบบ และแบบอื่น ๆ พอสังเขป ดังนี้

2.5.3.1 การประกันชีวิตแบบตลอดชีพ เป็นการประกันชีวิตที่ให้ความคุ้มครอง
ตลอดชีพ หากผู้เอาประกันภัยเสียชีวิตลงขณะกรรมธรรม์มีผลบังคับ บริษัทประกันชีวิตจะจ่ายเงิน
ให้แก่ผู้รับประโยชน์ตามจำนวนเงินเอาประกันภัย

เหมาะสำหรับผู้ที่ต้องการความคุ้มครองการเสียชีวิตเพียงอย่างเดียว โดยชำระเบี้ย
ประกันภัยไม่มากนัก

วิธีการชำระเบี้ยประกันภัย ชำระตลอดชีพ หรือตามระยะเวลาที่กำหนด เช่น
10 ปี 20 ปี 30 ปี หรือครบอายุ 50 ปี 55 ปี 60 ปี เป็นต้น

2.5.3.2 การประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์ คือ การประกันชีวิตที่บริษัทประกัน
ชีวิตจะจ่ายจำนวนเงินเอาประกันภัยให้แก่ผู้เอาประกันภัยเมื่อมีชีวิตอยู่จนครบกำหนดสัญญาหรือ
จ่ายจำนวนเงินเอาประกันภัยให้แก่ผู้รับประโยชน์ เมื่อผู้เอาประกันภัยถึงแก่กรรมภายในระยะเวลา
ที่กำหนด ขณะกรรมธรรม์ยังมีผลบังคับ การประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์ จะมีระยะเวลาคุ้มครอง
ตั้งแต่ 10 ปี 15 ปี 20 ปี 25 ปี 30 ปี เป็นต้น

เหมาะสำหรับผู้ที่ต้องการได้รับความคุ้มครองจากการทำประกันชีวิต พร้อมทั้ง
ต้องการออมทรัพย์ไปด้วย ซึ่งการออมทรัพย์ด้วยการทำประกันชีวิตจะเป็นการออมทรัพย์อย่างมี

วินัย เพราะต้องชำระเบี้ยประกันภัยตามกำหนด จึงทำประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์ ซึ่งให้ทั้งความคุ้มครองและการออมทรัพย์

2.5.3.3 การประกันชีวิตแบบชั่วระยะเวลา เป็นแบบการประกันชีวิตที่มีเงื่อนไขการจ่ายจำนวนเงินเอาประกันภัยให้แก่ผู้รับประโยชน์เมื่อผู้เอาประกันภัยเสียชีวิตภายในระยะเวลาที่กำหนด การประกันชีวิตแบบชั่วระยะเวลา มีลักษณะมุ่งต่อการคุ้มครอง ไม่มีส่วนของการออมทรัพย์ ระยะเวลาของกรมธรรม์มีตั้งแต่ 1 ปี 5 ปี 10 ปี 20 ปี หรือครบอายุ 50 ปี 55 ปี 60 ปี เป็นต้น กรณีผู้เอาประกันภัยมีชีวิตอยู่จนครบกำหนดสัญญาแล้วผู้เอาประกันภัยจะไม่ได้รับเงินคืนจากบริษัท

เหมาะสำหรับผู้ที่มียาได้ไม่สูงพอที่จะซื้อการประกันชีวิตแบบอื่น แต่ต้องการความคุ้มครองการเสียชีวิตก่อนวัยอันควร ด้วยความคุ้มครองสูง เบี้ยประกันต่ำ หรือผู้ที่ต้องการความคุ้มครองภาระจำนองหรือคุ้มครองจำนวนเงินกู้ โดยจำนวนเงินเอาประกันภัยจะลดลงทุกปี หรือทุกเดือน ตามจำนวนหนี้สินที่ค้างชำระ ระยะเวลาของกรมธรรม์จะเท่ากับระยะเวลาของสัญญาจำนอง หรือสัญญาเงินกู้

2.5.3.4 การประกันชีวิตแบบเงินได้ประจำหรือแบบบำนาญ การประกันชีวิตแบบเงินได้ประจำ เหมาะสำหรับผู้ที่คาดว่าจะมีอายุยืนยาว เป็นการประกันชีวิตเพื่อคุ้มครองการสูญเสียทางเศรษฐกิจ อันเนื่องจากการสูญเสียรายได้เมื่อมีอายุมากขึ้นหรือเมื่อพ้นวัยทำงาน บริษัทประกันชีวิตจะจ่ายเงินจำนวนหนึ่งเท่ากันอย่างสม่ำเสมอให้แก่ผู้เอาประกันภัยทุกเดือนหรือทุกปี นับแต่ผู้เอาประกันภัยเกษียณอายุ หรือมีอายุครบ 55 ปี หรือ 60 ปี เป็นต้น แล้วแต่เงื่อนไขในกรมธรรม์ที่กำหนดไว้ สำหรับระยะเวลาการจ่ายเงินขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้เอาประกันภัยที่จะเลือกซื้อ มีลักษณะการจ่ายเงิน 2 ลักษณะ ตามแต่จะเลือก ดังนี้

ก. บริษัทจะจ่ายเงินจำนวนหนึ่งอย่างสม่ำเสมอทุกเดือน หรือทุกปี เมื่อผู้เอาประกันภัยครบอายุเกษียณตามระยะเวลาที่ได้ตกลงกัน แต่ถ้าผู้เอาประกันภัยเสียชีวิตลงบริษัทจะหยุดจ่ายเงินทันที

ข. บริษัทจะจ่ายเงินจำนวนหนึ่งอย่างสม่ำเสมอทุกเดือน หรือทุกปี หลังจากผู้เอาประกันภัยเกษียณอายุไปจนกว่าจะเสียชีวิต แต่จะจ่ายอย่างน้อยระยะเวลาหนึ่ง เช่น ถ้าตกลงว่าจะจ่ายอย่างน้อย 10 ปี ถ้าผู้เอาประกันภัยเสียชีวิตก่อน 10 ปี บริษัทก็จะจ่ายเงินให้แก่ผู้รับประโยชน์จนครบ 10 ปี แต่ถ้าผู้เอาประกันภัยมีชีวิตอยู่เกิน 10 ปี บริษัทก็จะจ่ายเงินเรื่อยๆ ไป จนกว่าจะเสียชีวิต

2.6 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประกันชีวิต

งานวิจัยครั้งนี้ เป็นการทดสอบสมมติฐานที่ว่า ประชากรไทยน้อยกว่าร้อยละ 40 ที่เข้าใจประกันชีวิต กรณีศึกษา อำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจประกันชีวิตกับปัจจัยต่าง ๆ คือ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อปี สถานภาพการมีประกันชีวิตและการเปรียบเทียบระดับความสัมพันธ์ของปัจจัยกับความเข้าใจประกันชีวิต โดยการเลือกตัวอย่าง 104 ตัวอย่าง จากประชากรที่อาศัยอยู่ในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง ด้วยวิธีการกำหนดโควตา การทดสอบสมมติฐานใช้ค่าสถิติ Z การทดสอบความสัมพันธ์ใช้ค่าสถิติไคสแควร์ และการเปรียบเทียบระดับความสัมพันธ์ใช้วิธีของแครมเมอร์ และวิธีของเพียร์สัน

การวิจัยครั้งนี้ได้ทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประกันชีวิต จำนวน 2 เรื่อง คือ สมจิตร สุขสว่าง (2540) เรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบความรู้และเจตคติของผู้เอาประกันภัยที่มีต่อการทำประกันชีวิต กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือผู้เอาประกันชีวิตไว้กับบริษัทไทยประกันชีวิต จำกัด ในเขตกรุงเทพมหานคร และงานวิจัยของ สมพงษ์ เสนชัย (2544) ความรู้เกี่ยวกับการประกันชีวิต และมูลเหตุจูงใจในการตัดสินใจทำประกันชีวิตกับบริษัทไทยประกันชีวิต จำกัด สาขาชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 528 ตัวอย่าง

สมจิตร สุขสว่าง (2540) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความรู้และเจตคติของผู้เอาประกันภัยที่มีต่อการทำประกันชีวิต โดยจำแนกตามเพศและกลุ่มอาชีพ

ใช้กลุ่มตัวอย่างของประชาชนที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 600 ตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบสอบถามที่สร้างขึ้นเอง มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสำรวจรายการและแบบวัดเจตคติ เท่ากับ 0.57 และ 0.92 ตามลำดับ ผลการศึกษาพบว่า ผู้เอาประกันเพศชายและเพศหญิงมีความรู้เกี่ยวกับการประกันชีวิต อยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 75 และ 77 ตามลำดับ ผลการทดสอบไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผู้เอาประกันชีวิตแบ่งตามกลุ่มอาชีพ มีความรู้เกี่ยวกับประกันชีวิตอยู่ในระดับสูง คือ ร้อยละ 75 ขึ้นไป การทดสอบไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมพงษ์ เสนชัย (2544) ได้ศึกษาเรื่องความรู้เกี่ยวกับการประกันชีวิตและมูลเหตุจูงใจในการตัดสินใจทำประกันชีวิตกับบริษัทไทยประกันชีวิต จำกัด สาขาชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ

ใช้กลุ่มตัวอย่าง 528 ตัวอย่าง และวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) การทดสอบสมมติฐานใช้ t-test และ F-test และสหสัมพันธ์อย่างง่าย ผลการวิจัยพบว่า

ผู้เอาประกันชีวิตเพศหญิงมีความรู้เกี่ยวกับประกันชีวิตมากกว่าเพศชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระดับ .05 รายได้เฉลี่ยรวมสุทธิต่อเดือนมากกว่าจะมีความรู้เกี่ยวกับประกันชีวิตมากกว่ารายได้เฉลี่ยรวมสุทธิน้อยกว่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ส่วนอายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา มีความรู้เกี่ยวกับประกันชีวิตไม่แตกต่างกัน

ผลจากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งสองเรื่อง ทำให้ผู้วิจัยได้พบว่า ปัจจัยที่คาดว่าจะมีผลกระทบต่อความเข้าใจการประกันชีวิตของประชากร ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ และสถานภาพ (สมพงษ์ เสนอชัย : 2544) นอกจากนี้แล้วอาชีพยังมีผลกระทบต่อความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันชีวิต (สมจิตร สุขสว่าง : 2540) งานวิจัยทั้งสองฉบับใช้วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง มุ่งที่จะศึกษาผู้เอาประกันชีวิตกับบริษัทไทยประกันชีวิต จำกัด โดยเฉพาะ เพื่อที่จะทดสอบความรู้เกี่ยวกับการประกันชีวิตของประชากร

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกกลุ่มตัวอย่างเพื่อให้ครอบคลุมประชากรที่ไม่มีประกันชีวิต และมีประกันชีวิตของทุกๆบริษัท เพื่อที่จะทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันชีวิต

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ ประกอบด้วย การกำหนดกลุ่มตัวอย่าง การเก็บรวบรวมข้อมูล การกำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 การกำหนดกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ เป็นประชากรที่พักอาศัยและทำงาน อยู่ในอำเภอนิคมน้ำจืด จังหวัดระยอง จำนวนประมาณ 50,000 คน เนื่องจากการหากรวมตัวของประชากรแต่ละกลุ่มกระทำได้ยากมาก ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้วิธีเลือกตัวอย่างโดยไม่อิงความน่าจะเป็น (non-probability sampling) ใช้วิธีเลือกตัวอย่างโดยการกำหนดโควตา (quota sampling)

ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้เพศและระดับการศึกษา เป็นหลักเกณฑ์ในการแบ่งกลุ่มตัวอย่าง และได้แบ่งระดับการศึกษาของประชากรออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่หนึ่ง ประชากรที่จบประถมศึกษา กลุ่มที่สอง ประชากรที่จบมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา และกลุ่มที่สาม ประชากรที่จบอุดมศึกษา และแบ่งเพศออกเป็น เพศชาย กับเพศหญิง จะได้จำนวนกลุ่มย่อยทั้งหมดที่เกิดจากปัจจัยทั้งสอง เท่ากับ 3×2 คือ 6 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่หนึ่ง ประชากรเพศชายที่จบประถมศึกษา

กลุ่มที่สอง ประชากรเพศชายที่จบมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา

กลุ่มที่สาม ประชากรเพศชายที่จบอุดมศึกษา

กลุ่มที่สี่ ประชากรเพศหญิงที่จบประถมศึกษา

กลุ่มที่ห้า ประชากรเพศหญิงที่จบมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา

กลุ่มที่หก ประชากรเพศหญิงที่จบอุดมศึกษา

งานวิจัยได้กำหนดสัดส่วนของประชากรในอำเภอนิคมน้ำจืด จังหวัดระยอง ที่จบการศึกษาประถมศึกษา มัธยมศึกษา อาชีวศึกษาและอุดมศึกษา เป็น 6:3:1 ตามลำดับ การกำหนดอัตราส่วนระดับการศึกษาของประชากรได้จากข้อมูลทางสถิติของเทศบาลตำบลนิคมพัฒนา เทศบาลตำบลมาบข่า เทศบาลตำบลมะขามคู่ และองค์การบริหารส่วนตำบลพนานิคม อัตราส่วนระหว่างเพศชายและเพศหญิง เป็น 1:1 ตามลำดับ เมื่อเขียนลักษณะของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางแบบ 2 ทาง (two-way table)

ตารางที่ 3.1 ผลรวมของอัตราส่วนระหว่างเพศและระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง

เพศ	ระดับการศึกษา			รวม
	ประถมศึกษา (6)	มัธยมศึกษา-อาชีวศึกษา (3)	อุดมศึกษา (1)	
ชาย (1)	1x6 = 6	1x3 = 3	1x1 = 1	10
หญิง (1)	1x6 = 6	1x3 = 3	1x1 = 1	10
รวม	12	6	2	20

จากตาราง 3.1 จะได้ผลรวมของอัตราส่วนซึ่งจะใช้แทนน้ำหนักหรือความสำคัญของแต่ละกลุ่ม เท่ากับ 20 นั้นหมายความว่า ถ้าผู้วิจัยใช้จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 6 กลุ่ม รวมกันเท่ากับ 20 จะต้องเลือกตัวอย่างกลุ่มที่ 1-6 เท่ากับ 6, 3, 1, 6, 3, 1 ตามลำดับ

ประชากรในอำเภอนิคมน้ำจืด จังหวัดระยอง แบ่งออกเป็น 4 ตำบล คือ ตำบลนิคมพัฒนา มีจำนวนประชากรประมาณ 12,200 คน ตำบลมาบข่า มีจำนวนประชากรประมาณ 12,400 คน ตำบลพนานิคม มีจำนวนประชากรประมาณ 12,600 คน ตำบลมะขามตุ้ม มีจำนวนประชากรประมาณ 12,610 คน ซึ่งทั้ง 4 ตำบลมีจำนวนประชากรใกล้เคียงกัน ดังนั้นเพื่อให้ตัวอย่างที่เลือกเป็นตัวแทนของประชากรในอำเภอนิคมน้ำจืด จังหวัดระยอง ได้ครอบคลุม จึงกำหนดโควตาของแต่ละกลุ่มย่อยในแต่ละตำบลให้เท่ากันดังในตารางตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 กลุ่มตัวอย่างแบ่งโควตาแต่ละตำบล

ตำบล	กลุ่ม						รวม
	1	2	3	4	5	6	
นิคมพัฒนา	7	4	2	7	4	2	26
มาบข่า	7	4	2	7	4	2	26
พนานิคม	7	4	2	7	4	2	26
มะขามตุ้ม	7	4	2	7	4	2	26
รวม	28	16	8	28	16	8	104

จากตาราง 3.2 จะได้กลุ่มตัวอย่างเป้าหมายที่จะต้องไปสัมภาษณ์ตามแบบสอบถาม โดยเลือกสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะตามต้องการในแต่ละตำบลให้ได้จำนวนตามโควตา

3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้จากการรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิและข้อมูลทุติยภูมิของประชากรในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง

3.2.1 ข้อมูลปฐมภูมิ วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ ได้ใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยทำการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างเพื่อทดสอบความเข้าใจเกี่ยวกับประกันชีวิต แบบสอบถามมี 2 ส่วน คือ ส่วนที่หนึ่ง ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีคำถามเกี่ยวกับเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อปี สถานภาพการสมรส ส่วนที่สอง ข้อมูลเกี่ยวกับความเข้าใจประกันชีวิต โดยมีคำถาม 3 ข้อ ซึ่งเป็นคำถามที่เกี่ยวกับความรู้ทั่วไปในเรื่องประกันชีวิต ถ้าตอบแบบสอบถามได้ 2 ข้อขึ้นไป ถือว่ามีความเข้าใจประกันชีวิต และส่วนที่สามคือคำถามเกี่ยวกับการมีประกันชีวิต เมื่อเก็บข้อมูลได้ครบจำนวน 104 ฉบับแล้ว ขั้นตอนต่อไปคือการเตรียมข้อมูล การบรรณาธิกร การลงรหัส การแยกประเภท การแปรสภาพข้อมูล รายละเอียด ดังกล่าวข้างล่าง

ตารางที่ 3.3 คู่มือรหัส

รายการ	รหัสที่ใช้
เลขที่ผู้ตอบแบบสอบถาม	001-104
เพศ	1, 2, 9 1 = ชาย 2 = หญิง 9 = ไม่ตอบ
อายุ	ตอบตามความเป็นจริง (แบ่งกลุ่มตอนวิเคราะห์ข้อมูล)
ระดับการศึกษา	1, 2, 3, 9 1 = ประถมศึกษา 2 = มัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา 3 = อุดมศึกษา 9 = ไม่ตอบ

ตารางที่ 3.3 คู่มือรหัส (ต่อ)

	รหัสที่ใช้
รายการ	
อาชีพ	1, 2, 3, 4, 5, 6, 9 1 = เกษตรกรรม 2 = เจ้าของกิจการ โรงงาน 3 = ข้าราชการ 4 = พนักงาน โรงงาน 5 = ค้าขาย 6 = รับจ้างและอื่น ๆ 9 = ไม่ตอบ
รายได้ต่อปี	1, 2, 3, 4, 5, 6, 9 1 = ต่ำกว่า 100,000 บาท 2 = 100,001 - 500,000 บาท 3 = 500,001 - 1,000,000 บาท 4 = 1,000,001 - 1,500,000 บาท 5 = 1,500,001 - 2,000,000 บาท 6 = 2,000,001 บาท ขึ้นไป 9 = ไม่ตอบ
สถานภาพ	1, 2, 3, 9 1 = โสด 2 = สมรส 3 = หม้าย/หย่าร้าง 9 = ไม่ตอบ
ความเข้าใจเกี่ยวกับประกันชีวิต	0, 1, 9 0 = ไม่เข้าใจ 1 = เข้าใจ 9 = ไม่ตอบ

ตารางที่ 3.3 คู่มือรหัส (ต่อ)

รายการ	รหัสที่ใช้
การมีประกันชีวิต	0, 1, 9
	0 = ไม่มี
	1 = มี
	9 = ไม่ตอบ

3.2.2 ข้อมูลทุติยภูมิ ที่นำมาใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ เป็นข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากรในอำเภอนิคมพัฒนา ระดับการศึกษาของประชากร โดยข้อมูลเหล่านี้ได้มาจากสำนักงานสถิติจังหวัดระยอง งานทะเบียนเทศบาลนิคมพัฒนา เทศบาลมาบข่า เทศบาลมะขามคู่ และองค์การบริหารส่วนตำบลพนานิคม มีรายละเอียดดังนี้ พื้นที่ทั้งหมดของอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง เท่ากับ 148,750 ไร่ ประชากรเพศชาย 24,190 คน ประชากรเพศหญิง 25,810 คน รวมประชากรทั้งหมด 50,000 คน

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.3.1 แบบสอบถาม ที่ใช้สำหรับการวิจัยเพื่อทดสอบความเข้าใจของประชากรเกี่ยวกับประกันชีวิต ในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง ได้สร้างขึ้นเองเพื่อใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ โดยเฉพาะ ซึ่งมี 3 ส่วน ส่วนที่หนึ่ง ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่สองคือ คำถามเกี่ยวกับความเข้าใจประกันชีวิต ส่วนที่สามคือ คำถามเกี่ยวกับการมีประกันชีวิต รายละเอียดอยู่ในภาคผนวก

3.3.2 ตัวสถิติที่ใช้ทดสอบ การทดสอบสมมติฐานที่ว่าประชากรในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง น้อยกว่าร้อยละ 40 ที่เข้าใจเกี่ยวกับประกันชีวิต การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจประกันชีวิตกับปัจจัยต่างๆและการวัดระดับความสัมพันธ์ได้ใช้ค่าสถิติดังนี้

$$3.3.2.1 \text{ ค่าสถิติ } Z = \frac{\hat{P} - P_0}{\sqrt{P_0 Q_0 / n}}$$

เมื่อ P คือ ค่าประมาณสัดส่วนของประชากรซึ่งได้จากสำรวจสิ่งตัวอย่าง
 n คือ จำนวนตัวอย่างประชากร

ระดับนัยสำคัญที่ใช้ในการทดสอบ 0.05

3.3.2.2 เครื่องมือที่ใช้ทดสอบว่า ความเข้าใจเกี่ยวกับประกันชีวิตของประชากรมีความสัมพันธ์กับเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อปี สถานภาพ และการมีประกันชีวิตใช้ค่าสถิติไคสแควร์

การใช้ไคสแควร์ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร การทดสอบความสัมพันธ์หรือการเป็นอิสระต่อกันระหว่างตัวแปร อาจเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า การทดสอบความเป็นอิสระ (independence) ระหว่างตัวแปร ข้อมูลที่นำมาใช้ในการทดสอบความเป็นอิสระคือ จำนวนความถี่ของกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะซึ่งเป็นส่วนประกอบของลักษณะต่างๆของตัวแปรทั้งสองนั้น การวิจัยครั้งนี้เป็นการทดสอบความสัมพันธ์หรือความเป็นอิสระระหว่างความเข้าใจประกันชีวิตกับเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อปี สถานภาพ และการมีประกันชีวิต ว่ามีความสัมพันธ์กันหรือไม่หรือเป็นอิสระต่อกันหรือไม่

ค่าสถิติ χ^2 มีสูตรดังนี้

$$\chi^2 = \sum_{i=1}^r \sum_{j=1}^c \frac{(O_{ij} - E_{ij})^2}{E_{ij}}$$

เมื่อ O_{ij} คือ ความถี่ได้จากการสังเกตของแถวที่ i สดมภ์ที่ j

E_{ij} คือ ความถี่ที่คาดว่าจะจะเป็นของแถวที่ i สดมภ์ที่ j

r คือ จำนวนระดับของตัวแปรทางด้านแถว

c คือ จำนวนระดับของตัวแปรทางด้านสดมภ์

3.3.2.3 การวัดระดับความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความเข้าใจประกันชีวิต ใช้ค่าสัมประสิทธิ์ระดับความสัมพันธ์ของแครมเมอร์ (Cramer) และค่าสัมประสิทธิ์ระดับความสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson)

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.4.1 วิธีทดสอบสมมติฐานตามวัตถุประสงค์ข้อหนึ่ง เป็นการทดสอบค่าสัดส่วนของประชากรชุดเดียว โดยมีเงื่อนไขว่า จำนวนตัวอย่างต้องมีขนาดใหญ่ ($n \geq 30$) ค่าสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างมีการแจกแจงแบบปกติ งานวิจัยครั้งนี้จึงใช้การแจกแจงแบบปกติเป็นตัวกำหนดค่าความน่าจะเป็นในการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับค่าสัดส่วน และมีวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ตั้งสมมติฐาน

H_0 : สัดส่วนของประชากรในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง เข้าใจประกันชีวิตมากกว่าหรือเท่ากับ 0.4

H_1 : สัดส่วนของประชากรในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง เข้าใจประกันชีวิตน้อยกว่า 0.4 หรือเขียนในรูปพารามิเตอร์ดังนี้

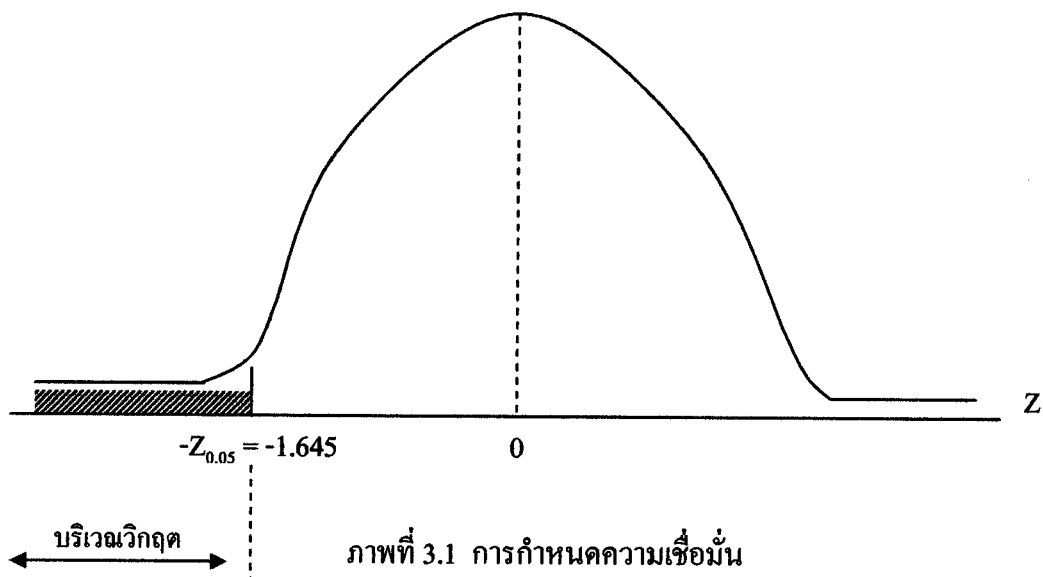
$$H_0 : P \geq 0.4$$

$$H_1 : P < 0.4$$

ขั้นที่ 2 กำหนดระดับนัยสำคัญ 0.05

ขั้นที่ 3 การหาค่าสถิติ $Z = \frac{P - P_0}{\sqrt{P_0 q_0 / n}}$

การทดสอบของการวิจัยในครั้งนี้ เป็นการทดสอบสมมติฐานข้างเดียวที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 จะได้ค่าวิกฤต $-Z_{0.05} = -1.645$ บริเวณวิกฤตคือ $Z < -1.645$

ขั้นที่ 4 การคำนวณหาค่าสถิติ

ขั้นที่ 5 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

3.4.2 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบตามวัตถุประสงค์ข้อสอง เป็นการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจเกี่ยวกับประกันชีวิตกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อปี สถานภาพ และการมีประกันชีวิต รายละเอียดดังนี้

3.4.2.1 วิธีการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจเกี่ยวกับประกันชีวิตกับ เพศ การวิจัยครั้งนี้ได้แบ่งเพศออกเป็น เพศชาย เพศหญิง และความเข้าใจประกันชีวิตแบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ เข้าใจกับไม่เข้าใจ จะได้ส่วนประกอบของลักษณะต่างๆมาเขียนในรูปตารางแบบ 2 ทางดังนี้

ตารางที่ 3.4 ตารางแบบ 2 ทาง แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจประกันชีวิตกับเพศ

เพศ	ความเข้าใจประกันชีวิต		รวม
	เข้าใจ	ไม่เข้าใจ	
ชาย	O_{11}	O_{12}	$n_{1.}$
หญิง	O_{21}	O_{22}	$n_{2.}$
รวม	$n_{.1}$	$n_{.2}$	n

- เมื่อ
- O_{11} คือ จำนวนตัวอย่างชายที่มีความเข้าใจประกันชีวิต
  - O_{12} คือ จำนวนตัวอย่างชายที่ไม่เข้าใจประกันชีวิต
  - O_{21} คือ จำนวนตัวอย่างหญิงที่มีความเข้าใจประกันชีวิต
  - O_{22} คือ จำนวนตัวอย่างหญิงที่ไม่เข้าใจประกันชีวิต
  - $n_{1.}$ คือ จำนวนตัวอย่างชายทั้งหมด
  - $n_{2.}$ คือ จำนวนตัวอย่างหญิงทั้งหมด
  - $n_{.1}$ คือ จำนวนตัวอย่างทั้งหมดที่มีความเข้าใจประกันชีวิต
  - $n_{.2}$ คือ จำนวนตัวอย่างทั้งหมดที่ไม่เข้าใจประกันชีวิต
  - n คือ จำนวนตัวอย่างทั้งหมดที่เลือกมาเป็นตัวอย่าง

เมื่อเขียนให้อยู่ในรูปทั่ว ๆ ไป

O_{ij} คือ ความถี่ของลักษณะที่ประกอบด้วยลักษณะที่ i ของตัวแปรตัวที่หนึ่ง และลักษณะที่ j ของตัวแปรตัวที่สอง

n_i คือ ความถี่รวมของลักษณะที่ i ของตัวแปรตัวที่หนึ่ง และทุก ๆ ลักษณะของตัวแปรตัวที่สอง

n_j คือ ความถี่รวมของลักษณะที่ j ของตัวแปรตัวที่สอง และทุก ๆ ลักษณะของตัวแปรตัวที่หนึ่ง

n คือ ความถี่รวมทั้งหมด

ตัวสถิติที่ใช้ในการทดสอบความเป็นอิสระคือ

$$\chi^2 = \sum_{i=1}^r \sum_{j=1}^c \frac{(O_{ij} - E_{ij})^2}{E_{ij}}$$

เมื่อ E_{ij} คือ ความถี่ที่คาดว่าควรจะเป็นของลักษณะที่ประกอบด้วยลักษณะที่ i ของตัวแปรตัวที่หนึ่ง และลักษณะที่ j ของตัวแปรตัวที่สอง

r คือ จำนวนลักษณะของตัวแปรตัวที่หนึ่ง

c คือ จำนวนลักษณะของตัวแปรตัวที่สอง

ค่าของ E_{ij} หาได้จากค่า O_{ij} ซึ่งเป็นข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เลือกมาจากประชากร ดังนี้

$$E_{ij} = \frac{n_i n_j}{n}$$

เมื่อ E_{ij} คือ ความถี่ที่คาดว่าควรจะเป็นของลักษณะที่ประกอบด้วยลักษณะที่ i ของตัวแปรตัวที่หนึ่ง และลักษณะที่ j ของตัวแปรตัวที่สอง

n_i คือ ความถี่รวมของลักษณะที่ i ของตัวแปรตัวที่หนึ่ง และทุก ๆ ลักษณะของตัวแปรตัวที่สอง

n_j คือ ความถี่รวมของลักษณะที่ j ของตัวแปรตัวที่สอง และทุก ๆ ลักษณะของตัวแปรตัวที่หนึ่ง

n คือ ความถี่รวมทั้งหมด

สมมติฐานเพื่อการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจประกันชีวิตกับเพศ คือ

H_0 : ความเข้าใจประกันชีวิตไม่มีความสัมพันธ์กับเพศ

H_1 : ความเข้าใจประกันชีวิตมีความสัมพันธ์กับเพศ

จะยอมรับ H_0 ถ้าค่า χ^2 ที่คำนวณได้จากสูตรข้างต้นน้อยกว่าหรือเท่ากับค่า จากตารางการแจกแจงแบบไคสแควร์ ที่องศาความเป็นอิสระ $(n-1)(c-1)$ และระดับนัยสำคัญ 0.1

3.4.2.2 วิธีการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจประกันชีวิตกับอายุ

ลักษณะของความเข้าใจแบ่งเป็น เข้าใจกับไม่เข้าใจ และลักษณะของอายุแบ่งเป็น น้อยกว่า 40 ปี และมากกว่าหรือเท่ากับ 40 ปี เมื่อนำมาเขียนตารางแบบ 2 ทาง ดังนี้

ตารางที่ 3.5 ตารางแบบ 2 ทาง แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจประกันชีวิตกับอายุ

อายุ	ความเข้าใจประกันชีวิต		รวม
	เข้าใจ	ไม่เข้าใจ	
< 40 ปี	O_{11}	O_{12}	n_1
≥ 40 ปี	O_{21}	O_{22}	n_2
รวม	$n_{.1}$	$n_{.2}$	n

- เมื่อ
- O_{11} คือ จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่อายุ < 40 ปี ที่เข้าใจประกันชีวิต
  - O_{12} คือ จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่อายุ < 40 ปี ที่ไม่เข้าใจประกันชีวิต
  - O_{21} คือ จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่อายุ ≥ 40 ปี ที่เข้าใจประกันชีวิต
  - O_{22} คือ จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่อายุ ≥ 40 ปี ที่ไม่เข้าใจประกันชีวิต
  - n_1 คือ จำนวนตัวอย่างทั้งหมดที่อายุ < 40 ปี
  - n_2 คือ จำนวนตัวอย่างทั้งหมดที่อายุ ≥ 40 ปี
  - $n_{.1}$ คือ จำนวนตัวอย่างทั้งหมดที่เข้าใจประกันชีวิต
  - $n_{.2}$ คือ จำนวนตัวอย่างทั้งหมดที่ไม่เข้าใจประกันชีวิต
  - n คือ จำนวนตัวอย่างทั้งหมดที่เลือกมาเป็นตัวอย่าง

ตัวสถิติที่ใช้ในการทดสอบความเป็นอิสระและการสรุปผลการวิเคราะห์ กระทำเช่นเดียวกับหัวข้อ 3.4.2.1 โดยมีสมมติฐาน คือ

H_0 : ความเข้าใจประกันชีวิตไม่มีความสัมพันธ์กับอายุ

H_1 : ความเข้าใจประกันชีวิตมีความสัมพันธ์กับอายุ

3.4.2.3 วิธีการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจประกันชีวิตกับระดับ

การศึกษา ลักษณะความเข้าใจประกันชีวิตแบ่งออกเป็น เข้าใจกับไม่เข้าใจ ลักษณะของระดับการศึกษา แบ่งออกเป็น ประถมศึกษา มัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา อุดมศึกษา แต่ลักษณะของข้อมูลที่เก็บได้จากการวิจัยครั้งนี้ ระดับการศึกษาอุดมศึกษามีความถี่ที่คาดว่าจะต่ำกว่า 5 ความน่าเชื่อถือของผลการทดสอบจะน้อยลง ดังนั้น ผู้วิจัยจึงต้องรวมลักษณะระดับอุดมศึกษาเข้ากับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา เพื่อเพิ่มความถี่ที่คาดว่าจะเป็นอย่างสูงขึ้น เมื่อนำมาเขียนตารางแบบ 2 ทาง ดังนี้

ตารางที่ 3.6 ตารางแบบ 2 ทาง แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจประกันชีวิตกับระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	ความเข้าใจประกันชีวิต		รวม
	เข้าใจ	ไม่เข้าใจ	
ประถมศึกษา	O_{11}	O_{12}	$n_{1.}$
มัธยมศึกษา, อาชีวศึกษา และอุดมศึกษา	O_{21}	O_{22}	$n_{2.}$
รวม	$n_{.1}$	$n_{.2}$	n

เมื่อ

O_{11} คือ จำนวนตัวอย่างที่จบประถมศึกษาที่เข้าใจประกันชีวิต

O_{12} คือ จำนวนตัวอย่างที่จบประถมศึกษาที่ไม่เข้าใจประกันชีวิต

O_{21} คือ จำนวนตัวอย่างที่จบมัธยมศึกษา, อาชีวศึกษาและอุดมศึกษาที่เข้าใจประกันชีวิต

O_{22} คือ จำนวนตัวอย่างที่จบมัธยมศึกษา, อาชีวศึกษาและอุดมศึกษาที่ไม่เข้าใจประกันชีวิต

$n_{1.}$ คือ จำนวนตัวอย่างที่จบประถมศึกษาทั้งหมด

$n_{2.}$ คือ จำนวนตัวอย่างที่จบมัธยมศึกษา, อาชีวศึกษาและอุดมศึกษาทั้งหมด

- n_1 คือ จำนวนตัวอย่างที่เข้าใจประกันชีวิตทั้งหมด
 n_2 คือ จำนวนตัวอย่างที่ไม่เข้าใจประกันชีวิตทั้งหมด
 n คือ จำนวนตัวอย่างทั้งหมดที่เลือกมาเป็นตัวอย่าง

ตัวสถิติที่ใช้ในการทดสอบความเป็นอิสระและการสรุปผลวิเคราะห์ กระทำเช่นเดียวกันกับหัวข้อ 3.4.2.1 โดยมีสมมติฐาน คือ

H_0 : ความเข้าใจประกันชีวิตไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษา

H_1 : ความเข้าใจประกันชีวิตมีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษา

3.4.2.4 วิธีการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจประกันชีวิตกับอาชีพ

ลักษณะความเข้าใจประกันชีวิตแบ่งได้ 2 ลักษณะ คือ เข้าใจและไม่เข้าใจ ลักษณะของอาชีพ แบ่งออกเป็น 6 ลักษณะ คือ เกษตรกร เจ้าของกิจการ โรงงาน ข้าราชการ พนักงานโรงงาน ค้าขาย รับจ้าง และอื่น ๆ แต่ลักษณะของข้อมูลที่เก็บได้จากงานวิจัยครั้งนี้ ลักษณะของอาชีพต่าง ๆ มีความถี่ที่คาดว่าจะควรจะเป็นต่ำกว่า 5 ทำให้ความน่าเชื่อถือของผลการทดสอบน้อยลง ดังนั้น ผู้วิจัยจึงต้องรวมลักษณะอาชีพที่ใกล้เคียงกันเข้าด้วยกันเป็น 4 ลักษณะ เพื่อเพิ่มความถี่ที่คาดว่าจะควรจะเป็นให้สูงขึ้น เมื่อนำมาเขียนตารางแบบ 2 ทาง จะได้ดังนี้

ตารางที่ 3.7 ตารางแบบ 2 ทาง แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจประกันชีวิตกับอาชีพ

อาชีพ	ความเข้าใจประกันชีวิต		รวม
	เข้าใจ	ไม่เข้าใจ	
เกษตรกร	O_{11}	O_{12}	$n_{1.}$
ข้าราชการ	O_{21}	O_{22}	$n_{2.}$
ค้าขาย + เจ้าของกิจการ	O_{31}	O_{32}	$n_{3.}$
พนักงาน + รับจ้างและอื่นๆ	O_{41}	O_{42}	$n_{4.}$
รวม	$n_{.1}$	$n_{.2}$	n

เมื่อ O_{11} คือ จำนวนตัวอย่างอาชีพเกษตรกรที่เข้าใจประกันชีวิต

O_{12} คือ จำนวนตัวอย่างอาชีพเกษตรกรที่ไม่เข้าใจประกันชีวิต

O_{21} คือ จำนวนตัวอย่างอาชีพข้าราชการที่เข้าใจประกันชีวิต

O_{22} คือ จำนวนตัวอย่างอาชีพข้าราชการที่ไม่เข้าใจประกันชีวิต

O_{31} คือ จำนวนตัวอย่างอาชีพค้าขายและเจ้าของกิจการที่เข้าใจประกันชีวิต

O_{32} คือ จำนวนตัวอย่างอาชีพค้าขายและเจ้าของกิจการที่ไม่เข้าใจประกันชีวิต

O_{41} คือ จำนวนตัวอย่างอาชีพพนักงานและรับจ้างฯ ที่เข้าใจประกันชีวิต

O_{42} คือ จำนวนตัวอย่างอาชีพพนักงานและรับจ้างฯ ที่ไม่เข้าใจประกันชีวิต

n_1 คือ จำนวนตัวอย่างทั้งหมดที่มีอาชีพเกษตรกร

n_2 คือ จำนวนตัวอย่างทั้งหมดที่มีอาชีพข้าราชการ

n_3 คือ จำนวนตัวอย่างทั้งหมดที่มีอาชีพค้าขายและเจ้าของกิจการ

n_4 คือ จำนวนตัวอย่างทั้งหมดที่มีอาชีพพนักงานและรับจ้าง

n_1 คือ จำนวนตัวอย่างทั้งหมดที่เข้าใจประกันชีวิต

n_2 คือ จำนวนตัวอย่างทั้งหมดที่ไม่เข้าใจประกันชีวิต

n คือ จำนวนตัวอย่างทั้งหมดที่เลือกมาเป็นตัวอย่าง

ตัวสถิติที่ใช้ในการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจประกันชีวิตกับอาชีพ และการสรุปผลวิเคราะห์ กระทำเช่นเดียวกันกับหัวข้อ 3.4.2.1 โดยมีสมมติฐาน คือ

H_0 : ความเข้าใจประกันชีวิตไม่มีความสัมพันธ์กับอาชีพ

H_1 : ความเข้าใจประกันชีวิตมีความสัมพันธ์กับอาชีพ

3.4.2.5 วิธีการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจประกันชีวิตกับรายได้ต่อ

ปี ความเข้าใจประกันชีวิตแบ่งได้ 2 ลักษณะ คือ เข้าใจและไม่เข้าใจ รายได้ต่อปีแบ่งได้ 6 ลักษณะ คือ ต่ำกว่า 100,000 100,001-500,000 500,001-1,000,000 1,000,001-1,500,000 1,500,001-2,000,000 และ 2,000,001 ขึ้นไป แต่ลักษณะของข้อมูลที่เก็บได้จากงานวิจัยครั้งนี้ ลักษณะของรายได้มีความถี่ที่คาดว่าควรจะเป็นต่ำกว่า 5 ทำให้ความน่าเชื่อถือของผลการทดสอบน้อยลง ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องรวมลักษณะรายได้ที่อยู่ใกล้เคียงกันเข้าด้วยกัน เพื่อเพิ่มความถี่ที่คาดว่าควรจะเป็นให้สูงขึ้น เมื่อนำมาเขียนตารางแบบ 2 ทาง จะได้ดังนี้

ตารางที่ 3.8 ตารางแบบ 2 ทาง แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจประกันชีวิตกับรายได้ต่อปี

รายได้ต่อปี	ความเข้าใจประกันชีวิต		รวม
	เข้าใจ	ไม่เข้าใจ	
น้อยกว่า 100,000	O_{11}	O_{12}	n_1
100,001-500,000	O_{21}	O_{22}	n_2
500,001 ขึ้นไป	O_{31}	O_{32}	n_3
รวม	n_1	n_2	n

- เมื่อ O_{11} คือ จำนวนตัวอย่างที่มีรายได้น้อยกว่า 100,000 บาท ที่เข้าใจประกันชีวิต
 O_{12} คือ จำนวนตัวอย่างที่มีรายได้น้อยกว่า 100,000 บาท ที่ไม่เข้าใจประกันชีวิต
 O_{21} คือ จำนวนตัวอย่างที่มีรายได้ 100,001-500,000 บาท ที่เข้าใจประกันชีวิต
 O_{22} คือ จำนวนตัวอย่างที่มีรายได้ 100,001-500,000 บาท ที่ไม่เข้าใจประกันชีวิต
 O_{31} คือ จำนวนตัวอย่างที่มีรายได้ 500,001 บาท ขึ้นไป ที่เข้าใจประกันชีวิต
 O_{32} คือ จำนวนตัวอย่างที่มีรายได้ 500,001 บาท ขึ้นไป ที่ไม่เข้าใจประกันชีวิต
 n_1 คือ จำนวนตัวอย่างทั้งหมดที่มีรายได้น้อยกว่า 100,000 บาท
 n_2 คือ จำนวนตัวอย่างทั้งหมดที่มีรายได้ 100,001-500,000 บาท
 n_3 คือ จำนวนตัวอย่างทั้งหมดที่มีรายได้ 500,001 บาท ขึ้นไป
 $n_{.1}$ คือ จำนวนตัวอย่างทั้งหมดที่เข้าใจประกันชีวิต
 $n_{.2}$ คือ จำนวนตัวอย่างทั้งหมดที่ไม่เข้าใจประกันชีวิต
 n คือ จำนวนตัวอย่างทั้งหมดที่สุ่มมาเป็นตัวอย่าง

ตัวสถิติที่ใช้ในการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจประกันชีวิตกับรายได้ต่อปี และการสรุปผลวิเคราะห์ กระทำเช่นเดียวกันกับหัวข้อ 3.4.2.1 โดยมีสมมติฐาน คือ

H_0 : ความเข้าใจประกันชีวิตไม่มีความสัมพันธ์กับรายได้ต่อปี

H_1 : ความเข้าใจประกันชีวิตมีความสัมพันธ์กับรายได้ต่อปี

3.4.2.6 วิธีการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจประกันชีวิตกับ

สถานภาพ ความเข้าใจประกันชีวิตจำแนกได้ 2 ลักษณะ คือ เข้าใจกับไม่เข้าใจ สถานภาพจำแนกได้ 3 ลักษณะ คือ โสด สมรส หม้าย/หย่าร้าง แต่ลักษณะของข้อมูลที่เก็บได้จากงานวิจัยในครั้งนี้ ลักษณะของสถานภาพมีความถี่ที่คาดว่าจะจะเป็นต่ำกว่า 5 ทำให้ความน่าเชื่อถือของผลการทดสอบน้อยลง ดังนั้น ผู้วิจัยจึงต้องรวมลักษณะของสถานภาพที่อยู่ใกล้เคียงกันเข้าด้วยกัน เพื่อเพิ่มความถี่ที่คาดว่าจะจะเป็นให้สูงขึ้น เมื่อนำมาเขียนตารางแบบ 2 ทาง จะได้ดังนี้ คือ

ตารางที่ 3.9 ตารางแบบ 2 ทาง แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจประกันชีวิตกับสถานภาพ

สถานภาพ	ความเข้าใจประกันชีวิต		รวม
	เข้าใจ	ไม่เข้าใจ	
โสด+หม้าย/หย่าร้าง	O_{11}	O_{12}	n_1
สมรส	O_{21}	O_{22}	n_2
รวม	$n_{.1}$	$n_{.2}$	n

- เมื่อ O_{11} คือ จำนวนตัวอย่าง โสดและหม้าย/หย่าร้าง ที่เข้าใจประกันชีวิต
 O_{12} คือ จำนวนตัวอย่าง โสด หม้าย/หย่าร้าง ที่ไม่เข้าใจประกันชีวิต
 O_{21} คือ จำนวนตัวอย่าง สมรสที่เข้าใจประกันชีวิต
 O_{22} คือ จำนวนตัวอย่าง สมรสที่ไม่เข้าใจประกันชีวิต
 n_1 คือ จำนวนตัวอย่าง ทั้งหมดที่โสดและหม้าย/หย่าร้าง
 n_2 คือ จำนวนตัวอย่าง ทั้งหมดที่สมรส
 n_1 คือ จำนวนตัวอย่าง ทั้งหมดที่เข้าใจประกันชีวิต
 n_2 คือ จำนวนตัวอย่าง ทั้งหมดที่ไม่เข้าใจประกันชีวิต
 n คือ จำนวนตัวอย่าง ทั้งหมดที่เลือกมาเป็นตัวอย่าง

ตัวสถิติที่ใช้ในการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจประกันชีวิตกับสถานภาพ และการสรุปผลการวิเคราะห์ กระทำเช่นเดียวกันกับหัวข้อ 3.4.2.1 โดยมีสมมติฐาน คือ

H_0 : ความเข้าใจประกันชีวิตไม่มีความสัมพันธ์กับสถานภาพ

H_1 : ความเข้าใจประกันชีวิตมีความสัมพันธ์กับสถานภาพ

3.4.2.7 วิธีการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจประกันชีวิตกับการมีประกันชีวิต ลักษณะของความเข้าใจประกันชีวิตแบ่งออกเป็น เข้าใจและไม่เข้าใจ การมีประกันชีวิตแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ มีประกันชีวิตกับไม่มีประกันชีวิต เมื่อนำมาเขียนตารางแบบ 2 ทาง จะได้ดังนี้ คือ

ตารางที่ 3.10 ตารางแบบ 2 ทางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจประกันชีวิตกับการมีประกันชีวิต

การมีประกันชีวิต	ความเข้าใจประกันชีวิต		รวม
	เข้าใจ	ไม่เข้าใจ	
มีประกันชีวิต	O_{11}	O_{12}	n_1
ไม่มีประกันชีวิต	O_{21}	O_{22}	n_2
รวม	n_1	n_2	n

เมื่อ O_{11} คือ จำนวนตัวอย่างที่มีประกันชีวิตที่เข้าใจประกันชีวิต

O_{12} คือ จำนวนตัวอย่างที่มีประกันชีวิตที่ไม่เข้าใจประกันชีวิต

O_{21} คือ จำนวนตัวอย่างที่ไม่มีประกันชีวิตที่เข้าใจประกันชีวิต

O_{22} คือ จำนวนตัวอย่างที่ไม่มีประกันชีวิตที่ไม่เข้าใจประกันชีวิต

n_1 คือ จำนวนตัวอย่างทั้งหมดที่มีประกันชีวิต

n_2 คือ จำนวนตัวอย่างทั้งหมดที่ไม่มีประกันชีวิต

n_1 คือ จำนวนตัวอย่างทั้งหมดที่เข้าใจประกันชีวิต

n_2 คือ จำนวนตัวอย่างทั้งหมดที่ไม่เข้าใจประกันชีวิต

n คือ จำนวนตัวอย่างทั้งหมดที่เลือกมาเป็นตัวอย่าง

ตัวสถิติที่ใช้ในการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจประกันชีวิตกับการมีประกันชีวิต และการสรุปผลการวิเคราะห์ กระทำเช่นเดียวกันกับหัวข้อ 3.4.2.1 โดยมีสมมติฐานคือ

H_0 : ความเข้าใจประกันชีวิตไม่มีความสัมพันธ์กับการมีประกันชีวิต

H_1 : ความเข้าใจประกันชีวิตมีความสัมพันธ์กับการมีประกันชีวิต

3.4.3 การวิเคราะห์ระดับความสัมพันธ์ของความเข้าใจประกันชีวิตกับตัวแปรต่าง ๆ จะใช้วิธีของแครมเมอร์ (Cramer) และวิธีของเพียร์สัน (Pearson) ซึ่งเป็นวิธีที่มีความน่าเชื่อถือได้ และนิยมใช้กันทั่ว ๆ ไป

3.4.3.1 วิธีของแครมเมอร์ พิจารณาจากตัวสถิติ V^2 โดยมีสูตรดังนี้

$$V^2 = \frac{\chi^2}{n \text{ Min}(r-1, c-1)}$$

n = จำนวนตัวอย่างที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

$\text{Min}(r-1, c-1)$ = ค่าที่น้อยกว่าระหว่าง $r-1$ และ $c-1$

(r และ c คือ จำนวนแถวและจำนวนสดมภ์ซึ่งแทนจำนวนลักษณะของตัวแปรตัวที่หนึ่งและตัวแปรตัวที่สอง)

χ^2 = ค่าสถิติที่ใช้วัดความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสอง

ตัวแปรใดจะมีความสัมพันธ์กับตัวแปรที่กำหนดไว้มากกว่ากัน พิจารณาจากค่า V^2 ถ้ามีค่ามากกว่าถือว่ามีความสัมพันธ์มากกว่า

3.4.3.2 วิธีของเพียร์สัน พิจารณาจากตัวสถิติ C โดยมีสูตรดังนี้

$$C = \sqrt{\frac{\chi^2}{\chi^2 + n}}$$

n = จำนวนตัวอย่างที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

χ^2 = ค่าสถิติที่ใช้วัดความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสอง

พิจารณาว่า ค่า C มากกว่า แสดงว่ามีความสัมพันธ์มากกว่าค่า χ^2 และค่า C เป็นค่าสัมประสิทธิ์วัดระดับความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจประกันชีวิตกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อปี สถานภาพ และการมีประกันชีวิต การวิจัยครั้งนี้ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจประกันชีวิตกับเพศ ความเข้าใจประกันชีวิตกับอาชีพ และความเข้าใจประกันชีวิตกับการมีประกันชีวิตมีความสัมพันธ์กัน ดังนั้นการวัดระดับความสัมพันธ์จึงทดสอบว่า ระดับความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจประกันชีวิตกับเพศ ระดับความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจประกันชีวิตกับอาชีพ และระดับความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจประกันชีวิตกับการมีประกันชีวิตกรณีใดที่ค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์มีมากกว่ากัน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

งานวิจัยครั้งนี้เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ว่า ประชากรในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง น้อยกว่าร้อยละ 40 เข้าใจประกันชีวิตตามวัตถุประสงค์ข้อ 1 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจประกันชีวิตกับตัวแปรต่าง ๆ ตามวัตถุประสงค์ข้อ 2 และวัดระดับความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของงานวิจัยเป็นดังนี้

4.1 ผลของการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น

ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถาม เมื่อนำมาวิเคราะห์เบื้องต้นแล้ว มีรายละเอียดตามตารางที่ 4.1 ดังนี้

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลทางเศรษฐกิจและสังคมของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)	ความเข้าใจประกันชีวิต	
			เข้าใจ (%)	ไม่เข้าใจ (%)
1. เพศ				
ชาย	52	50	38.46	61.54
หญิง	52	50	23.08	76.92
2. อายุ				
< 40 ปี	58	56	31.03	68.97
≥ 40 ปี	46	44	30.43	69.57
3. การศึกษา				
ประถมศึกษา	57	55	28.07	71.93
มัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา	31	30	38.71	61.29
อุดมศึกษา	16	15	25.00	75.00
4. อาชีพ				
เกษตรกร	21	20	28.57	71.43

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับอายุ กลุ่มตัวอย่างที่เลือกมามีอายุน้อยกว่า 40 ปี จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 56 กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุมากกว่าหรือเท่ากับ 40 ปี จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 44 ผลการวิเคราะห์เบื้องต้นพบว่า กลุ่มตัวอย่างอายุน้อยกว่า 40 ปี มีความเข้าใจประกันชีวิตใกล้เคียงกลุ่มตัวอย่างอายุมากกว่าหรือเท่ากับ 40 ปี กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุน้อยกว่า 40 ปี มีความเข้าใจประกันชีวิต ร้อยละ 31.03 ไม่เข้าใจ ร้อยละ 68.97 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุมากกว่าหรือเท่ากับ 40 ปี มีความเข้าใจประกันชีวิต ร้อยละ 30.43 ไม่เข้าใจ ร้อยละ 69.57

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่จบประถมศึกษา จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 55 มีความเข้าใจประกันชีวิต ร้อยละ 28.07 ไม่เข้าใจ ร้อยละ 71.93 กลุ่มตัวอย่างที่จบมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 30 มีความเข้าใจเกี่ยวกับประกันชีวิต ร้อยละ 38.71 ไม่เข้าใจ ร้อยละ 61.29 กลุ่มตัวอย่างที่จบระดับอุดมศึกษา จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 15 เข้าใจประกันชีวิต ร้อยละ 25 ไม่เข้าใจ ร้อยละ 75

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับอาชีพ กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพเกษตรกรกรรม มีจำนวน 21 คน คิดเป็น ร้อยละ 20 มีความเข้าใจประกันชีวิต ร้อยละ 28.57 ไม่เข้าใจ ร้อยละ 71.43 อาชีพเจ้าของกิจการโรงงาน มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 4 มีความเข้าใจประกันชีวิต ร้อยละ 25 ไม่เข้าใจร้อยละ 75

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับรายได้ต่อปี กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้น้อยกว่า 100,000 บาท จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 45 มีความเข้าใจประกันชีวิต ร้อยละ 23.40 ไม่เข้าใจ ร้อยละ 76.60 รายได้ตั้งแต่ 100,001 บาท ถึง 500,000 บาท มีจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 38 มีความเข้าใจประกันชีวิต ร้อยละ 37.50 ไม่เข้าใจ ร้อยละ 62.50 กลุ่มตัวอย่างผู้มีรายได้ตั้งแต่ 500,001 บาท ถึง 1,000,000 บาท มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 7 มีความเข้าใจประกันชีวิต ร้อยละ 14.29 ไม่เข้าใจ ร้อยละ 85.71 ผู้มีรายได้ตั้งแต่ 1,000,001 บาท ถึง 1,500,000 บาท มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 6 มีความเข้าใจประกันชีวิต ร้อยละ 33.33 ไม่เข้าใจประกันชีวิต 66.67 ผู้มีรายได้ตั้งแต่ 1,500,001 บาท ถึง 2,000,000 บาท มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1 มีความเข้าใจประกันชีวิต ร้อยละ 100 ผู้มีรายได้ตั้งแต่ 2,000,001 ขึ้นไป มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3 มีความเข้าใจประกันชีวิต ร้อยละ 66.67 ไม่เข้าใจประกันชีวิต ร้อยละ 33.33

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพ กลุ่มตัวอย่างที่เลือกมาเป็นตัวอย่างที่เป็นโสดมีจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 26 มีความเข้าใจประกันชีวิต ร้อยละ 33.33 ไม่เข้าใจ ร้อยละ 66.67 กลุ่มตัวอย่างที่สมรสแล้วมี จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 64 มีความเข้าใจประกันชีวิต ร้อยละ 32.84 ไม่เข้าใจ ร้อยละ 67.16 กลุ่มตัวอย่างที่เป็นหม้ายหรือหย่าร้าง จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 10 มีความเข้าใจประกันชีวิต ร้อยละ 10 ไม่มีความเข้าใจ ร้อยละ 90

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการมีประกันชีวิต กลุ่มตัวอย่างที่มีประกันชีวิตจำนวน 50 คนคิดเป็น ร้อยละ 48 กลุ่มตัวอย่างที่มีประกันชีวิตมีความเข้าใจประกันชีวิต ร้อยละ 48 ไม่เข้าใจประกันชีวิต ร้อยละ 52 กลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีประกันชีวิตจำนวน 54 คนคิดเป็น ร้อยละ 54 กลุ่มที่ไม่มีประกันชีวิตมีความเข้าใจประกันชีวิต ร้อยละ 14.80 ไม่เข้าใจประกันชีวิต ร้อยละ 85.20

4.2 ผลการทดสอบสมมติฐาน

วัตถุประสงค์ข้อหนึ่งของการศึกษาค้างนี้ เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ว่าประชากรในอำเภอนิคมนพัฒนาจังหวัดระยอง น้อยกว่า ร้อยละ 40 เข้าใจประกันชีวิต มีลำดับขั้นตอนการทดสอบดังนี้

การวิจัยในครั้งนี้ จำนวนตัวอย่าง 104 ตัวอย่าง ซึ่งมากกว่า 30 ตัวอย่าง ค่าสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างจะมีการแจกแจงใกล้เคียงกับการแจกแจงแบบปกติ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของค่าสัดส่วนของสิ่งตัวอย่าง เป็น P และความแปรปรวนของค่าสัดส่วนของสิ่งตัวอย่าง เป็น Pq/n เมื่อ $q = 1-P$ การคำนวณค่า $\hat{P} = x/n$ เมื่อ x คือจำนวนตัวอย่างที่เข้าใจประกันชีวิต

วิธีทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับค่าสัดส่วน

ขั้นที่ 1 ตั้งสมมติฐาน

$$H_0 : P \geq 0.4$$

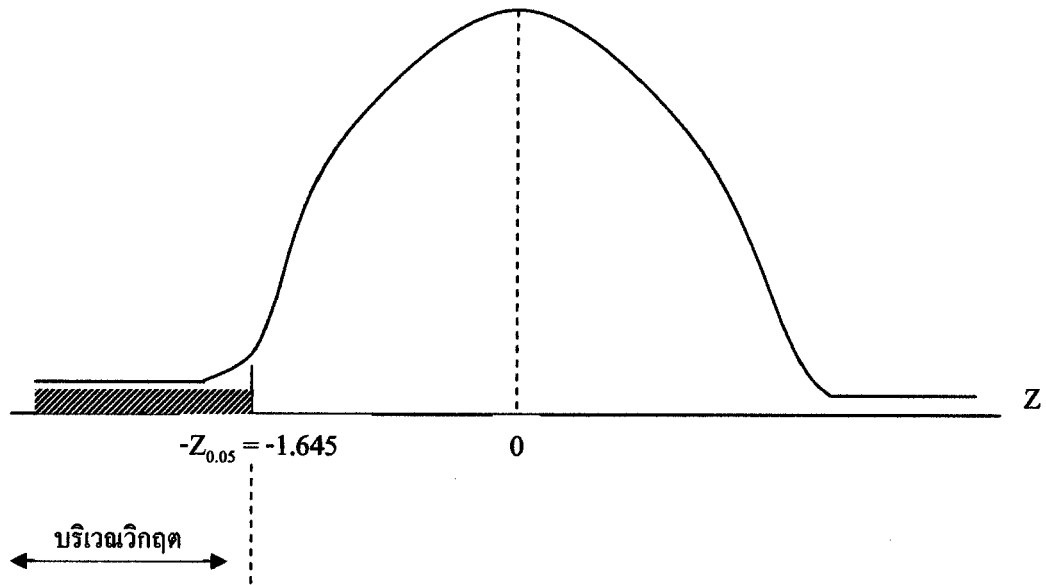
$$H_1 : P < 0.4$$

โดย P คือค่าสัดส่วนของประชากรที่เข้าใจประกันชีวิต

ขั้นที่ 2 กำหนดระดับนัยสำคัญเท่ากับ .05

ขั้นที่ 3 ใช้ตัวสถิติ
$$Z = \frac{\hat{P} - P_0}{\sqrt{P_0q_0/n}}$$

การทดสอบในงานวิจัยนี้เป็นการทดสอบข้างเดียว ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 จะได้ค่าวิกฤต $-Z_{.05} = -1.645$ บริเวณวิกฤตคือ $Z < -1.645$

ภาพที่ 4.1 การแสดงบริเวณวิกฤต

ขั้นที่ 4 การคำนวณค่าสถิติ

ในงานวิจัยครั้งนี้จำนวนสิ่งตัวอย่างเท่ากับ 104 ตัวอย่าง

$n = 104$, จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เข้าใจประกันชีวิต (X) = 32 ตัวอย่าง

$\hat{P}$ คือ สัดส่วนของสิ่งตัวอย่างที่เข้าใจประกันชีวิต

$$\hat{P} = x/n$$

$$\hat{P} = 32/104 = 0.31$$

แทนค่า $n, \hat{P}, P_0$ ลงในสูตร $Z = \frac{\hat{P} - P_0}{\sqrt{\frac{P_0 q_0}{n}}}$

จะได้

$$\begin{aligned} Z &= \frac{(0.31) - (0.4)}{\sqrt{\frac{(0.4)(0.6)}{104}}} \\ &= \frac{-0.09}{0.05} \\ &= -1.8 \end{aligned}$$

ขั้นที่ 5 สรุปผลการทดสอบ

ค่า Z ที่คำนวณได้เท่ากับ -1.8 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าวิกฤต (-1.645) จึงต้องปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 ซึ่งมีความหมายว่า ผลการทดสอบสมมติฐานที่ว่าประชากรในอำเภอนิคมนพัฒนา จังหวัดระยอง น้อยกว่าร้อยละ 40 เข้าใจประกันชีวิต ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากหัวข้อ 1.1 ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบสมมติฐานที่ว่า ประชากรในอำเภอนิคมนพัฒนา จังหวัดระยอง มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องประกันชีวิต น้อยกว่าร้อยละ 30 น้อยกว่าร้อยละ 20 และน้อยกว่าร้อยละ 10 เพื่อเปรียบเทียบกับผลการทดสอบสมมติฐานตามวัตถุประสงค์ข้อที่หนึ่ง ซึ่งวิธีการคำนวณได้แสดงไว้ในภาคผนวก ค ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าประชากรในอำเภอนิคมนพัฒนา จังหวัดระยอง มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องประกันชีวิต มากกว่าร้อยละ 30 มากกว่าร้อยละ 20 และมากกว่าร้อยละ 10 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ตามลำดับ ดังนั้นจึงต้องยอมรับผลการทดสอบสมมติฐานที่ว่า ประชากรมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องประกันชีวิต น้อยกว่าร้อยละ 40 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

4.3 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

ตามวัตถุประสงค์ข้อ 2 เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจเกี่ยวกับประกันชีวิตของประชากรในอำเภอนิคมนพัฒนา จังหวัดระยอง กับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ต่อปี สถานภาพ และการมีประกันชีวิต

4.3.1 การทดสอบความสัมพันธ์โดยใช้ไคสแควร์ ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจประกันชีวิตของประชากรในอำเภอนิคมนพัฒนา จังหวัดระยอง กับเพศ จากตารางที่ 3.5 นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาแทนค่าลงและกำหนดให้เป็นตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจประกันชีวิตกับเพศ

เพศ	ความเข้าใจประกันชีวิต		รวม
	เข้าใจ	ไม่เข้าใจ	
ชาย	20	32	52
หญิง	12	40	52
รวม	32	72	104

วิธีทดสอบ

ขั้นที่ 1 ตั้งสมมติฐาน

H_0 : ความเข้าใจประกันชีวิตไม่มีความสัมพันธ์กับเพศ

H_1 : ความเข้าใจประกันชีวิตมีความสัมพันธ์กับเพศ

ขั้นที่ 2 กำหนดระดับนัยสำคัญเท่ากับ 0.1

ขั้นที่ 3 การคำนวณ

จากข้อมูลในตารางที่ 4.2 จะได้

$$O_{11} = 20 \quad , \quad O_{12} = 32 \quad , \quad O_{21} = 12 \quad , \quad O_{22} = 40 \quad ,$$

$$n_{1.} = 52 \quad , \quad n_{2.} = 52 \quad , \quad n_{.1} = 32 \quad , \quad n_{.2} = 72 \quad , \quad n = 104 \quad ,$$

$$E_{11} = 16 \quad , \quad E_{12} = 36 \quad , \quad E_{21} = 16 \quad , \quad E_{22} = 36$$

นำข้อมูลแทนค่าลงในสมการไคสแควร์

$$\chi^2 = \sum_{i=1}^2 \sum_{j=1}^2 \frac{(O_{ij} - E_{ij})^2}{E_{ij}}$$

$$\chi^2 = \frac{(20 - 16)^2}{16} + \frac{(32 - 36)^2}{36} + \frac{(12 - 16)^2}{16} + \frac{(40 - 36)^2}{36}$$

$$\chi^2 = 2.89$$

ขั้นที่ 4 สรุปผล

ค่า χ^2 จากตารางการแจกแจงแบบไคสแควร์ที่องศาความเป็นอิสระ

$(r-1)(c-1) = (2-1)(2-1) = 1$ และระดับนัยสำคัญ 0.1 เท่ากับ 2.71 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า χ^2

ที่คำนวณได้ ($\chi^2 = 2.89$) ดังนั้น จึงปฏิเสธ H_0 หรือยอมรับ H_1 มีความหมายว่า ผลของการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจประกันชีวิตของประชากรในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง มีความสัมพันธ์กับเพศ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.1

4.3.2 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจประกันชีวิตของประชากร กับอายุ
จากตารางที่ 3.5 นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาแทนค่าลงและกำหนดให้เป็นตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจประกันชีวิตกับอายุ

อายุ	ความเข้าใจประกันชีวิต		รวม
	เข้าใจ	ไม่เข้าใจ	
< 40 ปี	18	40	58
≥ 40 ปี	14	32	46
รวม	32	72	104

วิธีทดสอบ

ขั้นที่ 1 ตั้งสมมติฐาน

H_0 : ความเข้าใจประกันชีวิตไม่มีความสัมพันธ์กับอายุ

H_1 : ความเข้าใจประกันชีวิตมีความสัมพันธ์กับอายุ

ขั้นที่ 2 กำหนดระดับนัยสำคัญเท่ากับ 0.1

ขั้นที่ 3 การคำนวณ

จากข้อมูลในตารางที่ 4.3 จะได้

$$O_{11} = 18, O_{12} = 40, O_{21} = 14, O_{22} = 32,$$

$$n_{1.} = 58, n_{2.} = 46, n_{.1} = 32, n_{.2} = 72, n = 104,$$

$$E_{11} = 17.85, E_{12} = 40.15, E_{21} = 14.15, E_{22} = 31.85$$

นำข้อมูลแทนค่าลงในสมการไคสแควร์

$$\chi^2 = \sum_{i=1}^2 \sum_{j=1}^2 \frac{(O_{ij} - E_{ij})^2}{E_{ij}}$$

$$\chi^2 = \frac{(18 - 17.85)^2}{17.85} + \frac{(40 - 40.15)^2}{40.15} + \frac{(14 - 14.15)^2}{14.15}$$

$$+ \frac{(32 - 31.85)^2}{31.85}$$

$$\chi^2 = 0.004$$

ขั้นที่ 4 สรุปผล

ค่า χ^2 จากตารางการแจกแจงแบบไคสแควร์ที่องศาความเป็นอิสระ

$(r-1)(c-1) = (2-1)(2-1) = 1$ และระดับนัยสำคัญ 0.1 เท่ากับ 2.71 ซึ่งมีค่ามากกว่า χ^2 ที่คำนวณได้ ($\chi^2 = 0.004$) ดังนั้น จึงยอมรับ H_0 หรือปฏิเสธ H_1 มีความหมายว่า ผลของการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจเรื่องประกันชีวิตของประชากรในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง ไม่มีความสัมพันธ์กับอายุ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.1

4.3.3 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจเรื่องประกันชีวิตของประชากรกับระดับการศึกษา จากตารางที่ 3.6 นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาแทนค่าลงและกำหนดให้เป็นตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจเรื่องประกันชีวิตกับระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	ความเข้าใจประกันชีวิต		รวม
	เข้าใจ	ไม่เข้าใจ	
ประถมศึกษา	16	41	57
มัธยมศึกษา, อาชีวศึกษา และอุดมศึกษา	16	31	47
รวม	32	72	104

วิธีทดสอบ

ขั้นที่ 1 ตั้งสมมติฐาน

H_0 : ความเข้าใจประกันชีวิตไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษา

H_1 : ความเข้าใจประกันชีวิตมีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษา

ขั้นที่ 2 กำหนดระดับนัยสำคัญเท่ากับ 0.1

ขั้นที่ 3 การคำนวณ

เนื่องจากประชากรระดับอุดมศึกษามีความถี่ที่คาดว่าจะเป็นน้อยกว่า 5 จึงนำมารวมเข้ากับระดับมัธยมและอาชีวศึกษาทำให้ได้ข้อมูล ดังนี้

$$\begin{aligned} O_{11} &= 16, & O_{12} &= 41, & O_{21} &= 16, & O_{22} &= 31, \\ n_{1.} &= 57, & n_{2.} &= 47, & n_{.1} &= 32, & n_{.2} &= 72, & n &= 104, \\ E_{11} &= 17.54, & E_{12} &= 39.46, & E_{21} &= 14.46, & E_{22} &= 32.54 \end{aligned}$$

นำข้อมูลแทนค่าลงในสมการไคสแควร์

$$\begin{aligned} \chi^2 &= \sum_{i=1}^3 \sum_{j=1}^2 \frac{(O_{ij} - E_{ij})^2}{E_{ij}} \\ \chi^2 &= \frac{(16 - 17.54)^2}{17.54} + \frac{(41 - 39.46)^2}{39.46} + \frac{(16 - 14.46)^2}{14.46} \\ &\quad + \frac{(31 - 32.54)^2}{32.54} \\ \chi^2 &= 0.43 \end{aligned}$$

ขั้นที่ 4 สรุปผล

ค่า χ^2 จากตารางการแจกแจงแบบไคสแควร์ที่องศาความเป็นอิสระ

$$(r-1)(c-1) = (3-1)(2-1) = 2 \text{ และระดับนัยสำคัญ } 0.1 \text{ เท่ากับ } 4.61 \text{ ซึ่งมีค่ามากกว่า } \chi^2$$

ที่คำนวณได้ ($\chi^2 = 0.43$) ดังนั้น จึงยอมรับ H_0 หรือปฏิเสธ H_1 มีความหมายว่า ผลของการพิสูจน์ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจประกันชีวิตของประชากรในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.1

4.3.4 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจเรื่องประกันชีวิตของประชากร
กับอาชีพ จากตารางที่ 3.7 นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาแทนค่าลงและกำหนดให้เป็นตารางที่
4.5

ตารางที่ 4.5 ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจเรื่องประกันชีวิตกับอาชีพ

อาชีพ	ความเข้าใจประกันชีวิต		รวม
	เข้าใจ	ไม่เข้าใจ	
เกษตรกร	6	15	21
ข้าราชการ	12	10	22
ค้าขาย+เจ้าของกิจการ	9	19	28
พนักงาน+รับจ้างฯ	5	28	33
รวม	32	72	104

วิธีทดสอบ

ขั้นที่ 1 ตั้งสมมติฐาน

H_0 : ความเข้าใจประกันชีวิตไม่มีความสัมพันธ์กับอาชีพ

H_1 : ความเข้าใจประกันชีวิตมีความสัมพันธ์กับอาชีพ

ขั้นที่ 2 กำหนดระดับนัยสำคัญเท่ากับ 0.1

ขั้นที่ 3 การคำนวณ

จากตารางที่ 4.5 จะได้ข้อมูล ดังนี้

$$O_{11} = 6, O_{12} = 15, O_{21} = 12, O_{22} = 10, O_{31} = 9, O_{32} = 19$$

$$O_{41} = 5, O_{42} = 28,$$

$$E_{11} = 6.46, E_{12} = 14.54, E_{21} = 6.77, E_{22} = 15.23, E_{31} = 8.62,$$

$$E_{32} = 19.38, E_{41} = 10.15, E_{42} = 22.85,$$

นำข้อมูลแทนค่าลงในสมการไคสแควร์

$$\begin{aligned}\chi^2 &= \sum_{i=1}^4 \sum_{j=1}^2 \frac{(O_{ij} - E_{ij})^2}{E_{ij}} \\ \chi^2 &= \frac{(6 - 6.46)^2}{6.46} + \frac{(15 - 14.54)^2}{14.54} + \frac{(12 - 6.77)^2}{6.77} \\ &\quad + \frac{(10 - 15.23)^2}{15.23} + \frac{(9 - 8.62)^2}{8.62} + \frac{(19 - 19.38)^2}{19.38} \\ &\quad + \frac{(5 - 10.15)^2}{10.15} + \frac{(28 - 22.85)^2}{22.85} \\ \chi^2 &= 9.679\end{aligned}$$

ขั้นที่ 4 สรุปผล

ค่า χ^2 จากตารางการแจกแจงแบบไคสแควร์ที่องศาความเป็นอิสระ

$(r-1)(c-1) = (4-1)(2-1) = 3$ และระดับนัยสำคัญ 0.1 เท่ากับ 6.25 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า χ^2

ที่คำนวณได้ ($\chi^2 = 9.68$) ดังนั้น จึงยอมรับ H_1 หรือปฏิเสธ H_0 หมายความว่า ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจประกันชีวิตของประชากรในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง มีความสัมพันธ์กับอาชีพที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.1

4.3.5 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจเรื่องประกันชีวิตของประชากรกับรายได้ต่อปี จากตารางที่ 3.8 นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาแทนค่าลงและกำหนดให้เป็นตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจเรื่องประกันชีวิตกับรายได้ต่อปี

รายได้ต่อปี	ความเข้าใจประกันชีวิต		รวม
	เข้าใจ	ไม่เข้าใจ	
น้อยกว่า 100,000	11	36	47
100,001-500,000	15	25	40
500,001 ขึ้นไป	6	11	17
รวม	32	72	104

วิธีทดสอบ

ขั้นที่ 1 ตั้งสมมติฐาน

H_0 : ความเข้าใจประกันชีวิตไม่มีความสัมพันธ์กับรายได้ต่อปี

H_1 : ความเข้าใจประกันชีวิตมีความสัมพันธ์กับรายได้ต่อปี

ขั้นที่ 2 กำหนดระดับนัยสำคัญเท่ากับ 0.1

ขั้นที่ 3 การคำนวณ

จากตารางที่ 4.6 จะได้ข้อมูล

$$O_{11} = 11, O_{12} = 36, O_{21} = 15, O_{22} = 25, O_{31} = 6, O_{32} = 11$$

$$n_{.1} = 47, n_{.2} = 40, n_{.3} = 17, n_{1.} = 32, n_{2.} = 72, n_{.} = 104$$

$$E_{11} = 14.46, E_{12} = 32.54, E_{21} = 12.31, E_{22} = 27.70, E_{31} = 5.23,$$

$$E_{32} = 11.77$$

นำข้อมูลแทนค่าลงในสมการไคสแควร์

$$\chi^2 = \sum_{i=1}^3 \sum_{j=1}^2 \frac{(O_{ij} - E_{ij})^2}{E_{ij}}$$

$$\chi^2 = \frac{(11 - 14.46)^2}{14.46} + \frac{(36 - 32.54)^2}{32.54} + \frac{(15 - 12.31)^2}{12.31}$$

$$+ \frac{(25 - 27.70)^2}{27.70} + \frac{(6 - 5.23)^2}{5.23} + \frac{(11 - 11.77)^2}{11.77}$$

$$\chi^2 = 2.21$$

ขั้นที่ 4 สรุปผล

ค่า χ^2 จากตารางการแจกแจงแบบไคสแควร์ที่องศาความเป็นอิสระ

$(r-1)(c-1) = (3-1)(2-1) = 2$ และระดับนัยสำคัญ 0.1 เท่ากับ 4.61 ซึ่งมีค่ามากกว่า χ^2

ที่คำนวณได้ ($\chi^2 = 2.21$) ดังนั้น จึงยอมรับ H_0 หรือปฏิเสธ H_1 หมายความว่า ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจประกันชีวิตของประชากรในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง ไม่มีความสัมพันธ์กับรายได้ต่อปี ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.1

4.3.6 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจเรื่องประกันชีวิตของประชากรกับสถานภาพ จากตารางที่ 3.9 นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาแทนค่าลงและกำหนดให้เป็นตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจเรื่องประกันชีวิตกับสถานภาพ

สถานภาพ	ความเข้าใจประกันชีวิต		รวม
	เข้าใจ	ไม่เข้าใจ	
โสด+หม้าย/หย่าร้าง	10	27	37
สมรส	22	45	67
รวม	32	72	104

วิธีทดสอบ

ขั้นที่ 1 ตั้งสมมติฐาน

H_0 : ความเข้าใจประกันชีวิต ไม่มีความสัมพันธ์กับสถานภาพ

H_1 : ความเข้าใจประกันชีวิตมีความสัมพันธ์กับสถานภาพ

ขั้นที่ 2 กำหนดระดับนัยสำคัญเท่ากับ 0.1

ขั้นที่ 3 การคำนวณ

จากตารางที่ 4.7 จะได้ข้อมูล

$$\begin{aligned} O_{11} &= 10, & O_{12} &= 27, & O_{21} &= 22, & O_{22} &= 45, \\ n_{1.} &= 37, & n_{.2} &= 67, & n_{.1} &= 32, & n_{.2} &= 72, & n &= 104, \\ E_{11} &= 11.38, & E_{12} &= 25.62, & E_{21} &= 20.62, & E_{22} &= 46.38 \end{aligned}$$

นำข้อมูลแทนค่าลงในสมการ ไคสแควร์

$$\begin{aligned} \chi^2 &= \sum_{i=1}^2 \sum_{j=1}^2 \frac{(O_{ij} - E_{ij})^2}{E_{ij}} \\ \chi^2 &= \frac{(10 - 11.38)^2}{11.38} + \frac{(27 - 25.62)^2}{25.62} + \frac{(22 - 20.62)^2}{20.62} \\ &\quad + \frac{(45 - 46.38)^2}{46.38} \\ \chi^2 &= 0.37 \end{aligned}$$

ขั้นที่ 4 สรุปผล

ค่า χ^2 จากตารางการแจกแจงแบบไคสแควร์ที่องศาความเป็นอิสระ

$$(r-1)(c-1) = (2-1)(2-1) = 1 \text{ และระดับนัยสำคัญ } 0.1 \text{ เท่ากับ } 2.71 \text{ ซึ่งมีค่ามากกว่า } \chi^2$$

ที่คำนวณได้ ($\chi^2 = 0.37$) ดังนั้น จึงยอมรับ H_0 หรือปฏิเสธ H_1 หมายความว่า ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจประกันชีวิตของประชากรในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง ไม่มีความสัมพันธ์กับสถานภาพ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.1

4.3.7 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจเรื่องประกันชีวิตกับการมีประกันชีวิต จากตารางที่ 3.10 นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาแทนค่าลงและกำหนดให้เป็นตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจเรื่องประกันชีวิตกับการมีประกันชีวิต

การมีประกันชีวิต	ความเข้าใจประกันชีวิต		รวม
	เข้าใจ	ไม่เข้าใจ	
มีประกันชีวิต	24	26	50
ไม่มีประกันชีวิต	8	46	54
รวม	32	72	104

วิธีทดสอบ

ขั้นที่ 1 ตั้งสมมติฐาน

H_0 : ความเข้าใจประกันชีวิตไม่มีความสัมพันธ์กับการมีประกันชีวิต

H_1 : ความเข้าใจประกันชีวิตมีความสัมพันธ์กับการมีประกันชีวิต

ขั้นที่ 2 กำหนดระดับนัยสำคัญเท่ากับ 0.1

ขั้นที่ 3 การคำนวณ

จากตารางที่ 4.8 จะได้ข้อมูล

$$O_{11} = 24, O_{12} = 26, O_{21} = 8, O_{22} = 46,$$

$$n_{1.} = 50, n_{2.} = 54, n_{.1} = 32, n_{.2} = 72, n = 104,$$

$$E_{11} = 15.38, E_{12} = 34.62, E_{21} = 16.62, E_{22} = 37.38$$

นำข้อมูลแทนค่าลงในสมการไคสแควร์

$$\chi^2 = \sum_{i=1}^2 \sum_{j=1}^2 \frac{(O_{ij} - E_{ij})^2}{E_{ij}}$$

$$\begin{aligned} \chi^2 &= \frac{(24 - 15.38)^2}{15.38} + \frac{(26 - 34.62)^2}{34.62} + \frac{(8 - 16.62)^2}{16.62} \\ &\quad + \frac{(46 - 37.38)^2}{37.38} \end{aligned}$$

$$\chi^2 = 13.44$$

ขั้นที่ 4 สรุปผล

ค่า χ^2 จากตารางการแจกแจงแบบไคสแควร์ที่องศาความเป็นอิสระ

$$(r-1)(c-1) = (2-1)(2-1) = 1 \text{ และระดับนัยสำคัญ } 0.1 \text{ เท่ากับ } 2.71 \text{ ซึ่งมีค่ามากกว่า } \chi^2$$

ที่คำนวณได้ ($\chi^2 = 13.44$) ดังนั้น จึงปฏิเสธ H_0 หรือยอมรับ H_1 หมายความว่า ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจประกันชีวิตของประชากรในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง มีความสัมพันธ์กับการมีประกันชีวิต ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.1

4.4 การวัดระดับความสัมพันธ์ระหว่าง ความเข้าใจประกันชีวิตกับเพศและความเข้าใจประกันชีวิตกับการมีประกันชีวิต

4.4.1 วัดโดยวิธีแครมเมอร์

$$V^2 = \frac{\chi^2}{n \text{ Min}(r-1, c-1)}$$

4.4.1.1 ระดับความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจประกันชีวิตกับเพศ

$$\begin{aligned} V^2 (\text{ความเข้าใจ, เพศ}) &= \frac{2.89}{104 \text{ Min}(2-1, 2-1)} \\ &= \frac{2.89}{104 \times 1} \\ &= 0.0278 \end{aligned}$$

4.4.1.2 ระดับความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจประกันชีวิตกับการมีประกันชีวิต

$$\begin{aligned} V^2 (\text{ความเข้าใจ, การมีประกัน}) &= \frac{13.44}{104 \text{ Min}(2-1, 2-1)} \\ &= \frac{13.44}{104 \times 1} \\ &= 0.1292 \end{aligned}$$

4.4.1.2 ระดับความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจประกันชีวิตกับอาชีพ

$$\begin{aligned} V^2 (\text{ความเข้าใจ, อาชีพ}) &= \frac{13.44}{104 \text{ Min}(2-1, 2-1)} \\ &= \frac{13.44}{104 \times 1} \\ &= 0.0930 \end{aligned}$$

4.4.2 วัดโดยวิธีของเพียร์สัน

$$C = \sqrt{\frac{\chi^2}{\chi^2 + n}}$$

4.4.2.1 วัดระดับความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจประกันชีวิตและเพศ

$$\begin{aligned} C (\text{ความเข้าใจ, เพศ}) &= \sqrt{\frac{2.89}{2.89 + 104}} \\ &= 0.1644 \end{aligned}$$

4.4.2.2 วัดระดับความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจประกันชีวิตและการมีประกันชีวิต

$$\begin{aligned} C (\text{ความเข้าใจ, การมีประกันชีวิต}) &= \sqrt{\frac{13.44}{13.44 + 104}} \\ &= 0.3383 \end{aligned}$$

4.4.2.3 วัดระดับความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจประกันชีวิตกับอาชีพ

$$\begin{aligned} C (\text{ความเข้าใจ, อาชีพ}) &= \sqrt{\frac{9.679}{9.679 + 104}} \\ &= 0.2917 \end{aligned}$$

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นเรื่องการทดสอบสมมติฐานที่ว่า “ประชากรในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง น้อยกว่าร้อยละ 40 ที่เข้าใจเกี่ยวกับประกันชีวิต” มีผลการวิจัยดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ข้อมูลทั่วไปของประชากรในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง เกี่ยวกับความเข้าใจประกันชีวิต

5.1.1.1 ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันชีวิตจำแนกตามเพศ

ประชากรเข้าใจประกันชีวิต	38.46	
	23.08	
ประชากรไม่เข้าใจประกันชีวิต	61.54	
	76.92	

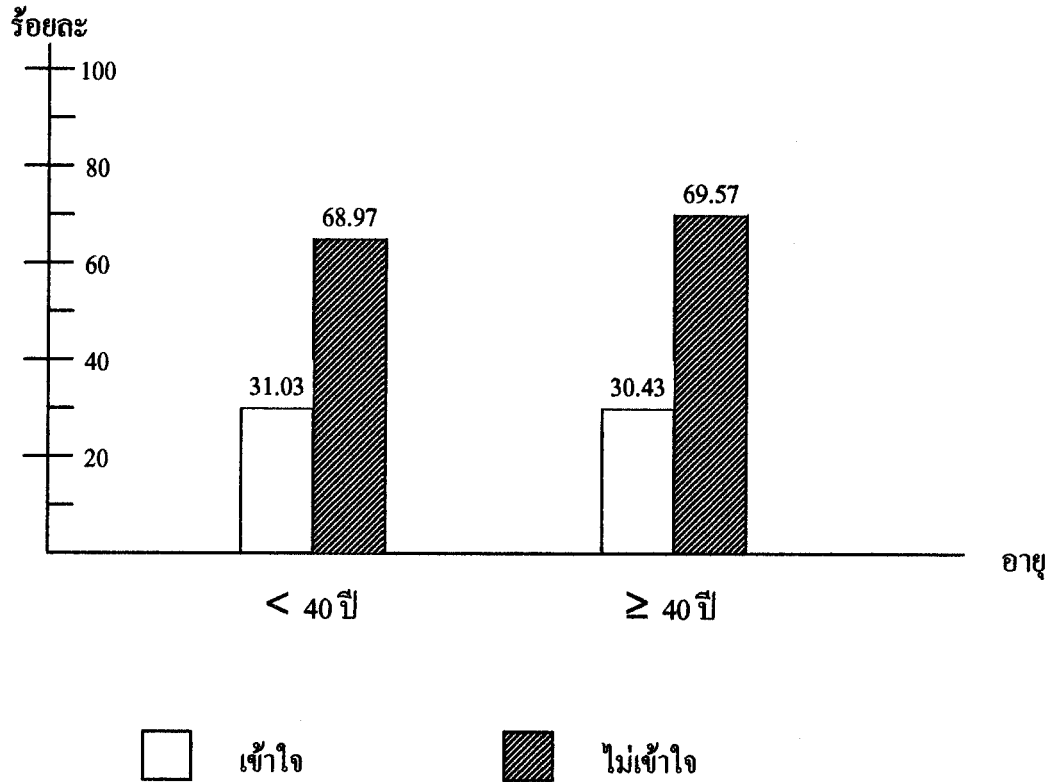
 ชาย = 10 %

 หญิง = 10 %

ภาพที่ 5.1 ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันชีวิตจำแนกตามเพศ

สรุปความเข้าใจประกันชีวิตกับเพศ เพศชายและเพศหญิง มีอัตราส่วน 1:1 เพศชายมีความเข้าใจในเรื่องประกันชีวิตมากกว่าเพศหญิง คือ ร้อยละ 38.46 และ 23.08 ตามลำดับ ไม่เข้าใจประกันชีวิต เพศหญิงมากกว่าเพศชาย ร้อยละ 76.92 และ 61.54 ตามลำดับ

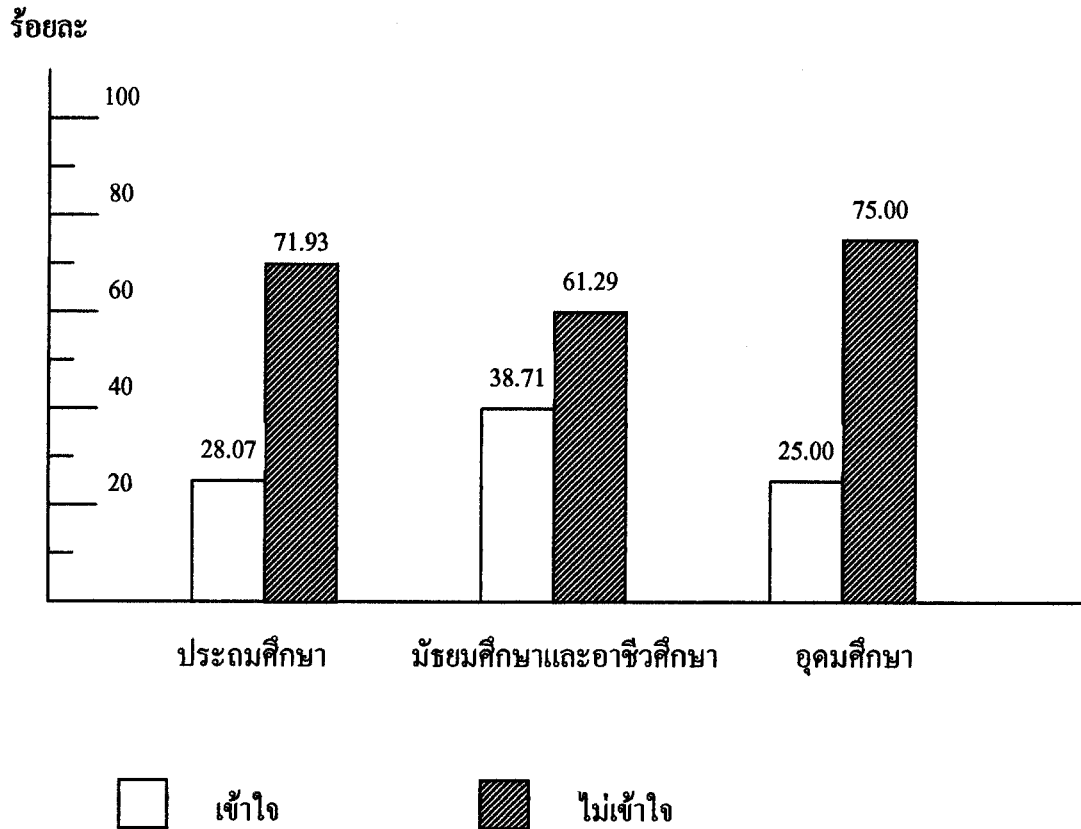
5.1.1.2 ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันชีวิตจำแนกตามอายุ

ภาพที่ 5.2 ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันชีวิตจำแนกตามอายุ

อายุของกลุ่มตัวอย่างในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง เปรียบเทียบกับความเข้าใจประกันชีวิต ของกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุน้อยกว่า 40 ปี จะมีความเข้าใจประกันชีวิตใกล้เคียงกลุ่มตัวอย่างอายุมากกว่า 40 ปี กล่าวคือ อายุน้อยกว่า 40 ปี จะมีความเข้าใจประกันชีวิต ร้อยละ 31.03 ในขณะที่อายุมากกว่า 40 ปี จะมีความเข้าใจประกันชีวิต ร้อยละ 30.43 และกลุ่มตัวอย่างอายุน้อยกว่า 40 ปี ไม่เข้าใจประกันชีวิตร้อยละ 68.97 อายุมากกว่า 40 ปี ไม่เข้าใจประกันชีวิตร้อยละ 69.57

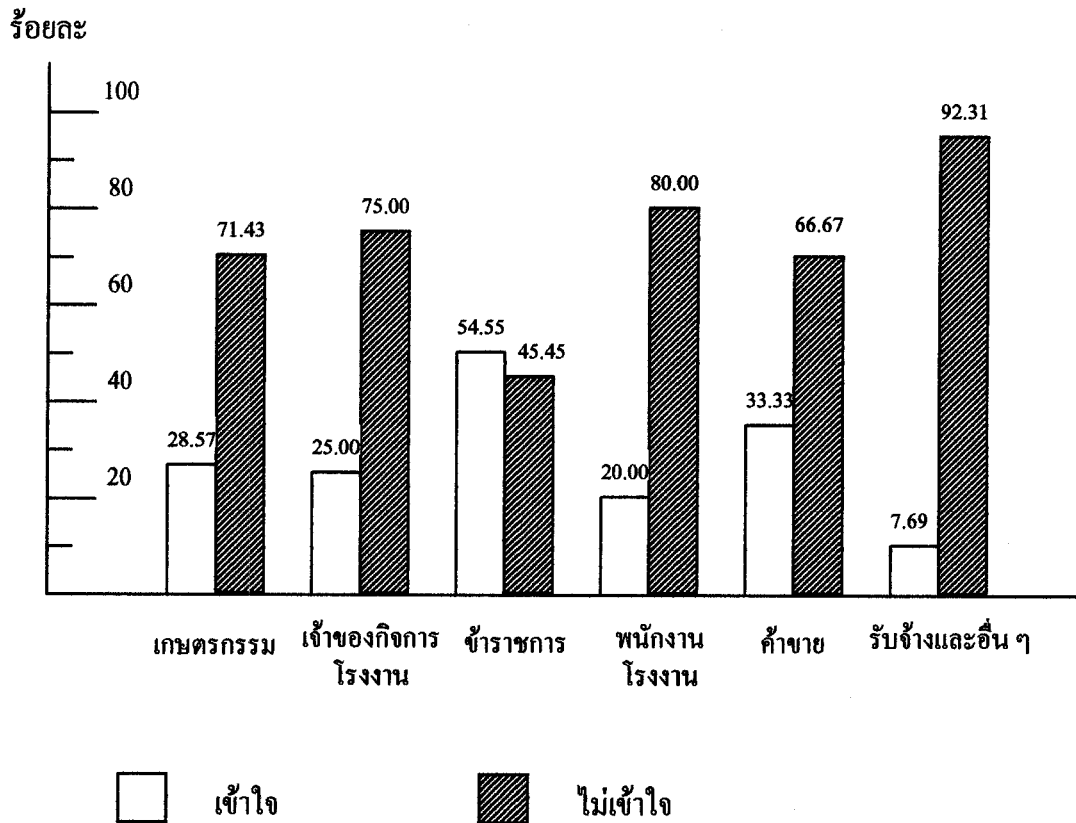
5.1.1.3 ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันชีวิตจำแนกตามระดับการศึกษา

ภาพที่ 5.3 ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันชีวิตจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง เปรียบเทียบกับความเข้าใจประกันชีวิต ของอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง ระดับประถมศึกษา มีความเข้าใจประกันชีวิตร้อยละ 28.07 ระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา มีความเข้าใจประกันชีวิตร้อยละ 38.71 ระดับอุดมศึกษา มีความเข้าใจประกันชีวิตร้อยละ 25.00 ส่วนระดับประถมศึกษาไม่เข้าใจประกันชีวิตร้อยละ 71.93 ระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษาไม่เข้าใจประกันชีวิตร้อยละ 61.29 ระดับอุดมศึกษาไม่เข้าใจประกันชีวิตร้อยละ 75.00

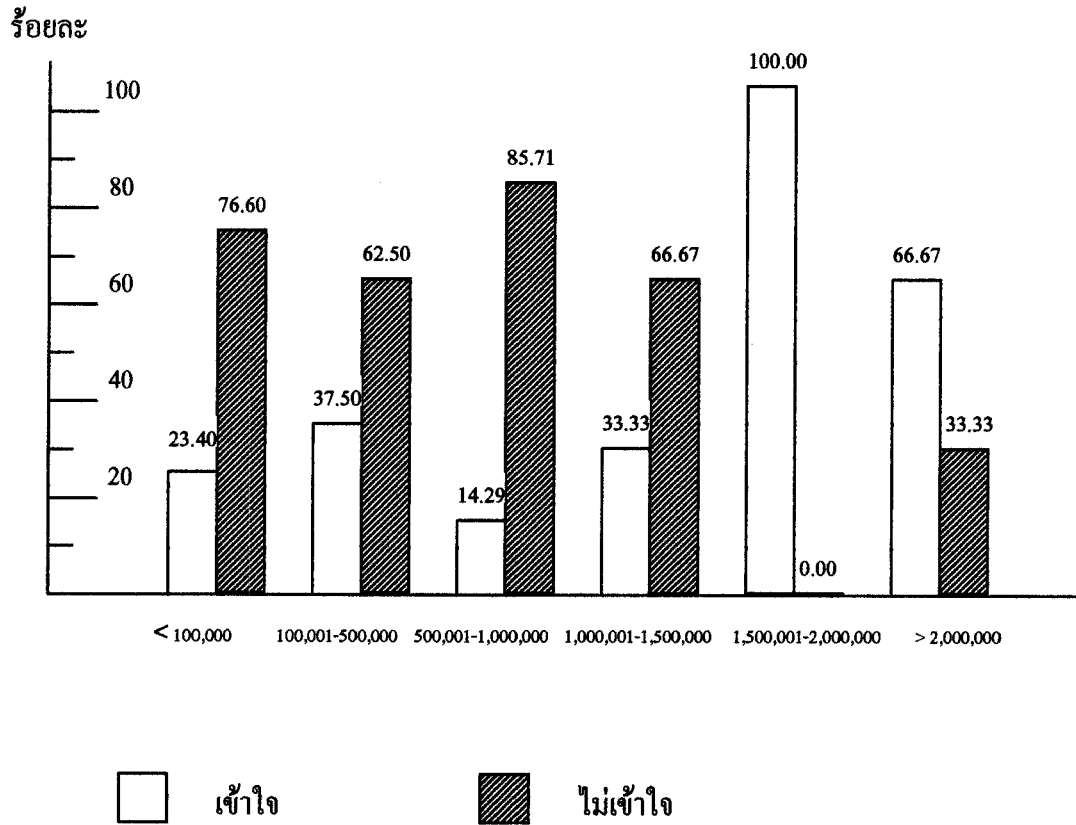
5.1.1.4 ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันชีวิตจำแนกตามอาชีพ

ภาพที่ 5.4 ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันชีวิตจำแนกตามอาชีพ

อาชีพเปรียบเทียบกับความเข้าใจประกันชีวิตของกลุ่มตัวอย่าง อำเภอพัฒนา จังหวัดระยอง มีดังนี้ อาชีพเกษตรกรรมมีความเข้าใจประกันชีวิตร้อยละ 28.57 อาชีพเจ้าของกิจการโรงงานอุตสาหกรรมมีความเข้าใจประกันชีวิตร้อยละ 25.00 อาชีพข้าราชการมีความเข้าใจประกันชีวิตร้อยละ 54.55 อาชีพพนักงานโรงงานมีความเข้าใจประกันชีวิตร้อยละ 20.00 อาชีพค้าขายมีความเข้าใจประกันชีวิตร้อยละ 33.33 อาชีพรับจ้างและอื่น ๆ มีความเข้าใจประกันชีวิตร้อยละ 7.69 ส่วนอาชีพเกษตรกรรมไม่เข้าใจประกันชีวิตร้อยละ 71.43 อาชีพเจ้าของกิจการโรงงานอุตสาหกรรมไม่เข้าใจประกันชีวิตร้อยละ 75.00 อาชีพข้าราชการไม่เข้าใจประกันชีวิตร้อยละ 45.45 อาชีพพนักงานโรงงานไม่เข้าใจประกันชีวิตร้อยละ 80.00 อาชีพค้าขายไม่เข้าใจประกันชีวิตร้อยละ 66.67 อาชีพรับจ้างและอื่น ๆ ไม่เข้าใจประกันชีวิตร้อยละ 92.31

5.1.1.5 ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันชีวิตจําแนกตามรายได้ต่อปี

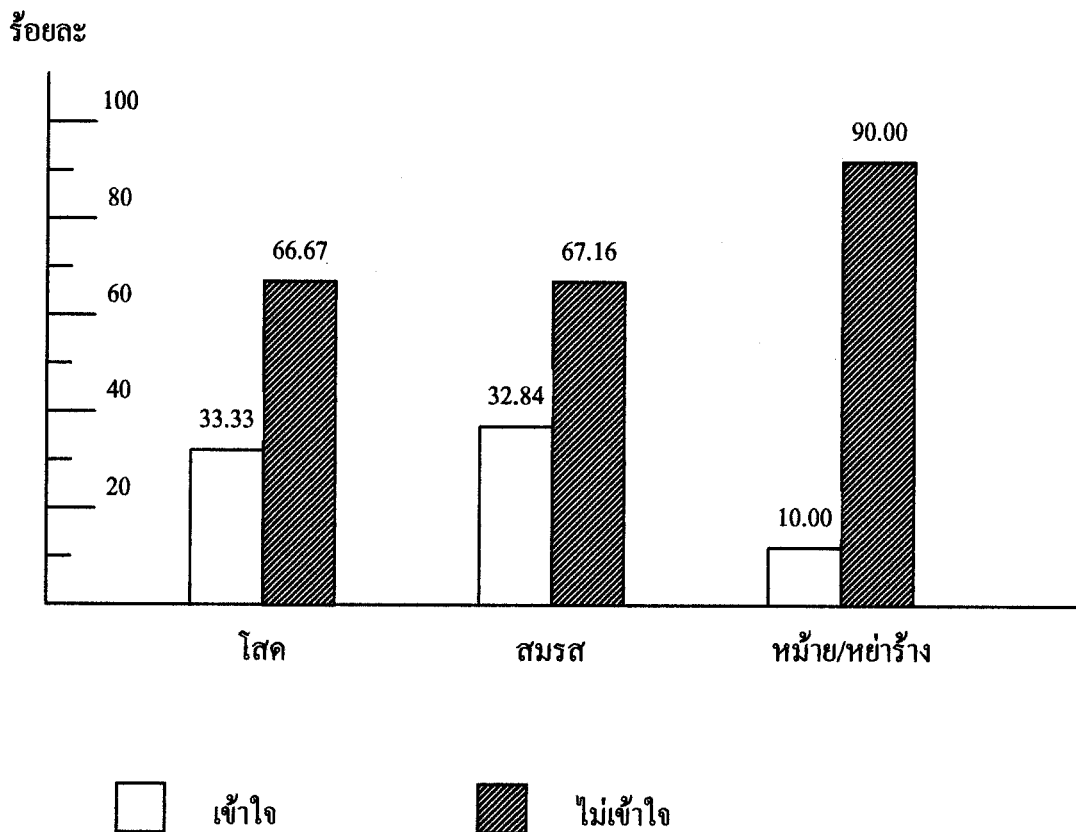

ภาพที่ 5.5 ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันชีวิตจําแนกตามรายได้ต่อปี

รายได้ต่อปีเปรียบเทียบกับความเข้าใจประกันชีวิตของกลุ่มตัวอย่าง อำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อปีที่น้อยกว่า 100,000 บาท มีความเข้าใจประกันชีวิต ร้อยละ 23.40 รายได้ต่อปีที่อยู่ระหว่าง 100,001 ถึง 500,000 บาท มีความเข้าใจประกันชีวิต ร้อยละ 37.50 รายได้ต่อปีที่อยู่ระหว่าง 500,001 ถึง 1,000,000 บาท มีความเข้าใจประกันชีวิต ร้อยละ 14.29 รายได้ต่อปีที่อยู่ระหว่าง 1,000,001 ถึง 1,500,000 บาท มีความเข้าใจประกันชีวิต ร้อยละ 33.33 รายได้ต่อปีที่อยู่ระหว่าง 1,500,001 ถึง 2,000,000 บาทมีความเข้าใจประกันชีวิต ร้อยละ 100.00 รายได้ต่อปีมากกว่า 2,000,001 บาท มีความเข้าใจประกันชีวิต ร้อยละ 66.67

ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อปีที่น้อยกว่า 100,000 บาทไม่เข้าใจประกันชีวิต ร้อยละ 76.60 กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อปีระหว่าง 100,001 ถึง 500,000 บาทไม่เข้าใจประกันชีวิต ร้อยละ 62.50 กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อปีระหว่าง 500,001 ถึง 1,000,000 บาทไม่เข้าใจประกันชีวิต ร้อยละ 85.71 กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อปีระหว่าง 1,000,001 ถึง 1,500,000 บาทไม่เข้าใจประกันชีวิต ร้อยละ 66.67 กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อปีมากกว่า 2,000,001 บาทไม่เข้าใจประกันชีวิต ร้อยละ 33.33

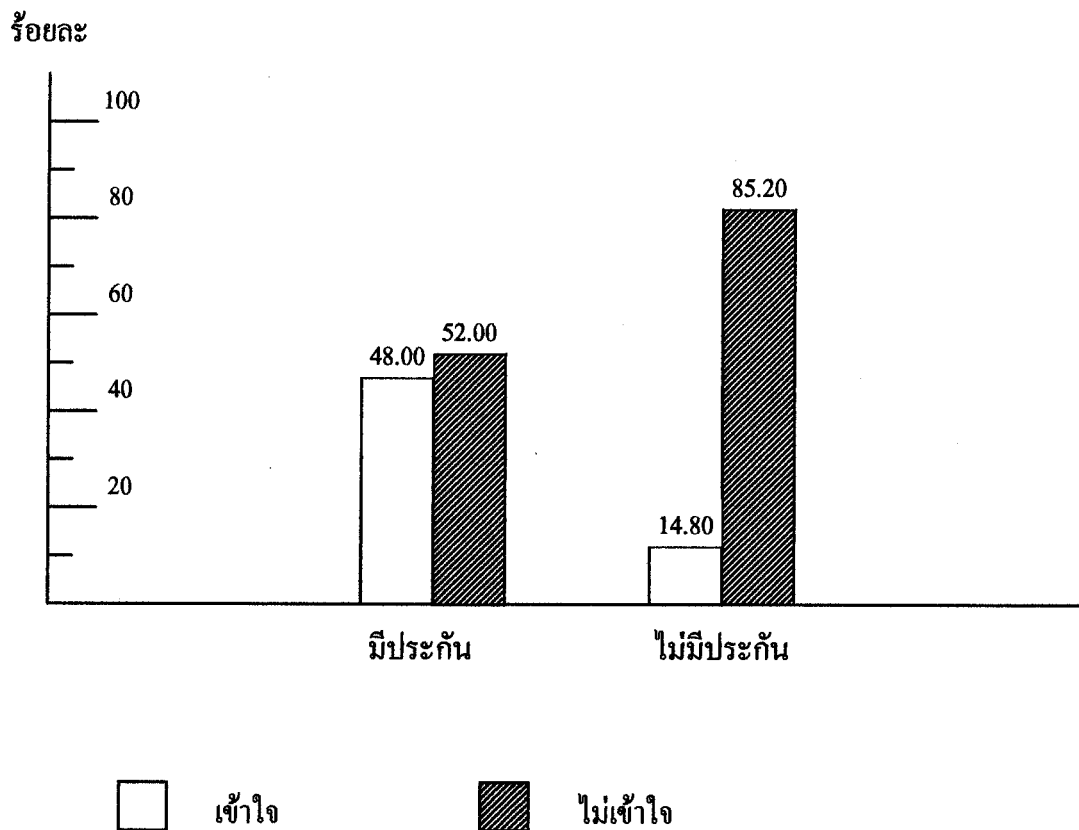
5.1.1.6 ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันชีวิตจำแนกตามสถานภาพ

ภาพที่ 5.6 ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันชีวิตจำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพของกลุ่มตัวอย่างในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง เปรียบเทียบกับความเข้าใจประกันชีวิต กลุ่มตัวอย่างที่โสดมีความเข้าใจประกันชีวิต ร้อยละ 33.33 สมรสมีความเข้าใจประกันชีวิต ร้อยละ 32.84 หม้าย/หย่าร้างมีความเข้าใจประกันชีวิต ร้อยละ 10.00 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่โสดไม่มีความเข้าใจประกันชีวิต ร้อยละ 66.67 สมรสไม่เข้าใจประกันชีวิต ร้อยละ 67.16 หม้าย/หย่าร้างไม่เข้าใจประกันชีวิต ร้อยละ 90.00

5.1.1.7 ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันชีวิตจำแนกตามการมีประกันชีวิต

ภาพที่ 5.7 ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันชีวิตจำแนกตามการมีประกันชีวิต

การมีประกันชีวิตของกลุ่มตัวอย่างในอำเภอนิคมนพัฒนา จังหวัดระยอง เปรียบเทียบกับความเข้าใจประกันชีวิต กลุ่มตัวอย่างที่มีประกันชีวิตมีความเข้าใจประกันชีวิต ร้อยละ 48.00 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีประกันชีวิตเข้าใจประกันชีวิต ร้อยละ 14.80 กลุ่มตัวอย่างที่มีประกันชีวิตไม่มีความเข้าใจประกันชีวิตร้อยละ 52.00 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีประกันชีวิตไม่มีความเข้าใจประกันชีวิตร้อยละ 85.20

5.1.2 ความเข้าใจประกันชีวิตของประชากร จากผลการทดสอบสมมติฐานที่ว่า ประชากรในอำเภอนิคมนพัฒนา จังหวัดระยอง น้อยกว่าร้อยละ 40 เข้าใจประกันชีวิต ผลสรุปการทดสอบสมมติฐานโดยใช้ตัวสถิติ Z ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 เป็นการทดสอบข้างเดียว มีค่าวิกฤต $-Z_{0.5}$ เท่ากับ -1.645 บริเวณวิกฤตคือ $Z < -1.645$ ตัวสถิติ Z ที่คำนวณได้ เท่ากับ -1.80 มีผลทำให้ต้องปฏิเสธ H_0 หรือยอมรับ H_1 หมายความว่า สัดส่วนของประชากรในอำเภอนิคมนพัฒนา จังหวัดระยอง เข้าใจประกันชีวิตน้อยกว่า 0.4

5.1.3 ผลสรุปของการทดสอบความสัมพันธ์

5.1.3.1 ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจประกันชีวิตกับเพศ ผลสรุปการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ตัวสถิติไคสแควร์ที่อิงจากความน่าจะเป็นอิสระเท่ากับ 1 ระดับนัยสำคัญ 0.1 มีค่าเท่ากับ 2.89 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าสถิติตามตารางการแจกแจงแบบไคสแควร์ (2.71) ดังนั้น จึงปฏิเสธ H_0 หรือยอมรับ H_1 หมายความว่า ความเข้าใจประกันชีวิตของประชากรในอำเภอนิคมนพัฒนา จังหวัดระยอง มีความสัมพันธ์กับเพศ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.1

5.1.3.2 ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจประกันชีวิตกับอายุ ผลสรุปการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ตัวสถิติไคสแควร์ที่อิงจากความน่าจะเป็นอิสระเท่ากับ 1 ระดับนัยสำคัญ 0.1 มีค่าเท่ากับ 0.004 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าสถิติตามตารางการแจกแจงแบบไคสแควร์ (2.71) ดังนั้น จึงปฏิเสธ H_1 หรือยอมรับ H_0 หมายความว่า ความเข้าใจประกันชีวิตของประชากรในอำเภอนิคมนพัฒนา จังหวัดระยอง ไม่มีความสัมพันธ์กับอายุ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.1

5.1.3.3 ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจประกันชีวิตกับระดับการศึกษา ผลสรุปการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ตัวสถิติไคสแควร์ที่อิงจากความน่าจะเป็นอิสระเท่ากับ 2 ระดับนัยสำคัญ 0.1 มีค่าเท่ากับ 0.43 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าสถิติตามตารางการแจกแจงแบบไคสแควร์ (4.61) ดังนั้น จึงปฏิเสธ H_1 หรือยอมรับ H_0 หมายความว่า ความเข้าใจประกันชีวิตของประชากรในอำเภอนิคมนพัฒนา จังหวัดระยอง ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.1

5.1.3.4 ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจประกันชีวิตกับอาชีพ ผลสรุป

การทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ตัวสถิติไคสแควร์ที่อิงจากความเป็นอิสระเท่ากับ 3 ระดับนัยสำคัญ 0.1 มีค่าเท่ากับ 9.679 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าสถิติตามตารางการแจกแจงแบบไคสแควร์ (6.25) ดังนั้น จึงต้องปฏิเสธ H_0 หรือยอมรับ H_1 หมายความว่า ความเข้าใจประกันชีวิตของประชากรในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง มีความสัมพันธ์กับอาชีพ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.1

5.1.3.5 ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจประกันชีวิตกับรายได้ต่อปี ผลสรุป

การทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ตัวสถิติไคสแควร์ที่อิงจากความเป็นอิสระเท่ากับ 2 ระดับนัยสำคัญ 0.1 มีค่าเท่ากับ 2.21 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าสถิติตามตารางการแจกแจงแบบไคสแควร์ (4.61) ดังนั้น จึงต้องปฏิเสธ H_1 หรือยอมรับ H_0 หมายความว่า ความเข้าใจประกันชีวิตของประชากรในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง ไม่มีความสัมพันธ์กับรายได้ต่อปี ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.1

5.1.3.6 ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจประกันชีวิตกับสถานภาพ ผลสรุป

การทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ตัวสถิติไคสแควร์ที่อิงจากความเป็นอิสระเท่ากับ 2 ระดับนัยสำคัญ 0.1 มีค่าเท่ากับ 0.37 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าสถิติตามตารางการแจกแจงแบบไคสแควร์ (4.61) ดังนั้น จึงต้องปฏิเสธ H_1 หรือยอมรับ H_0 หมายความว่า ความเข้าใจประกันชีวิตของประชากรในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง ไม่มีความสัมพันธ์กับสถานภาพ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.1

5.1.3.7 ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจประกันชีวิตกับการมีประกันชีวิต

ผลสรุปการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ตัวสถิติไคสแควร์ที่อิงจากความเป็นอิสระเท่ากับ 1 ระดับนัยสำคัญ 0.1 มีค่าเท่ากับ 13.44 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าสถิติตามตารางการแจกแจงแบบไคสแควร์ (2.71) ดังนั้น จึงต้องปฏิเสธ H_0 หรือยอมรับ H_1 หมายความว่า ความเข้าใจประกันชีวิตของประชากรในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง มีความสัมพันธ์กับการมีประกันชีวิต ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.1

5.1.4 ผลการทดสอบระดับความสัมพันธ์

5.1.4.1 ผลสรุปการทดสอบระดับความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจประกันชีวิตกับเพศ โดยใช้วิธีของแครมเมอร์ ค่าสถิติ 0.0278 และวิธีของเพียร์สัน ค่าสถิติ 0.1644

5.1.4.2 ผลสรุปการทดสอบระดับความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจประกันชีวิตกับการมีประกันชีวิต โดยใช้วิธีของแครมเมอร์ ค่าสถิติ 0.1292 และวิธีของเพียร์สัน ค่าสถิติ 0.3383

5.1.4.3 ผลสรุปการทดสอบระดับความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจประกันชีวิตกับอาชีพ โดยวิธีการของแครมเมอร์ ค่าสถิติ 0.0930 และวิธีการของเพียร์สัน ค่าสถิติ 0.2917

5.2 การอภิปรายผลงานวิจัย

จากการศึกษาสามารถนำผลการวิจัยมาอภิปรายได้ดังรายละเอียดดังนี้

5.2.1 การวิจัยครั้งนี้พบว่า สัดส่วนของประชากรในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง ที่มีความเข้าใจในเรื่องประกันชีวิตน้อยกว่า 0.4 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งมีความสอดคล้องกับสมมติฐานทางเลือก (H_1) จากแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อสอบถามความเข้าใจในเรื่องประกันชีวิตของกลุ่มตัวอย่าง มีจุดเด่นคือ ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถตอบได้ 2 คำตอบ คือ เข้าใจ กับไม่เข้าใจ ถ้าผู้ตอบแบบสอบถามมีความเข้าใจจะต้องตอบคำถามเกี่ยวกับความรู้เรื่องประกันชีวิตจำนวน 3 ข้อ ถ้าตอบถูก 2 ข้อขึ้นไปจึงจะถือว่ามีความเข้าใจในเรื่องประกันชีวิต ทำให้ผลการวิจัยครั้งนี้มีความเที่ยงตรง

5.2.2 การอภิปรายผลของการทดสอบความสัมพันธ์ ระหว่างความเข้าใจในเรื่องประกันชีวิตกับปัจจัยด้านสังคม เศรษฐกิจ

5.2.2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจในเรื่องประกันชีวิตกับเพศ ผลการทดสอบสมมติฐานโดยใช้ตัวสถิติไคสแควร์ที่อิงค่าความเป็นอิสระเท่ากับ 1 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.1 พบว่าเพศมีความสัมพันธ์กับความเข้าใจในเรื่องประกันชีวิตของประชากรในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง

ผลการวิจัยมีความสอดคล้องกับสมมติฐานทางเลือก (H_1) มีความหมายว่าความเข้าใจในเรื่องประกันชีวิตของประชากรในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง มีความสัมพันธ์กับเพศ ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า เพศชายมีความเข้าใจในเรื่องประกันชีวิตมากกว่าเพศหญิง

5.2.2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจในเรื่องประกันชีวิตกับอายุ ผลการทดสอบสมมติฐานโดยใช้ตัวสถิติไคสแควร์ที่อิงค่าความเป็นอิสระเท่ากับ 1 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.1 มีความสอดคล้องกับสมมติฐานว่าง (H_0) มีความหมายว่าความเข้าใจในเรื่องประกันชีวิตของประชากรในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง ไม่มีความสัมพันธ์กับอายุ ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า อายุน้อยกว่า 40 ปีและอายุ 40 ปีขึ้นไปมีความเข้าใจในเรื่องประกันชีวิตใกล้เคียงกัน

5.2.2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจในเรื่องประกันชีวิตกับระดับการศึกษา ผลการทดสอบสมมติฐานโดยใช้ตัวสถิติไคสแควร์ที่อิงค่าความเป็นอิสระเท่ากับ 2 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.1 มีความสอดคล้องกับสมมติฐานว่าง (H_0) มีความหมายว่าความเข้าใจใน

เรื่องประกันชีวิตของประชากรในอำเภอนิคมน้ำจืด จังหวัดระยอง น้อยกว่าร้อยละ 40 ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษา ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า ประชากรที่มีความเข้าใจในเรื่องประกันชีวิต ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา อุดมศึกษา เท่ากับ 28.07, 38.71 และ 25.00 เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ ซึ่งตามความเป็นจริง ประชากรที่จบหลักสูตรการศึกษาที่สูงขึ้นน่าจะมี ความเข้าใจในเรื่องการประกันชีวิตมากตามไปด้วย แต่การวิจัยครั้งนี้ไม่ได้ศึกษาว่ามีสาเหตุมาจากอะไร

5.2.2.4 ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจในเรื่องประกันชีวิตกับอาชีพ ผลการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ตัวสถิติไคสแควร์ที่อิงจากความน่าจะเป็นอิสระเท่ากับ 3 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.1 มีความสอดคล้องกับสมมติฐานทางเลือก (H_1) มีความหมายว่าความเข้าใจในเรื่องประกันชีวิตของประชากรในอำเภอนิคมน้ำจืด จังหวัดระยอง มีความสัมพันธ์กับอาชีพ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า อาชีพเกษตรกร เจ้าของกิจการโรงงาน ข้าราชการ พนักงานโรงงาน ค้าขาย รับจ้างและอื่นๆ มีความเข้าใจในเรื่องประกันชีวิตเท่ากับ 28.57, 25.00, 54.55, 20.00, 33.33, 7.69 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ โดยที่อาชีพข้าราชการมีความเข้าใจในเรื่องประกันชีวิตสูงสุด อาจจะเป็นเพราะว่าข้าราชการมีการออมทรัพย์ในรูปแบบสหกรณ์ของแต่ละหน่วยงาน มีการทำประกันชีวิตในรูปแบบของฅมาปนกิจต่างๆ จึงทำให้มีความเข้าใจในเรื่องประกันชีวิต ซึ่งสอดคล้องกับสภาพปกติทั่วไป

5.2.2.5 ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจในเรื่องประกันชีวิตกับรายได้ต่อปี ผลการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ตัวสถิติไคสแควร์ที่อิงจากความน่าจะเป็นอิสระเท่ากับ 2 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.1 มีความสอดคล้องกับสมมติฐานว่าง (H_0) มีความหมายว่าความเข้าใจในเรื่องประกันชีวิตของประชากรในอำเภอนิคมน้ำจืด จังหวัดระยอง ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับรายได้ต่อปี ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า เมื่อรายได้มากขึ้นจะมีความเข้าใจในเรื่องประกันชีวิตมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับสภาพปกติทั่วไป

5.2.2.6 ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจในเรื่องประกันชีวิตกับสถานภาพ ผลการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ตัวสถิติไคสแควร์ที่อิงจากความน่าจะเป็นอิสระเท่ากับ 1 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.1 มีความสอดคล้องกับสมมติฐานว่าง (H_0) มีความหมายว่าความเข้าใจในเรื่องประกันชีวิตของประชากรในอำเภอนิคมน้ำจืด จังหวัดระยอง ไม่มีความสัมพันธ์กับสถานภาพ ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า สถานภาพโสด สมรส หม้าย/หย่าร้าง มีความเข้าใจในเรื่องประกันชีวิตเท่ากับ 33.33, 32.84, 10.00 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ โดยที่สถานภาพโสดและสมรสมีความเข้าใจในเรื่องประกันชีวิตใกล้เคียงกัน

5.2.2.7 ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจในเรื่องประกันชีวิตกับการมีประกันชีวิต

ผลการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ตัวสถิติไคสแควร์ที่องศาความเป็นอิสระเท่ากับ 1 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.1 มีความสอดคล้องกับสมมติฐานทางเลือก (H_1) มีความหมายว่า ความเข้าใจในเรื่องประกันชีวิตของประชากรในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง มีความสัมพันธ์กับการมีประกันชีวิต ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า ประชากรที่ทำประกันชีวิตแล้ว มีความเข้าใจในเรื่องประกันชีวิต 48.00 เปอร์เซ็นต์ ส่วนประชากรที่ยังไม่ทำประกันชีวิต มีความเข้าใจในเรื่องประกันชีวิตเพียง 14.80 เปอร์เซ็นต์ ตามความเป็นจริงประชากรที่ทำประกันชีวิตแล้วย่อมได้รับความรู้จากบริษัทประกันชีวิต หรือตัวแทนประกันชีวิตเป็นอย่างดี จึงตกลงใจทำประกันชีวิตกับบริษัทนั้นๆ ผลการวิจัยครั้งนี้จึงสอดคล้องกับสภาพปกติทั่วไป และสอดคล้องกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของ สมพงษ์ เสนชัย (2544) พบว่า ปัจจัยด้านอายุ สถานภาพ และระดับการศึกษา มีความรู้เกี่ยวกับการประกันชีวิตไม่แตกต่างกัน และสมจิตร สุขสว่าง (2540) พบว่าปัจจัยด้านเพศและอาชีพ มีความรู้เกี่ยวกับการประกันชีวิตแตกต่างกัน หรือกล่าวอีกอย่างหนึ่งก็คือ เพศและอาชีพมีความสัมพันธ์กับความเข้าใจเรื่องประกันชีวิต

ส่วนผลการวิจัยครั้งนี้ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของ สมพงษ์ เสนชัย (2544) ที่ว่า เพศหญิงมีความเข้าใจในเรื่องประกันชีวิตมากกว่าเพศชาย เพราะว่าการเลือกกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกัน กล่าวคืองานวิจัยของ สมพงษ์ เสนชัย (2544) เลือกกลุ่มตัวอย่างจากผู้เอาประกันที่ทำประกันชีวิตกับบริษัทไทยประกันชีวิต จำกัด สาขาชัยภูมิ ส่วนงานวิจัยครั้งนี้เลือกกลุ่มตัวอย่างจากประชากรที่ทำประกันชีวิตทุกบริษัทโดยไม่เจาะจง และประชากรที่ยังไม่ทำประกันชีวิตที่อาศัยอยู่ในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง ดังนั้นผลการวิจัยจึงไม่สอดคล้องกันในกรณีดังกล่าว

5.2.3 การอภิปรายผลของการเปรียบเทียบระดับความสัมพันธ์ของความเข้าใจในเรื่องประกันชีวิตกับปัจจัยต่างๆที่มีความสัมพันธ์กัน จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความเข้าใจในเรื่องประกันชีวิต คือ ปัจจัยด้านการมีประกันชีวิต ปัจจัยด้านอาชีพ และปัจจัยด้านเพศ แล้วนำปัจจัยทั้ง 3 ด้านดังกล่าวมาเปรียบเทียบระดับความสัมพันธ์ตามวิธีการของแครมเมอร์ และวิธีการของเพียร์สัน พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจในเรื่องประกันชีวิตกับการมีประกันชีวิต มากกว่า ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจในเรื่องประกันชีวิตกับอาชีพ และมากกว่า ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจในเรื่องประกันชีวิตกับเพศ ตามลำดับ งานวิจัยครั้งนี้จึงสามารถอธิบายความเข้าใจในเรื่องประกันชีวิตของประชากรในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง ได้บรรลุวัตถุประสงค์ของงานวิจัย

5.3 ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยครั้งนี้เป็นข้อมูลสารสนเทศที่มีประโยชน์สำหรับนำไปใช้เพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้ประชากรมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องประกันชีวิตได้ดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้มีหน้าที่ที่จะให้ความรู้ความเข้าใจในเรื่องประกันชีวิตแก่ประชาชน เช่น รัฐบาล บริษัทประกันชีวิตและตัวแทนประกันชีวิต ควรจะส่งเสริม สนับสนุนให้ประชากรมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องประกันชีวิตให้มากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาวิจัยต่อไป ผู้ศึกษาควรขยายพื้นที่ให้กว้างขึ้น เพื่อที่จะเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจในเรื่องประกันชีวิตของประชากรในพื้นที่ต่างๆกัน เช่น ขยายพื้นที่เป็นจังหวัด ภาค หรือระดับประเทศ และผู้ศึกษาควรเพิ่มปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคม ที่คาดว่าจะมีความสัมพันธ์กับความรู้ความเข้าใจในเรื่องประกันชีวิต

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช สาขาเศรษฐศาสตร์ (2544) สถิติเศรษฐศาสตร์ฉบับปรับปรุง
นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์
_____ . (2545 ก) คอมพิวเตอร์และการวิจัยเพื่อการธุรกิจ นนทบุรี
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์
_____ . (2545 ข) การวิเคราะห์เชิงปริมาณ สำหรับนักเศรษฐศาสตร์ นนทบุรี
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช บัณฑิตศึกษา สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์
_____ . (2545 ค) เศรษฐศาสตร์ธุรกิจและการเงินธุรกิจ นนทบุรี
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์
_____ . (2545 ง) วารสารวิชาการฉบับปฐมฤกษ์ 2 ทศวรรษเศรษฐศาสตร์ นนทบุรี
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช นนทบุรี
_____ . (2546) เศรษฐศาสตร์การเงิน สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ นนทบุรี
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช สำนักบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์
_____ . (2547) การศึกษาค้นคว้าอิสระ นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
สำนักบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์
_____ . (2548) คู่มือการเขียนรายงานวิชาการ นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
_____ . (2549 ก) คู่มือการค้นคว้าสารสนเทศจากห้องสมุด นนทบุรี
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช บัณฑิตศึกษา สำนักงานบรรณสารสนเทศ
_____ . (2549 ข) วารสารเศรษฐศาสตร์ฉบับปฐมฤกษ์ มิถุนายน 2549 นนทบุรี
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
องอาจ นัยวัฒน์ (2548) วิธีวิทยาการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพทางพฤติกรรมศาสตร์
และสังคมศาสตร์ กรุงเทพมหานคร ห้างหุ้นส่วนจำกัด สามลดา
กัลยา วานิชย์บัญชา (2550) การใช้ SPSS for windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล
กรุงเทพมหานคร
สวัสดิการกรมการประกันภัย คู่มือตัวแทนประกันชีวิต กระทรวงพาณิชย์ กรุงเทพมหานคร
สมจิตร สุขสว่าง (2540) การศึกษาเปรียบเทียบความรู้และเจตคติของผู้เอาประกันภัยที่มีต่อการทำ
ประกันชีวิต วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง

สมพงษ์ เสนชัย (2544) ความรู้เกี่ยวกับการประกันชีวิต และมูลเหตุจูงใจในการตัดสินใจทำ
ประกันชีวิตกับบริษัท ไทยประกันชีวิต สาขาชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ วิทยานิพนธ์
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ภาคผนวก

ก. แบบสอบถาม

โครงการวิจัยเรื่อง การทดสอบสมมติฐานความเข้าใจในเรื่องประกันชีวิต และทดสอบความสัมพันธ์กับปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคม กรณีศึกษา อำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง

ส่วนที่ 1. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่อง หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริง

สำหรับผู้วิจัย

1.1	เลขที่ผู้ตอบแบบสอบถาม	____	____	____
1.2	เพศ	☐ ชาย	☐ หญิง	☐
1.3	อายุ	ปี		
1.4	ระดับการศึกษา	☐ ประถมศึกษา	☐ มัธยมศึกษา, อาชีวศึกษา	
		☐ อุดมศึกษา		
1.5	อาชีพ	☐ เกษตรกรรม	☐ เจ้าของกิจการโรงงาน	☐
		☐ ข้าราชการ	☐ พนักงานโรงงาน	
		☐ ค้าขาย	☐ รับจ้างและอื่น ๆ	
1.6	รายได้ต่อปี	☐ ต่ำกว่า 100,000	☐ 100,001 - 500,000	☐
		☐ 500,001 - 1,000,000	☐ 1,000,001 - 1,500,000	
		☐ 1,500,001 - 2,000,000	☐ 2,000,001 ขึ้นไป	
1.7	สถานภาพ	☐ โสด	☐ สมรส	☐ หม้าย/หย่าร้าง

ส่วนที่ 2. ข้อมูลเกี่ยวกับความเข้าใจประกันชีวิต สำหรับผู้วิจัย

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หน้าข้อความ
ที่ตรงกับความเป็นจริง

2.1 ท่านมีความเข้าใจเกี่ยวกับประกันชีวิต หรือไม่

เข้าใจ ไม่เข้าใจ

หมายเหตุ : ถ้าตอบว่า ไม่เข้าใจ ไม่ต้องทำแบบสอบถามข้อ 2.2-2.4
แต่ให้ข้าม ไปทำแบบสอบถามส่วนที่ 3 ต่อ

2.2 เมื่อประกันชีวิตรายปีที่ผู้ทำประกันชีวิตสามารถนำมาลดหย่อนภาษี

เงินได้บุคคลธรรมดาตามที่กฎหมายกำหนด ปัจจุบันสูงสุด 30,000 บาท/ปี
ใช่หรือไม่

ใช่ ไม่ใช่

2.3 ปัจจุบันคนไทยนับตั้งแต่เกิดจนถึงอายุ 70 ปี สามารถทำประกันชีวิตได้

ใช่หรือไม่

ใช่ ไม่ใช่

2.4 ฌาปนกิจหมู่บ้าน เป็นการทำประกันชีวิต ใช่หรือไม่

ใช่ ไม่ใช่

ส่วนที่ 3. ข้อมูลเกี่ยวกับการมีประกันชีวิต สำหรับผู้วิจัย

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หน้าข้อความ
ที่ตรงกับความเป็นจริง

ท่านหรือครอบครัวของท่านมีประกันชีวิตแล้วหรือยัง

มี ไม่มี

ข. ตารางข้อมูลประมวผล

หมายเลข	เพศ	อายุ	การศึกษา	อาชีพ	รายได้	สถานภาพ	ความเข้าใจ	การมีประกัน
001	1	41	2	3	2	2	1	0
002	1	48	1	1	2	3	0	1
003	2	54	1	5	1	3	0	0
004	2	40	3	2	2	2	0	1
005	2	28	2	5	1	2	0	0
006	1	40	1	6	2	2	1	0
007	2	37	1	2	4	2	0	0
008	1	36	1	4	4	2	1	1
009	2	53	1	5	3	2	0	1
010	1	44	2	3	5	2	1	1
011	1	37	1	5	1	2	0	0
012	2	35	2	5	4	2	0	1
013	1	36	2	3	4	1	0	1
014	1	36	2	3	2	2	1	0
015	2	36	3	3	2	2	1	1
016	2	34	2	5	2	2	0	1
017	1	31	1	4	1	2	0	0
018	1	29	1	4	1	1	0	0
019	2	60	1	1	4	1	0	0
020	2	62	1	5	3	3	0	0
021	2	28	1	4	1	2	0	1
022	1	51	1	5	2	2	0	0
023	2	40	1	6	2	3	0	0
024	1	57	1	1	1	2	0	0
025	1	37	2	5	2	2	0	0
026	2	50	3	2	6	2	1	1
027	1	30	2	3	1	1	1	1
028	2	36	1	5	1	2	1	0
029	1	36	2	3	1	2	1	1

ข. ตารางข้อมูลประมวลผล (ต่อ)

หมายเลข	เพศ	อายุ	การศึกษา	อาชีพ	รายได้	สถานภาพ	ความเข้าใจ	การมีประกัน
030	2	70	3	2	6	2	0	1
031	2	43	3	2	3	2	0	1
032	1	39	2	3	2	1	0	1
033	1	36	2	3	2	2	1	1
034	1	33	2	3	1	2	0	1
035	1	35	2	5	2	2	1	1
036	2	36	3	3	4	2	1	1
037	2	51	1	3	2	2	1	0
038	1	36	2	3	2	2	1	1
039	1	36	1	4	2	2	1	1
040	2	55	1	1	2	2	0	0
041	2	47	1	1	2	2	1	1
042	1	40	3	3	2	2	0	1
043	2	34	3	3	2	1	0	0
044	1	39	3	3	1	2	0	1
045	2	40	1	5	1	1	1	0
046	1	56	2	5	3	2	1	0
047	2	25	2	6	1	2	0	0
048	1	39	3	3	2	2	0	1
049	2	58	1	5	2	2	0	1
050	2	44	1	5	2	2	1	1
051	1	36	1	1	1	1	1	0
052	2	29	2	4	1	3	0	0
053	2	40	1	1	1	1	1	1
054	2	60	2	6	1	1	0	1
055	2	30	1	4	1	1	1	1
056	1	67	1	6	1	2	0	0
057	1	70	1	6	1	3	0	0
058	2	64	2	1	3	2	0	1

ข. ตารางข้อมูลประมวลผล (ต่อ)

หมายเลข	เพศ	อายุ	การศึกษา	อาชีพ	รายได้	สถานภาพ	ความเข้าใจ	การมีประกัน
059	1	56	1	1	1	2	0	0
060	2	33	2	4	1	1	0	0
061	2	46	1	6	2	2	0	1
062	2	41	1	5	1	2	0	0
063	2	33	1	4	1	2	0	1
064	1	37	1	5	1	2	0	1
065	1	39	3	3	2	2	0	1
066	2	37	3	3	2	1	0	0
067	1	52	1	1	1	1	0	0
068	2	45	1	4	1	2	0	0
069	1	35	1	1	1	2	1	1
070	2	36	1	6	1	2	0	0
071	1	38	2	3	2	3	1	1
072	2	32	1	6	1	2	0	0
073	2	25	1	6	1	2	0	0
074	1	47	1	1	1	2	1	0
075	2	47	1	5	5	2	1	0
076	1	36	1	5	1	1	1	1
077	2	27	1	4	1	1	0	0
078	1	41	1	6	1	2	0	0
079	1	39	1	5	2	2	0	0
080	2	34	2	5	2	2	0	1
081	2	50	1	1	1	2	1	1
082	1	55	1	1	2	2	0	0
083	1	40	3	1	4	2	0	1
084	2	32	1	4	1	1	0	0
085	1	40	1	6	2	3	0	0
086	1	50	1	1	2	2	0	0
087	2	25	2	4	1	1	0	1

ข. ตารางข้อมูลประมวลผล (ต่อ)

หมายเลข	เพศ	อายุ	การศึกษา	อาชีพ	รายได้	สถานภาพ	ความเข้าใจ	การมีประกัน
088	1	45	1	6	1	1	0	0
089	2	20	2	4	1	1	0	0
090	1	35	2	1	3	2	0	1
091	2	42	1	4	1	1	0	0
092	2	18	2	4	2	1	0	0
093	1	48	1	1	3	2	0	1
094	2	27	2	4	1	2	0	0
095	1	59	1	1	2	2	0	0
096	1	34	1	1	2	2	0	0
097	1	36	2	5	1	2	0	1
098	1	40	2	5	6	2	1	1
099	2	30	3	3	2	1	0	1
100	1	37	1	4	1	3	0	0
101	1	27	3	4	2	1	1	1
102	2	38	1	1	1	2	0	0
103	1	33	3	4	2	1	0	1
104	1	35	2	3	2	1	1	1

ค ผลการทดสอบสมมติฐาน

การทดสอบสมมติฐานที่ว่าประชากรในอำเภอนิคมพัฒนาจังหวัดระยอง น้อยกว่า ร้อยละ 30 เข้าใจประกันชีวิต มีลำดับขั้นตอนการทดสอบ ดังนี้

การวิจัยในครั้งนี้ จำนวนตัวอย่าง 104 ตัวอย่าง ซึ่งมากกว่า 30 ตัวอย่าง ค่าสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างจะมีการแจกแจงใกล้เคียงกับการแจกแจงแบบปกติ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของค่าสัดส่วนของสิ่งตัวอย่าง เป็น P และความแปรปรวนของค่าสัดส่วนของสิ่งตัวอย่าง เป็น Pq/n เมื่อ $q = 1 - P$ การคำนวณค่า $\hat{P} = x/n$ เมื่อ x คือจำนวนตัวอย่างที่เข้าใจประกันชีวิต

วิธีทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับค่าสัดส่วน

ขั้นที่ 1 ตั้งสมมติฐาน

$$H_0: P \geq 0.3$$

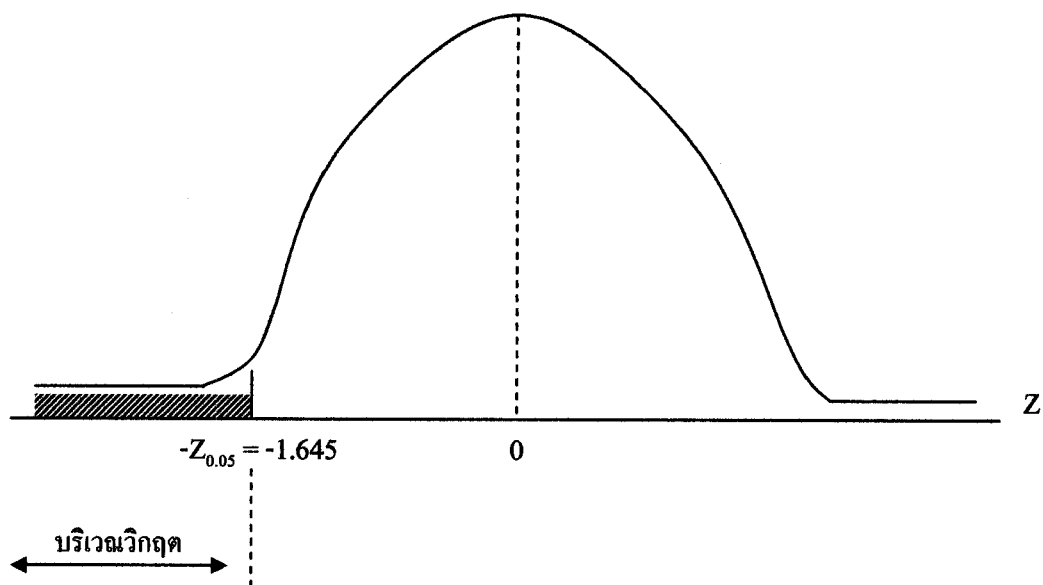
$$H_1: P < 0.3$$

โดย P คือค่าสัดส่วนของประชากรที่เข้าใจประกันชีวิต

ขั้นที่ 2 กำหนดระดับนัยสำคัญเท่ากับ .05

ขั้นที่ 3 ใช้ตัวสถิติ $Z = \frac{\hat{P} - P_0}{\sqrt{P_0q_0/n}}$

การทดสอบในงานวิจัยนี้เป็นการทดสอบข้างเดียว ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 จะได้ค่าวิกฤต $-Z_{0.05} = -1.645$ บริเวณวิกฤตคือ $Z < -1.645$

การแสดงบริเวณวิกฤต

ขั้นที่ 4 การคำนวณค่าสถิติ

ในงานวิจัยครั้งนี้จำนวนสิ่งตัวอย่างเท่ากับ 104 ตัวอย่าง

$n = 104$, จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เข้าใจประกันชีวิต (X) = 32 ตัวอย่าง

$\hat{P}$ คือ สัดส่วนของสิ่งตัวอย่างที่เข้าใจประกันชีวิต

$$\hat{P} = x/n$$

$$\hat{P} = 32/104 = 0.31$$

แทนค่า $n, \hat{P}, P_0$ ลงในสูตร $Z = \frac{\hat{P} - P_0}{\sqrt{\frac{P_0 q_0}{n}}}$

จะได้ $Z = \frac{(0.31) - (0.3)}{\sqrt{\frac{(0.3)(0.7)}{104}}}$

$$= \frac{0.01}{0.045}$$
$$= 0.222$$

ขั้นที่ 5 สรุปผลการทดสอบ

ค่า Z ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.222 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าวิกฤต (-1.645) จึงต้องปฏิเสธ H_1 และยอมรับ H_0 ซึ่งมีความหมายว่า ผลการทดสอบสมมติฐานที่ว่าประชากรในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง มากกว่าร้อยละ 30 เข้าใจประกันชีวิต ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ว่าประชากรในอำเภอนิคมพัฒนาจังหวัดระยอง น้อยกว่า ร้อยละ 20 เข้าใจประกันชีวิต มีลำดับขั้นตอนการทดสอบ ดังนี้

การวิจัยในครั้งนี้ จำนวนตัวอย่าง 104 ตัวอย่าง ซึ่งมากกว่า 30 ตัวอย่าง ค่าสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างจะมีการแจกแจงใกล้เคียงกับการแจกแจงแบบปกติ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของค่าสัดส่วนของสิ่งตัวอย่าง เป็น P และความแปรปรวนของค่าสัดส่วนของสิ่งตัวอย่าง เป็น Pq/n เมื่อ $q = 1-P$ การคำนวณหาค่า $\hat{P} = x/n$ เมื่อ x คือจำนวนตัวอย่างที่เข้าใจประกันชีวิต

วิธีทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับค่าสัดส่วน

ขั้นที่ 1 ตั้งสมมติฐาน

$$H_0: P \geq 0.2$$

$$H_1: P < 0.2$$

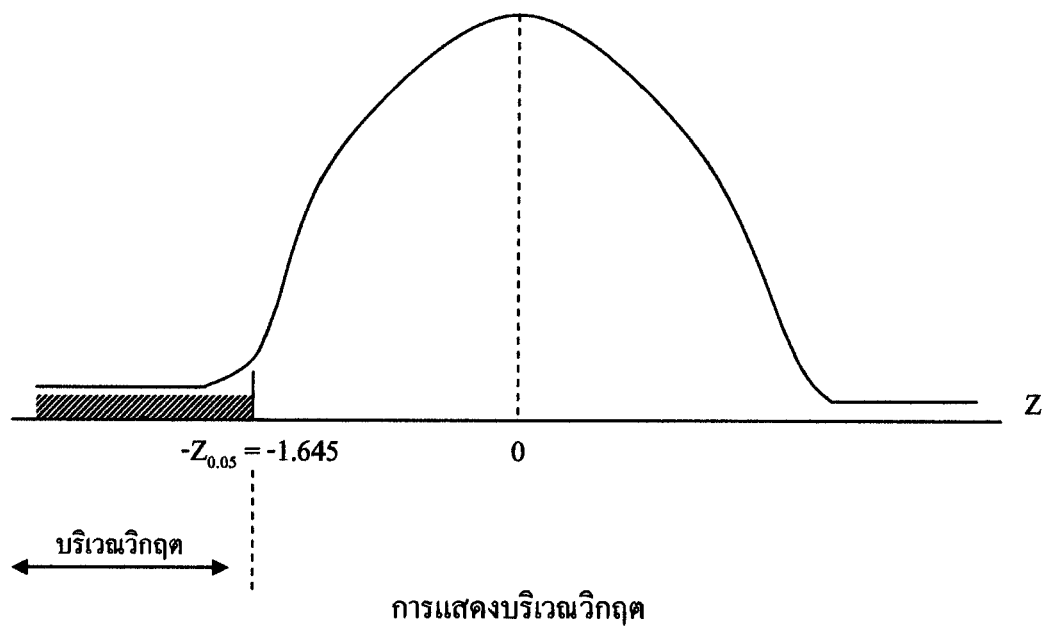
โดย P คือค่าสัดส่วนของประชากรที่เข้าใจประกันชีวิต

ขั้นที่ 2 กำหนดระดับนัยสำคัญเท่ากับ .05

ขั้นที่ 3 ใช้ตัวสถิติ $Z = \frac{\hat{P} - P_0}{\sqrt{P_0 q_0 / n}}$

การทดสอบในงานวิจัยนี้เป็นการทดสอบข้างเดียว ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 จะได้ค่า

วิกฤต - $Z_{.05} = -1.645$ บริเวณวิกฤตคือ $Z < -1.645$

ขั้นที่ 4 การคำนวณค่าสถิติ

ในงานวิจัยครั้งนี้จำนวนสิ่งตัวอย่างเท่ากับ 104 ตัวอย่าง

$n = 104$, จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เข้าใจประกันชีวิต (X) = 32 ตัวอย่าง

$\hat{P}$ คือ สัดส่วนของสิ่งตัวอย่างที่เข้าใจประกันชีวิต

$$\hat{P} = x / n$$

$$\hat{P} = 32 / 104 = 0.31$$

แทนค่า $n, \hat{P}, P_0$ ลงในสูตร
$$Z = \frac{\hat{P} - P_0}{\sqrt{\frac{P_0 q_0}{n}}}$$

จะได้
$$Z = \frac{(0.31) - (0.2)}{\sqrt{\frac{(0.2)(0.8)}{104}}}$$

$$= \frac{0.11}{0.0392}$$

$$= 2.806$$

ขั้นที่ 5 สรุปผลการทดสอบ

ค่า Z ที่คำนวณได้เท่ากับ 2.806 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าวิกฤต (-1.645) จึงต้องปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 ซึ่งมีความหมายว่า ผลการทดสอบสมมติฐานที่ว่าประชากรในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง มากกว่าร้อยละ 20 เข้าใจประกันชีวิต ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ว่าประชากรในอำเภอนิคมพัฒนาจังหวัดระยอง น้อยกว่า ร้อยละ 10 เข้าใจประกันชีวิต มีลำดับขั้นตอนการทดสอบ ดังนี้

การวิจัยในครั้งนี้ จำนวนตัวอย่าง 104 ตัวอย่าง ซึ่งมากกว่า 30 ตัวอย่าง ค่าสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างจะมีการแจกแจงใกล้เคียงกับการแจกแจงแบบปกติ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของค่าสัดส่วนของสิ่งตัวอย่าง เป็น P และความแปรปรวนของค่าสัดส่วนของสิ่งตัวอย่าง เป็น Pq/n เมื่อ $q = 1-P$ การคำนวณหาค่า $\hat{P} = x/n$ เมื่อ x คือจำนวนตัวอย่างที่เข้าใจประกันชีวิต

วิธีทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับค่าสัดส่วน

ขั้นที่ 1 ตั้งสมมติฐาน

$$H_0 : P \geq 0.1$$

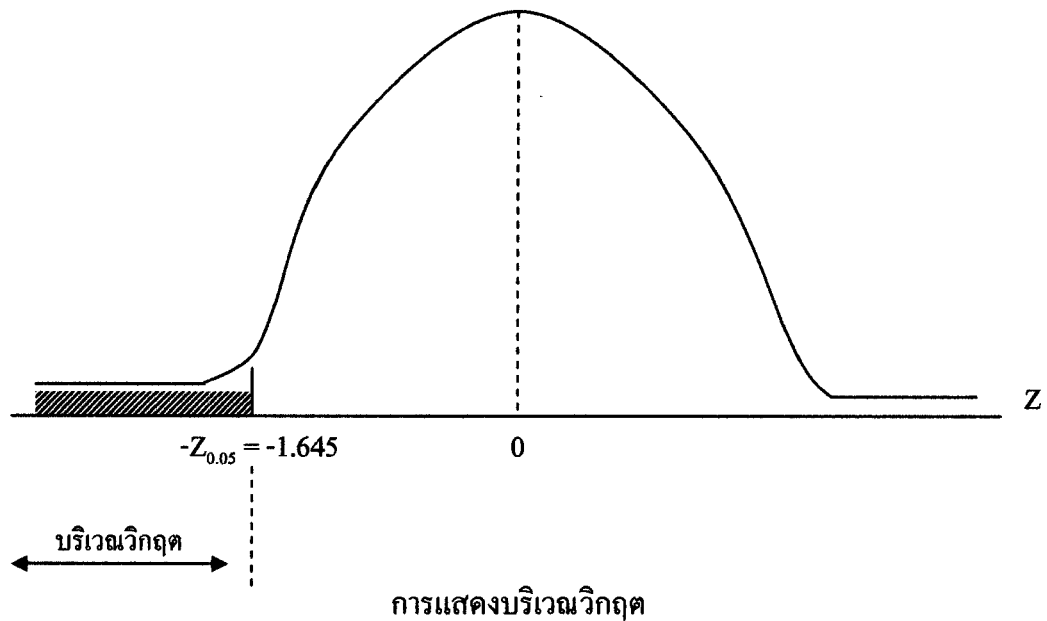
$$H_1 : P < 0.1$$

โดย P คือค่าสัดส่วนของประชากรที่เข้าใจประกันชีวิต

ขั้นที่ 2 กำหนดระดับนัยสำคัญเท่ากับ .05

ขั้นที่ 3 ใช้ตัวสถิติ
$$Z = \frac{\hat{P} - P_0}{\sqrt{P_0 q_0 / n}}$$

การทดสอบในงานวิจัยนี้เป็นการทดสอบข้างเดียว ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 จะได้ค่า
วิกฤต - $Z_{0.05} = -1.645$ บริเวณวิกฤตคือ $Z < -1.645$

ขั้นที่ 4 การคำนวณค่าสถิติ

ในงานวิจัยครั้งนี้จำนวนสิ่งตัวอย่างเท่ากับ 104 ตัวอย่าง

$n = 104$, จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เข้าใจประกันชีวิต (X) = 32 ตัวอย่าง

$\hat{P}$ คือ สัดส่วนของสิ่งตัวอย่างที่เข้าใจประกันชีวิต

$$\hat{P} = x / n$$

$$\hat{P} = 32 / 104 = 0.31$$

แทนค่า $n, \hat{P}, P_0$ ลงในสูตร $Z = \frac{\hat{P} - P_0}{\sqrt{\frac{P_0 q_0}{n}}}$

จะได้

$$\begin{aligned} Z &= \frac{(0.31) - (0.1)}{\sqrt{\frac{(0.1)(0.9)}{104}}} \\ &= \frac{0.21}{0.029} \\ &= 7.241 \end{aligned}$$

ขั้นที่ 5 สรุปผลการทดสอบ

ค่า Z ที่คำนวณได้เท่ากับ 7.241 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าวิกฤต (-1.645) จึงต้องปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 ซึ่งมีความหมายว่า ผลการทดสอบสมมติฐานที่ว่าประชากรในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง มากกว่าร้อยละ 10 เข้าใจประกันชีวิต ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ	ดาบตำรวจ สมบัติ วงศ์ชมภู
ที่อยู่	บ้านเลขที่ 318 หมู่ที่ 4 ตำบลมะขามคู่ อำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง
ประวัติการศึกษา	ระดับประถมศึกษา โรงเรียนวัดจันทร์รังษีถาวร ตำบลวังตะเคียน อำเภอกบินทร์บุรี จังหวัดปราจีนบุรี ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนวังตะเคียนวิทยา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนอรัญประเทศ (ม.4) และ โรงเรียนกบินทร์วิทยา (ม.5-ม.6) ระดับปริญญาตรี สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ) จากมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ปัจจุบันกำลังศึกษาหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาเศรษฐศาสตร์ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
การทำงาน	2531 – 2532 รับราชการทหารอาสาสมัคร สังกัดกองพันทหารราบที่ 1 กรมทหารราบที่ 9 กองพลทหารราบที่ 9 จังหวัดกาญจนบุรี 2533 – 2534 เข้ารับการศึกษาโรงเรียนพลตำรวจภูธร 2 จังหวัดชลบุรี 2533 – ปัจจุบัน รับราชการตำรวจประจำสถานีตำรวจภูธรนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง
ตำแหน่งงานปัจจุบัน	ผู้บังคับหมู่งานป้องกันปราบปรามอาชญากรรม เป็นชุดคุ้มครองตำบลพนานิคม และตำบลมะขามคู่
คติประจำใจ	การศึกษาทำให้บุคคลงอกงาม